

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΣΤ΄ – ΤΕΥΧΟΣ 8 – ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
http://www.ecclesia.gr
e-mail: periodika@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς
Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισακούλης,
Ίω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήναι

Ἀρχισυνταξία καὶ ἐπιμέλεια ὕλης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Διόρθωσις δοκιμῶν:
Κωνσταντῖνος Χολέβας
Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπότης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Νικόλαος Κάλτζιας
Πρωτομαγιάς 3, Κρουσινέρι Ἀττικῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 515

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΛΟΥ 516

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,

Μήνυμα τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου,
ἐπὶ τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου, ἡμέρα προσευχῆς ὑπὲρ τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ
περιβάλλοντος 520

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ 522

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Μήνυμα ἀπὸ τῆ 13ῃ Γενικῇ Συνέλευση τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν
πρὸς ὅλες τῆς Ἐκκλησίας - Μέλη 524

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

Ὁμιλία κατὰ τὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερά Μονὴ Παναγίας Σουμελά
Βεργίου 526

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

Ὁμιλία στὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τῆς Ἀποτομῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
Προδρόμου 529

Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Παπανικολάου,

Ὁμιλία στὸν Πανηγυρικὸ Ἐσπερινὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου 533

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου,

«Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἱερέως στὸν σύγχρονο κόσμο» 537

Ἀρχιμ. Ἱερωνύμου Κάραμα,

Ὁ ρόλος τοῦ γραφείου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς στὴ διαμόρφωση
τοῦ εὐρωπαϊκοῦ γίνεσθαι 542

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσστόμου,

Θεολογικὴ Προσέγγιση τοῦ κειμένου τῆς Ραβέννας 544

ΓΝΩΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Παναγιώτου Μπούμη,

Ἡ αὐτόβουλος καὶ μακροχρόνιος ἐγκατάλειψη τῆς θέσεως τοῦ κληρικοῦ - μοναχοῦ
καὶ οἱ συνέπειές της 549

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 553

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ 569

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 572

ΔΙΟΡΘΟΛΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ 589

ΤΗΝ ἐκκλησιαστικὴ ἐπικαιρότητα δύο μηνῶν καλύπτει λόγω τῶν θερινῶν διακοπῶν τὸ τεύχος Αὐγούστου-Σεπτεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Στὸ παρὸν τεύχος θὰ διαβάσετε τὴ συγκρότηση τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς 153ης Συνοδικῆς Περιόδου, ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της μὲ τὴν ἀρχὴ τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους, δηλαδή τὴν 1η Σεπτεμβρίου 2009.

Ἡ 1η Σεπτεμβρίου ἔχει κηρυχθεῖ ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ὡς Ἡμέρα ἐπιπλέον Προσευχῆς ὑπὲρ τοῦ Φυσικοῦ Περιβάλλοντος, γι' αὐτὸ καὶ δημοσιεύουμε τὸ σχετικὸ μήνυμα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 13ης Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν δημοσιεύουμε τὸ τελικὸ ἀνακοινωθὲν πὺν ἀπευθύνεται πρὸς τὶς Ἐκκλησίες καὶ θρησκευτικὰς κοινότητες, οἱ ὁποῖες μετέχουν στὸ C.E.C.

Θὰ βρεῖτε ἐπίσης δύο ὁμιλίαις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου πὺν ἔγιναν μὲ τὴν εὐκαιρία μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν καθὼς καὶ τὴν ὁμιλία τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου Γαβριήλ Παπανικολάου, Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐκφωνήθηκε κατὰ τὸν μεθέορτο Ἐσπερινὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν βράχο τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καταθέτει μία θεολογικὴ προσέγγιση τοῦ κειμένου τῆς Ραβέννας περὶ τοῦ διαλόγου μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν.

Στὴ στήλη τῶν Γνωμοδοτήσεων ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου κ. Παναγιώτης Μπούμης ἀπαντᾷ σὲ ἐρώτημα περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς θέσεως κληρικοῦ-μοναχοῦ.

Στὸ τέλος τοῦ τεύχους θὰ βρεῖτε τὰ προβλεπόμενα ὑπηρεσιακὰ κείμενα καθὼς καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐπικαιρότητα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξην Οἰκουμένην καὶ ἀπὸ ἄλλες θρησκευτικὰς κοινότητες.

**ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ**

**ΣΥΝΟΔΙΚΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 153η**

(1.9.2009 έως 31.8.2010)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

**ΕΚ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

- † Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος
- † Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου
Ἱερόθεος
- † Ὁ Φθιώτιδος Νικόλαος
- † Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου
Χρυσόστομος
- † Ὁ Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ
Ἱγνάτιος
- † Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριο-
φερσάλων Κύριλλος

**ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ**

- † Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου
Ἱερόθεος
- † Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως
καὶ Πολυκάστρου Δημήτριος
- † Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης
Παντελεήμων
- † Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς
καὶ Κονίτισης Ἀνδρέας
- † Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου
Παντελεήμων
- † Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΣΥΝΟΔΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

153ης Συνοδικής Περιόδου

1. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῆς Ἀρχιεραμματείας:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱερόθεος.

2. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλος.

3. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος.

4. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων.

5. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριος.

6. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος.

7. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμων.

8. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

9. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ τῶν Δημοσίων Σχέσεων:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος.

10. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέας.

11. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ Εὐποιΐας:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Χρυσόστομος.

12. *Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν:* Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

1. Α.Υ.Σ.Ε.

1. Ἄρθρον 42 παράγρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977.

2. Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ 3/1977.

3. Ἄρθρον 5 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

4. Ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Κανονισμοῦ 6/1979.

5. Ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ 38/1988.

6. Ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 167/2005 Κανονισμοῦ, ὡς ἀντεκατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 182/2008 Κανονισμοῦ.

7. Ἄρθρον 14 παρ. 2 τοῦ Ν. 3149/2003 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 2993/2002
Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱερόθεος.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριος.

Μέλη: 1. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Ἀρχιεραματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. 2. Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 3. Ὁ κ. Δημήτριος Καπετσώνης, Ἐπίτιμος Ἐφέτης. 4. Ὁ κ. Ἀντώνιος Ζαμπέλης, Γενικὸς Διευθυντὴς Ε.Κ.Υ.Ο. 5. Ὁ Αἰδεσ. Πρωτοπρ. κ. Ἡλίας Μαρκαντώνης, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου, Α' Βαθμοῦ. 6. Ἡ κα Παναγιώτα Σπυροπούλου, Ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀναπληρωταί: 1. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Μᾶρκος Βασιλάκης, Α' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Κάλλιστος Ροδόπουλος, Ἀναπληρωτὴς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

3. Ὁ Ἐντιμ. κ. Χαράλαμπος Κότσουφας, Ἐπίτ. Πρόεδρος Ἐφετῶν.

4. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Ἀντώνιος Ἀβραμιώτης, Διευθυντὴς Δ/σεως Ε.Κ.Υ.Ο.

5. Ὁ κ. Ἐμμανουήλ Μελινός, Ὑπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου, Α' Βαθμοῦ.

6. Ἡ Ἐρίτιμος κ. Εἰρήνη Λιγνοῦ, Ὑπάλληλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Γραμματεὺς: Ἡ Ἐρίτιμος κ. Ἀναστασία Περιβολίδου, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀναπληρωτὴς Γραμματεὺς: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Τσοῦτσος, Ὑπάλληλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (Κ.Ε.Υ.)
ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

(Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις).

1. Ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 1, παράγρ. 2, 3 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμων.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέας.

Μέλη: 1. Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Λεωνίδης Ψαριανός, Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Διονύσιος Σταθουλόπουλος, Ὑπάλληλος τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἀναπληρωταί: 1. Ὁ κ. Λεωνίδας Δρόλας, Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. Ὁ κ. Δημήτριος Τίκας, Ὑπάλληλος τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Γραμματεὺς: Ὁ κ. Ἀντώνιος Κουσαθανᾶς, Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀναπληρωτής Γραμματεὺς: Ὁ κ. Σπυρίδων Στολίγκας, Ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

3. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

(Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις).

1. Ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος.

Μέλη: 1. Ὁ κ. Ἰωάννης Τσέλιος, Ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Μ. Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ. 2. Ὁ κ. Θεόδωρος Φερεντίνος, Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀναπληρωταί: 1. Ὁ κ. Ἰωάννης Βιδάλης, Ὑπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. Ἡ κα Ἑλένη Χριστοδούλου, Ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

Γραμματεὺς: Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Σπυρίδων Κατραμάδος, Γραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

Ἀναπληρωτής Γραμματεὺς: Ὁ κ. Βασίλειος Σώρρας, Ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΠΤΥΧΩΝ (2010)
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριος.

Ἀναπληρωτής: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Χρυσόστομος.

Μέλη: 1. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Σεραφεὶμ Καλογερόπουλος. 2. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Μάξιμος Ματθαίου. 3. Ὁ Ἐλλογιμ. κ. Γρηγόριος Στάθης. 4. Ὁ κ. Εὐάγγελος Καρακοβούνης.

Ἐπιμεληταὶ «ΔΙΠΤΥΧΩΝ»: 1. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Πλάτων Κρικρῆς. 2. Ὁ Ἀξιότιμος κ. Διονύσιος Μπιλάλης (γεν. ἐπιμέλεια).

ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 31/1971.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος.

Μέλη: 1. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, 2. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. κ. Μᾶρκος Βασιλάκης, Ἀ' Γραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. 3. Ὁ Ἐντιμ. κ. Γεώργιος Πρίντζιπας. 4. Ὁ Ἐντιμ. κ. Θεόδωρος Παπαγεωργίου.

Εἰσηγητής: Ὁ Ἀξιότιμος κ. Ἐμμανουὴλ Μελινός.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

(Διορίζονται 2 Συνοδικοὶ ἐπὶ ἐνιαυσία θητεία μετ' ἰσαριθμῶν Ἀναπληρωματικῶν Μελῶν).

Ἄρθρον 4 παράγρ. 1 τοῦ Ν. 976/46 (Φ.Ε.Κ. 58, τεῦχος Α' 21.2.1996).

Τακτικὰ Μέλη: 1) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱερόθεος, 2) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

Άναπληρωματικά Μέλη: 1) Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Έλασσώνος κ. Βασίλειος, 2) Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Άλμυρού κ. Ίγνάτιος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς
Συνοδική Περίοδος 153η (άπό 1.9.2009 έως 31.8.2010).

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ

Συνοδικόν Δικαστήριον

Πρόεδρος: Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου και Άγίου Εύστρατίου κ. Ίερόθεος.

Τακτικά Μέλη:

1. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Άλέξιος.
 2. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Έλασσώνος κ. Βασίλειος.
 3. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου κ. Ίερόθεος.
 4. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Άλμυρού κ. Ίγνάτιος.
- Άναπληρωματικόν μέλος: Ό Σεβασμιώτατος Μη-

τροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλος.

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΝ

Συνοδικόν Δικαστήριον

Πρόεδρος: Ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Ίερόνυμος.

Τακτικά Μέλη:

1. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Άξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημήτριος.
 2. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας και Ναούσης κ. Παντελεήμων.
 3. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Άνδρέας
 4. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων.
 5. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.
 6. Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γυθείου και Οϊτύλου κ. Χρυσόστομος.
- Άναπληρωματικόν Μέλος: Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλος.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

**Μήνυμα
τῆς Α.Θ.
Παναγιότητος,
τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου
κ.κ. Βαρθολομαίου,
ἐπὶ τῇ 1ῃ
Σεπτεμβρίου,
ἡμέρᾳ προσευχῆς
ὑπὲρ
τῆς προστασίας
τοῦ φυσικοῦ
περιβάλλοντος**

(1.9.2009)

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩ-
ΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Καθὼς ἐγκαινιάζομεν τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος, στοχαζόμεθα ἐκ νέου τὴν κατάστασιν τῆς τοῦ Θεοῦ κτίσεως. Ἀναλογιζόμεθα τὸ παρελθὸν καὶ μετανουῶμεν δι' ὅλα ὅσα ἔχομεν πράξει ἢ ἀμελήσει νὰ πράξωμεν διὰ τὴν φροντίδα τῆς γῆς· προσβλέπομεν εἰς τὸ μέλλον καὶ προσευχόμεθα νὰ μᾶς χορηγηθῇ σοφία διὰ νὰ μᾶς καθοδηγήῃ εἰς ὅλας μᾶς τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις.

Οἱ τελευταῖοι δώδεκα μῆνες ὑπῆρξαν ἐποχὴ μεγάλης ἀβεβαιότητος δι' ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Τὰ χρηματοοικονομικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα ἐνεπιστεύοντο τόσον πολλοὶ ἄνθρωποι διὰ νὰ τοὺς παράσχουν τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, παρέσχον ἀντιθέτως φόβον, ἀβεβαιότητα καὶ πενίαν. Ἡ παγκοσμιοποιημένη οἰκονομία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ πληγοῦν ὅλοι - ἀκόμη καὶ οἱ πλεόν πτωχοί, οἱ ὁποῖοι εὗρισκονται πολὺ μακρὰν τῶν συναλλαγῶν τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων.

Ἡ παροῦσα κρίσις δίδει τὴν εὐκαιρίαν ἀντιμετώπισεως τῶν προβλημάτων μὲ διαφορετικὸν τρόπον, διότι αἱ μέθοδοι αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν τὰ προβλήματα αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι καὶ ἡ καλλιτέρα λύσις τῶν. Χρειαζεται νὰ εἰσαγάγωμεν τὴν ἀγάπην εἰς ὅλας τὰς συναλλαγὰς μᾶς, τὴν ἀγάπην ἢ ὁποῖα ἐμπνέει θάρρος καὶ συμπόνειαν. Ἀνθρωπίνη πρόοδος δὲν σημαίνει ἀπλῶς συσσώρευσιν πλούτου καὶ ἄκριτον ἀνάλωσιν τῶν πόρων τῆς γῆς. Ἡ ἀντιμετώπισις τῆς παρουσίας κρίσεως ἔχει ἀποκαλύψει τὰς ἀξίας τῶν ὀλίγων οἱ ὁποῖοι διαμορφώνουν τὰς τύχας τῆς κοινωνίας μᾶς. Ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ἐξεύρουν χρηματικὰ ποσὰ πέραν πάσης φαντασίας διὰ τὴν στήριξιν τοῦ χρηματοοικονομικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπρόδωσεν, ἀλλὰ δὲν εἶναι πρόθυμοι νὰ διαθέσουν οὔτε τὸ ἐλάχιστον κλάσμα τῶν ποσῶν αὐτῶν διὰ τὴν θεραπείαν τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθει ἡ κτίσις, ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἀκριβῶς τῶν ἀξιῶν των, ἢ διὰ τὴν σίτισιν τῶν πεινῶντων τοῦ κόσμου ἢ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ποσίμου ὕδατος εἰς τοὺς διψῶντας τοῦ κόσμου, θύματα καὶ αὐτοὺς τῶν ἰδίων ἀξιῶν. Εἰς τὸ πρόσωπον ἐκάστου πεινασμένου παιδιοῦ ἀναγράφεται ἐν ἐρώτημα δι' ἡμᾶς καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποστρέψωμεν τὸ βλέμμα διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἀπάντησιν. Διατί συνέβη αὐτό; Εἶναι πρόβλημα ἀνθρωπίνης ἀνικανότητος ἢ ἀνθρωπίνης βουλήσεως;

Ἔχομεν καταστήσει τὴν ἀγορὰν τὸ ἐπίκεντρον τοῦ ἐνδιαφέροντός μᾶς, τῆς δράσεώς μᾶς καί, ἐν τέλει, τῆς ζωῆς μᾶς, λησμονοῦντες ὅτι ἡ ἐπιλογή μᾶς αὐτὴ θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ζωὴν τῶν μελλοντικῶν γενεῶν, καὶ θὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἰδικῶν των ἐπιλογῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι πιθανῶς περισσότερον

προσανατολισμένοι πρὸς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κτίσεως. Ἡ ἀνθρωπίνη οἰκονομία μας, ἡ ὁποία μᾶς ἔχει καταστήσει καταναλωτὰς, χωλαίνει. Ἡ Θεία Οἰκονομία, ἡ ὁποία μᾶς ἔχει πλάσει κατ' εἰκόνα τοῦ ἀγαπῶντος Δημιουργοῦ, μᾶς καλεῖ νὰ ἀγαπήσωμεν καὶ νὰ φροντίσωμεν ἅπασαν τὴν κτίσιν. Ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ τὸν ἑαυτὸν μας ἀνανακλᾶται εἰς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον συμπεριφερόμεθα πρὸς τὴν κτίσιν. Ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι δὲν εἴμεθα τίποτε ἄλλο παρὰ καταναλωταί, τότε ἐπιδιώκομεν τὴν καταξίωσιν καταναλίσκοντες σύμπασαν τὴν γῆν· ἂν ὁμως πιστεύωμεν ὅτι εἴμεθα πλασμένοι καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ, τότε δρῶμεν μετὰ φροντίδος καὶ ἐλέους καὶ προσπαθοῦμεν νὰ γίνωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπλάσθημεν νὰ εἴμεθα.

Ἄς προσευχηθῶμεν διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν Κλιματικὴν Ἀλλαγὴν εἰς τὴν Κοπεγχάγην τὸν Δεκέμβριον, ὥστε αἱ ἀνεπτυγμένα βιομηχανικῶς χῶρα νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὰς ἀναπτυσσομένας διὰ τὴν μείωσιν τῶν βλαβερῶν ρυπογόνων ἐκπομπῶν, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ βούλησις διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ συνετὴν

διαχείρισιν τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων πρὸς λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων καὶ ὥστε νὰ συνεργασθῶμεν ἅπαντες διὰ νὰ διασφαλίσωμεν ὅτι τὰ τέκνα μας θὰ δύνανται νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς τὴν ὁποίαν καταλείπομεν εἰς αὐτά. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ δικαιοσύνη καὶ ἀγάπη εἰς ὅλας τὰς πτυχὰς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος· τὸ κέρδος, καὶ δὴ τὸ βραχυπρόθεσμον, δὲν ἴμπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὸ μοναδικὸν κίνητρον τῶν πράξεών μας.

Ἄς ἀνανεώσωμεν ἅπαντες τὴν δέσμευσίν μας νὰ συνεργασθῶμεν προκειμένου νὰ ἐπιφέρωμεν τὰς ἀλλαγὰς διὰ τὰς ὁποίας προσευχόμεθα, νὰ ἀπορρίψωμεν κάθε τι τὸ ὁποῖον βλάπτει τὴν κτίσιν, νὰ μεταβάλωμεν τὸν τρόπον σκέψεώς μας καί, ὡς ἐκ τούτου, νὰ μεταβάλωμεν ριζικῶς τὸν τρόπον ζωῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Δημιουργοῦ καὶ Προνοητοῦ Θεοῦ, σὺν τῇ πατρικῇ εὐχῇ καὶ Πατριαρχικῇ ἡμῶν εὐλογία, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

βθ' Σεπτεμβρίου α'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ διάπυρος πρὸς
Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άριθμ. Πρωτ. 3075
Διεκπ. 1567

Αθήνησι 27η Αύγουστου 2009

**ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΚΛΗΡΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τοὺς διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 171/99/16.1.2009 καὶ 986/531/13.3.2009 Συνοδικῶν Ἐγγράφων δημοσιευθέντας «Προκαταρκτικὸν Πίνακα» καὶ «Συμπληρωματικὸν Πίνακα» τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων, δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 25.8.2009, Τελικὸν «Πίνακα τῶν Ὑποψηφίων Κληρικῶν», τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα διὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων.

**ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ**

1. Ὁ Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γεωργίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
2. Ὁ Ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος Γιαννόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.
3. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Γκουρβέλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.
4. Ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Δημητρίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.
5. Ὁ Ἀρχιμ. Σίμων Δημογέροντας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος.
6. Ὁ Ἀρχιμ. Φώτιος Ζαρζαβατσάκης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.
7. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Ἰσρατόγλου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.
8. Ὁ Ἀρχιμ. Ἰγνάτιος Καλαϊτζόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
9. Ὁ Ἀρχιμ. Εὐγένιος Κανάκης, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
10. Ὁ Ἀρχιμ. Ραφαήλ Καρακεχαγιάς, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
11. Ὁ Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
12. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Κουτσοουρίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
13. Ὁ Ἀρχιμ. Μάξιμος Μητράρας, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
14. Ὁ Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Οἰκονομῆκος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.
15. Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παναγόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.

16. Ὁ Ἄρχιμ. Χριστοφόρος Παπανικολάου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος.
17. Ὁ Ἄρχιμ. Πορφύριος Παπαρούπας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.
18. Ὁ Ἄρχιμ. Χρυσόστομος Παπουλέσης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.
19. Ὁ Ἄρχιμ. Γεώργιος Ρέμπελος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.
20. Ὁ Ἄρχιμ. Κάλλιστος Ροδόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
21. Ὁ Ἄρχιμ. Τιμόθεος Ρωμανᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.
22. Ὁ Ἄρχιμ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ.
23. Ὁ Ἄρχιμ. Θεοδόσιος Χαραλαμπίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας.

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

**Μήνυμα
 από τή 13η Γενική
 Συνέλευση
 του Συμβουλίου
 Ευρωπαϊκών
 Ἐκκλησιῶν
 πρὸς ὅλες
 τὶς Ἐκκλησίες -
 Μέλη**

(3.8.2009)

Ἐμεῖς οἱ 306 ἑκπρόσωποι διαφόρων Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης, συγκεντρωμένοι στήν ἱστορική πόλη τῆς Λυὼν Γαλλίας ἀπὸ τῆς 15ης ἕως τῆς 21ης Ἰουλίου 2009, στή 13η Γενική Συνέλευση τοῦ Συμβουλίου Ευρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν μὲ θέμα: «*Κληθέντες ἐν μιᾷ ἐλπίδι εἰς Χριστόν*», ἀπευθύνουμε τὸ παρὸν μήνυμα στὶς Ἐκκλησίες-Μέλη τῆς Οἰκουμενικῆς Κίνησης καὶ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη.

Μία Ἐλπίδα ἐν Χριστῷ

Ὡς χριστιανοὶ τολμᾶμε νὰ ἐλπίζουμε. Ὅπως ἐπιβεβαιώνει καὶ ἡ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή: ἡ πίστη εἶναι «ἐλπιζομένων ὑπόστασις». Ἡ ἐλπίδα πρέπει νὰ θεωρεῖται μία οὐσιαστική πλευρὰ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Ἡ ἐλπίδα μᾶς δίνει χαρὰ, εἰρήνη, θάρρος, τόλμη καὶ ἐλευθερία. Μᾶς ἀπελευθερώνει ἀπὸ τὸν φόβο, ἀνοίγει τὶς καρδιές μας καὶ μᾶς ἐνισχύει στὴ μαρτυρία μας ὑπὲρ τοῦ Ἀναστάτου Κυρίου. Ὁ κάθε χριστιανὸς καλεῖται στὴ μία ἐλπίδα ἐν Χριστῷ ὡς τρόπο ἀγάπης, συγχωρήσεως καὶ καταλλαγῆς. Ὡς χριστιανοὶ μοιραζόμαστε τὴν ἐλπίδα μας στὸν Ἀναστάνα Χριστὸ μὲ τὶς κοινότητες μέσα στὶς ὁποῖες ζοῦμε καὶ στὶς ὁποῖες ἀνήκουμε. Ἡ Charta Oecumenica εἶναι ἡ βάση γιὰ τὶς σχέσεις μας σὲ οἰκουμενικὸ ἐπίπεδο καὶ μὲ τὴν κοινωμία.

Ἀτενίζοντας τὸ μέλλον

Τὸ Συμβούλιο Ευρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν ἰδρύθηκε πρὶν ἀπὸ 50 χρόνια σὲ μία διηρημένη Εὐρώπη καὶ προσπάθησε νὰ ρίξει γέφυρες μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ δύσεως καὶ νὰ φέρει τοὺς χριστιανοὺς σὲ ἐπαφή. Ἰδρύθηκε σὲ μία Εὐρώπη κομματιασμένη ἀπὸ πολέμους καὶ ἀπὸ μία ἀπεγνωσμένη ἀνάγκη γιὰ σπέρματα ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως.

Σήμερα, καθὼς γιορτάζουμε τὰ 50 χρόνια τῆς ὑπαρξῆς τοῦ Συμβουλίου Ευρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ κατάσταση στήν Εὐρώπη ἔχει ἀλλάξει ἀρκετά. Ὁ φετινὸς χρόνος συμπίπτει μὲ τὴν 20ῆ ἐπέτειο τῆς κατάρρευσης τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος, γεγονός πού ἔδωσε νέα ἐλπίδα ὄχι μόνο στήν Εὐρώπη, ἀλλὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο. Παρὰ ταῦτα, πολλὲς Ευρωπαϊκὲς κοινωνίες ἀκόμα παλεύουν μὲ τὶς συνέπειες τῶν ἀθεϊστικῶν κομμουνιστικῶν δικτατοριῶν τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, οἱ ὁποῖες ἀκόμα ἐπηρεάζουν νοοτροπίες, δημιουργοῦν καχυποψίες, καὶ ἐμποδίζουν τὴν πραγματική καταλλαγή μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ δύσεως.

Παρ' ὅ,τι ἐργαζόμαστε μὲ ζήλο καὶ ἀναμένουμε μία μονιασμένη καὶ ἐνωμένη Εὐρώπη, θρηνοῦμε γιατί νέα διαχωριστικὰ τεῖχη ἐγείρονται ἀνάμεσα σὲ ἔθνη, πολιτισμοὺς καὶ θρησκείες. Βλέπουμε νὰ ἐμφανίζονται νέες διαιρέσεις - μεταξὺ τῶν ἐγκαταστημένων καὶ τῶν μεταναστευόντων, τῶν πλουσίων καὶ τῶν φτωχῶν, τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἀνέργων, ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα γίνονται ἀποδεκτὰ καὶ ἐκείνων πού τὰ δικαιώματα παραμερίζονται.

Ὑπάρχουν παγκόσμιες κρίσεις μὲ παγκόσμιες συνέπειες. Οἱ κλιματολογικὲς ἀλλαγές καὶ ἡ καταστροφή τοῦ περιβάλλοντος μᾶς καλοῦν νὰ ἐργα-

σθοῦμε γιὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς δημιουργίας ποικιλοτρόπως, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐπηρεάζουμε πολιτικούς καὶ ἐκείνους ποὺ λαμβάνουν τὶς ἀποφάσεις, καὶ μὲ τὸ νὰ προσέχουμε τὸν ἑαυτὸ μας ὥστε νὰ ἐλέγχουμε τὴ δική μας οἰκολογικὴ ἀμέλεια καὶ τὶς ἐκπομπὲς τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακα. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση μὲ τὶς μεγάλες διαστάσεις της ἀπαιτεῖ ὅπως ἀναγνωρίσουμε τὴν εὐκαιρία ποὺ μᾶς παρέχει γιὰ τὴν δημιουργία μιᾶς νέας οἰκονομικῆς τάξεως καὶ νὰ ὑπενθυμίσει σὲ ὅλους μας ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη γιὰ μία οἰκονομία ποὺ θὰ στηρίζεται ἐπάνω σὲ ἠθικὴ ὑπευθυνότητα καὶ σὲ περιβαλλοντικὴ σταθερότητα - καθὼς ταυτόχρονα ἐξασφαλίζουμε, ὡς ἐκκλησίες, τὴν ἐπένδυση τῶν οἰκονομικῶν μας πόρων μὲ τὰ ἴδια ὑψηλὰ κριτήρια ποὺ ἀπαιτοῦμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ὅλα αὐτὰ προκαλοῦν τὴ μεγάλη μας δέσμευση νὰ ἐργασθοῦμε μέσα στὴ συνοδικὴ διαδικασίᾳ γιὰ τὴ δικαιοσύνη, τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς δημιουργίας.

Παρ' ὅλα αὐτὰ, βαθιὰ μας πεποίθηση εἶναι ὅτι ἐμεῖς ὡς χριστιανοὶ ἔχουμε μία εἰδικὴ ἐλπίδα νὰ μετέχουμε σὲ περιπτώσεις ὅπου φαίνεται πὼς ἐπικρατεῖ μόνον ἡ ἀπελπισία. Διακηρύττομε: Ὑπάρχει ἐλπίδα! μέσα στὸν ἀγώνα μας γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ δικαιοσύνη. Ὑπάρχει ἐλπίδα ὅταν ἀντιστεκόμαστε σὲ κάθε μορφὴ βίας καὶ ρατσισμοῦ, ὅταν ὑπερασπιζόμαστε τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ὑπάρχει ἐλπίδα ὅταν ἐπιμένουμε στὴν ὑποχρέωση νὰ ὑπάρχει ἀνειδιωτελὴς ἀλληλεγγύη μεταξὺ λαοῦ καὶ λαῶν ὅταν ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὸν εἰλικρινῆ σεβασμὸ γιὰ τὴν δημιουργία.

Πιστεύομε ὅτι ἡ Εὐρώπη μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ εἶναι μία ἡπειρος μὲ ἀνοικτὸ μυαλό, φιλικὴ καὶ νὰ δέχεται τοὺς πάντες. Διαβεβαιώνομε ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἀνοικτὲς πύλες γιὰ ὅσους ζητοῦν ἄσυλο ἀπὸ τὴν καταπίεση καὶ τὴ βία. Στὴ Συνέλευση αὐτὴ τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν γιορτάσαμε τὸ γεγονός τῆς στενότερης συνεργασίας μὲ τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐκκλησιῶν γιὰ τοὺς Μετανάστες στὴν Εὐρώπη.

Τοῦτο θὰ γίνεῖ ἀκόμα περισσότερο ἐμφανὲς κατὰ τὸ ἔτος 2010, ποὺ χαρακτηρίζεται ὡς ἔτος «τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν ἀνταποκρινομένων στὴν μετανάστευση», ὅταν θὰ μᾶς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία μαζὶ νὰ δώσουμε μαρτυρία γιὰ τὴ δέσμευση τῶν ἐκκλησιῶν μας ὑπὲρ τῶν προσφύγων καὶ τῶν μεταναστῶν.

Ἡ Συνέλευση, ἀπενίζοντας στὸ μέλλον, ἴδρυσε μία ομάδα ἐργασίας γιὰ νὰ προβεῖ σὲ μία ἀναθεώρηση τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν ἐν συνόλῳ, ποὺ θὰ περιέχει ἓνα κοινὸ σκοπὸ, ἐνόραση καὶ μία σειρὰ στρατηγικῶν στόχων - καὶ δομὲς ποὺ θὰ ἐξυπηρετοῦν αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο. Ἡ Συνέλευση ζητεῖ ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες-μέλη νὰ ὑποστηρίξουν αὐτὴ τὴν ἀναθεώρηση καὶ τὸ συνεχιζόμενο ἔργο τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν.

Προκλήσεις γιὰ μᾶς ὡς ἐκκλησίες καὶ χριστιανούς

Οἱ προκλήσεις ποὺ δίδονται ἀπὸ τὴ Συνέλευση σὲ ὅλες τὶς ἐκκλησίες-μέλη ἀποτελοῦν ἓνα θαρραλέο μήνυμα ἐλπίδος- μιᾶς ἐλπίδος ποὺ δὲν ἐκφράζεται μὲ λόγια χωρὶς περιεχόμενο, ἀλλὰ μὲ πράξεις καὶ μὲ ζωτανὴ πίστη.

Διαβεβαιώνομε ὅτι χρειάζεται οἱ ἐκκλησίες νὰ ἐργάζονται γιὰ τὴν προαγωγή τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ ὁμολογοῦν τὴν ἀλήθεια σὲ κάθε δύναμη! Πρόκειται γιὰ τὸ γκρέμισμα τειχῶν ποὺ χωρίζουν λαοὺς, πολιτισμοὺς καὶ θρησκείες, καὶ γιὰ τὴν ἰκανότητα νὰ διακρίνουμε τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στὸ πρόσωπο «τοῦ ἄλλου». Πρόκειται ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἀνοχὴ ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ σεβασμὸ τῶν ἄλλων. Πάνω ἀπ' ὅλα πρόκειται γιὰ τὴν ἀνακάλυψη νέων μορφῶν ἀλληλεγγύης μὲ τοὺς φτωχοὺς ποὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας καὶ σὲ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Μαζὶ ἂς ἐνθυμηθοῦμε τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ποὺ διακήρυξε: *Νὰ εἴμαστε «ἔτοιμοι ἀεὶ πρὸς ἀπολογία πάντι τῶ αἰτούντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραότητος καὶ φόβου» (Α' Πέτρου 3:15).*

ΟΜΙΛΙΑΙ

**Όμιλία
κατὰ τὴν
Πανηγυρικὴ
Θεία Λειτουργία
στὴν Ἱερὰ Μονὴ
Παναγίας Σουμελᾶ
Βερμίου
(15.8.2009)**

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Ἄν εἶχαμε τὴν δυνατότητα τὶς ἡμέρες αὐτὲς νὰ ἀφήσουμε τὰ φτερά τῆς φαντασίας μας νὰ ἀπλωθοῦν ὅπου ὑπάρχει καὶ κτυπᾷ ὀρθόδοξη καρδιά, θὰ βλέπαμε χιλιάδες ἀνθρώπων νὰ ἀνηφορίζουν σὲ ἐκκλησίες ἀφιερωμένες στὴν Παναγία μας καὶ νὰ ἐναποθέτουν τὸν ἀσπασμὸ τους στὸ σεπτὸ εἰκόνισμά της. Νὰ τιμοῦν τὴν τιμιωτέρα τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ. Νὰ ὁμολογοῦν *«αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σοι τὴν μόνην Θεοτόκον»*.

Μιὰ τέτοια εὐλαβικὴ πορεία εἶναι καὶ ἡ «ἀνάβασις» στὸ Ὅρος Βέρμιο, τὸ προσκύνημά μας στὴν Παναγία τοῦ Σουμελᾶ. Καὶ αὐτὴ ἡ «ἀνάβασις» δὲν εἶναι ἀπλᾶ ἓνας ἐξωτερικὸς λατρευτικὸς τύπος, ἀλλὰ ἔχει καὶ ἓνα βαθύτερο περιεχόμενο. Κρατᾷ τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἐπικοινωνία καὶ ἐπαφὴ μεταξύ τους, διατηρεῖ τὴν γνωριμία τῶν προσώπων, καλλιεργεῖ ἀνάμεσά τους αἰσθήματα φιλίας καὶ ἀδελφοσύνης. Εἶναι μιὰ ἀνάγκη ὅχι μόνο θρησκευτικὴ ἀλλὰ καὶ κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ. Ζωντανεύουν ἐδῶ αὐτὲς τὶς ὥρες ἱεροὶ πόθοι, ξυπνοῦν νοσταλγίες γιὰ διηγήσεις καὶ ἀκούσματα ἡρωικῶν γεγονότων. Φέρνουν στὴ μνήμη μας τὰ βιώματα τῶν πατέρων μας καὶ ὁ νοῦ μας συλλογᾶται: Τί εἶχαμε, τί χάσαμε, τί μᾶς πρέπει.

Ὅλοι μας θὰ ἀσπασθοῦμε εὐλαβικὰ τὸ σεπτὸ εἰκόνισμά της καὶ θὰ τῆς «ψελλίσουμε»

*Χαῖρε ἐσὺ τῶν δακρῶν
τοῦ γένους μας ἢ λύτρωσις*

Ἡ ἱστορία τῆς Ρωμοσύνης εἶναι ἐνδοξη ἀλλὰ γεμάτη ὀδύνες. Ἡ ἱστορία τοῦ Ποντιακοῦ λαοῦ εἶναι ἐξίσου ἐνδοξη ἀλλὰ ποτισμένη μὲ δάκρυα. Καὶ τὰ πιὸ πολύτιμα, τὰ πιὸ εὐαίσθητα, τὰ πιὸ πικρά, μὰ καὶ τὰ πιὸ παρήγορα καὶ ἐλπιδοφόρα ἦταν πάντα τὰ δάκρυα τῆς Παναγίας.

Ἀπὸ τότε ποὺ ἡ ρομφαία διήλθε τὴν καρδιά τῆς Παρθένου Μαρίας ὁ πόνος γιὰ τὸν Υἱὸ της καὶ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ γίνεται συνεχῶς πόνος καὶ γιὰ ὅλους ἐμᾶς τοὺς ἐλαχίστους ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι ἡ Παναγία εἶναι ἀληθινὴ μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀληθινὴ μητέρα ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ γένος μας ἔχει πλήρη ἐπίγνωση αὐτῆς τῆς πραγματικότητος. Γνωρίζει καλὰ πὼς ὅποτε γεύτηκε τὴν ὀδύνη, τὸν πόνο, τὸν κατατρεγμὸ, τὶς δοκιμασίες, τὸν ξεριζωμὸ καὶ τὴν λεηλασία, τὰ πρῶτα δάκρυα ποὺ συντρόφευσαν τὰ δάκρυά του ἦταν καὶ εἶναι τὰ δάκρυα τῆς Παναγίας.

Τὰ δάκρυα τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ καὶ Μητέρας μας, ποὺ ἔρχονται νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὰ δικά μας καὶ νὰ σταλάξουν μέσα στὴν ὀδύνη μας βάλσαμο, παρηγοριά, ἐλπίδα καὶ δύναμη νὰ πορευθοῦμε πάνω ἀπὸ τὶς ἀντιξοότητες καὶ πέρα ἀπὸ τὶς καταστροφές. Γιατὶ Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ Μητέρα μας, *«ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολέμουμένων βοήθεια»*. Αὐτὴ εἶναι *«πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ Καταφύγιον»*.

Οἱ ξεριζωμένοι Ἕλληνες τοῦ Πόντου, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀλλὰ καὶ τῆς Κύπρου ἢ ὅπου ἄλλοῦ τῆς γῆς ἔχουν ἓνα προνόμιο: Γνωρίζουν καλὰ ὅτι δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνας λαὸς ποὺ δοκιμάζεται, μιὰ μάζα ἀνθρώπων ποὺ τῆς ἔλαχε

μία δοκιμασία, αλλά είναι κατ' αρχήν ο λαός του Θεού. Ο λαός ο αγαπημένος που για χάρη του ο Χριστός σταυρώθηκε. Όμως «μόνο ο Σταυρός του Χριστού καταργεί το σταυρό των ανθρώπων. Και μόνο κλαίοντες επί του Σταυρού του Χριστού μπορούμε να σηκώνουμε με ευθύνη το σταυρό του κόσμου, των πόνων και των ελπίδων του».

Τότε τα δάκρυα και η οδύνη μας, ένωμένα με τα δάκρυα και τον πόνο της Παναγίας Μητέρας μας αποκοιτούν άλλο νόημα και άλλη δύναμη. Γιατί η Υπεραγία Θεοτόκος έζησε την οδύνη της θυσίας του Υιού της και Θεού μας ιστάμενη δίπλα Του, ιστάμενη παρά τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ. Καί αὐτή ἡ ἀγνή κόρη, «ἡ Παρθένος Μαρία», εἶναι σάρκα ἀπὸ τῆ σάρκα μας. Προέρχεται ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ λαοῦ καὶ γι' αὐτὸ μπορεῖ καὶ τὸν καταλαβαίνει ἀπόλυτα, συμμερίζεται τὸν πόνο του, συμπάσχει καὶ δακρῶζει μὲ τὰ ἴδια ἀνθρώπινα δάκρυα.

Ἡ Παναγία Μητέρα μας εἶναι ὁ κατ' ἐξοχήν δικός μας ἄνθρωπος. Σ' αὐτὴ μπορούμε νὰ ἀπευθυνόμαστε μὲ παρρησία καὶ νὰ τὴν παρακαλοῦμε μὲ τὴν ἴδια σιγουριά πὸ ἔχουμε γιὰ τὴ φυσικὴ μας μάνα ὅτι θὰ μᾶς ἀκούσει καὶ θὰ μᾶς καταλάβει. Μποροῦμε νὰ στρεφόμεστε σὲ Αὐτὴν μὲ τὴν πλήρη καὶ ἀκλόνητη βεβαιότητα ὅτι δέεται γιὰ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸν ὑπερασπίζεται ὅταν ἀδικεῖται, τὸν παρηγορεῖ ὅταν ὑποφέρει, τὸν προστατεύει ὅταν συκοφαντεῖται, τὸν δοξάζει ὅταν ἀτιμάζεται, τὸν τρέφει μὲ ἐλπίδα καὶ σθένος ὅταν ὑποδουλώνεται, ὅταν συντριβεται, ὅταν κακοποιεῖται· τὸν συντροφεύει καὶ τὸν ἀναζωογονεῖ ὅταν ξεριζώνεται ἀπὸ τὸν τόπο του· ὅταν ἀναγκάζεται βίαια νὰ ἐγκαταλείψει τοὺς βωμούς καὶ τὶς ἐστίες του.

Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι λαὸς πονεμένος, διωγμένος καὶ συχνὰ ἀνάδελφος. Δὲν ὑπῆρξε ὅμως ποτὲ ὀρφανὸς καὶ ἐγκαταλελειμμένος. Οἱ ὀρθόδοξοι ἔχουμε μητέρα. Ἔχουμε εὐλογηθεῖ μὲ τὴν πιὸ πιστὴ καὶ πιὸ μόνιμη Μητρικὴ προστασία πὸ μπορεῖ νὰ γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος. Ὁ ὀρθόδοξος λαὸς μας καὶ οἱ ταλαιπωρίες του εἶναι ζυμωμένα ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως μὲ τὴν Παναγία καὶ τὸν πόνο Τῆς.

Οἱ Ἕλληνες νιώθουμε καὶ γνωρίζουμε ὅτι ἡ Παναγία Μητέρα μας συμπορεύεται καὶ συμμετέχει στὴν πολυπάθη καὶ κάποτε τραγικὴ πορεία τῆς ἱστορίας μας. Σταυρώνεται μαζί μας κάθε φορὰ πὸ ζοῦμε μία

ἐθνικὴ καταστροφή. Αὐτὴ εἶναι ἡ προστάτις καὶ βοηθὸς ὅταν οἱ ἐχθροὶ τοῦ γένους σχεδιάζουν τὸν ἀφανισμό μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ὑπέρομαχος στρατηγὸς τῶν νικηφόρων ἀγῶνων μας ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ πατρίδος, ἡ Λυτρωτὴς μας ἀπὸ τὰ δεινὰ, ἡ Ἐλευθερωτριά μας ἀπὸ τοὺς κατακτητῆς, ἡ ἀγία Σκέπη καὶ προστασία μας.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος, εἶναι ὄντως ἀληθινὴ μητέρα ὅλων τῶν Χριστιανῶν. Ὅμως σήμερα, σ' αὐτὸν τὸν εὐλογημένο τόπο, καθὼς ἀναδύονται μνημὲς ὀδυνηρῆς καὶ αἱματοβαμμένες νιώθω τὴν ἀνάγκη νὰ κλίνω τὸ γόνυ μπροστὰ στὴν Παναγία τῶν Ἑλλήνων. Τὴν Παναγία πὸ ὁ λαὸς μας γνωρίζει καὶ προσφωνεῖ μὲ ἀναρίθμητους τίτλους καὶ ὀνόματα γιὰτὶ εἶναι ἀμέτρητες οἱ εὐεργεσίες πὸ ἔχει γευθεῖ ἀπὸ τὴ Χάρη τῆς. Τὴν Παναγία τὴν Καταφυγὴ, τὴν Παραμυθία, τὴν Παρηγορίτισσα, τὴ Χρυσοπηγὴ, τὴν Ἐλεοῦσα, τὴ Γιάτρισσα, τὴ Θαλασσομαχοῦσα, τὴ Γοργοεπήκοο, τὴ Γλυκοφιλοῦσα. Τὴν Παναγία πὸ κάθε γωνία τοῦ τόπου μας τὴ ζεῖ ὡς συντοπίτισσα καὶ προστάτιδα. Τὴν Πορταῖτισσα, ἢ τὸ «Ἄξιον Ἐστί» τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὴν Παναγία τοῦ Μαχαιρᾶ, ἢ τοῦ Κύκκου στὴν Κύπρο, τῆς Τήνου, ἢ τῆς Ἐκατονταπυλιανῆς τῆς Πάρου καὶ βεβαίως τὴν ἐδῶ Παναγία Σουμελαῖ.

Ἡ Παναγία γιὰ ἐμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους εἶναι ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ ἡ μεγάλη μητέρα ὀλάκερης τῆς Οἰκουμένης. Εἶναι «ἡ μετὰ τόκον παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα». Εἶναι ἡ Ἐλπίδα, ἡ Στέγη, ἡ Καταφυγὴ καὶ τὸ Ἀγαλλιάμά μας.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Τούτη τὴν τόσο συναισθηματικὰ καὶ εὐλαβικὰ φορητισμένη στιγμή ἐπιτρέψτε μου νὰ ὀλοκληρώσω τὶς σκέψεις μου δανειζόμενος τὸν προσευχητικὸ λόγο ἑνὸς ἱερέως καὶ θεολόγου, καὶ νὰ ἀπευθύνω παράκληση καὶ ἰκεσία πρὸς τὴν Παναγία Μητέρα μας. Πρὸς ἐκείνη πὸ καὶ μετὰ τὴν κοίμησή της δὲν ἐγκατέλειψε τὸν κόσμον μας: «Σὲ εὐχαριστοῦμε Ὑπεραγία Θεοτόκε, Ἐσένα, τὴν ἀγαθὴ ἐλπίδα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου, γιὰτὶ δέχτηκες νὰ γρηγορήσεις μαζί μας καὶ μεῖς νὰ γρηγορήσουμε μαζί Σου, τὸν εὐπρόσδεκτο καὶ χαριτωμένο καιρὸ τῶν εὐλογημένων καὶ εὐφρόσυνων Δεκαπενταύγουστων. Ὁ κόσμος δὲν θὰ χαθεῖ, ὄχι μόνο γιὰτὶ ὁ Υἱός Σου θὰ βρισκεται σὲ βία-

σανα ὡς τὴν τελικὴ σωτηρία του, ἀλλὰ καὶ σὺ θὰ βρῖ-
σκεσαι σὲ ὠδῖνες ὡς τὴν ὀριστικὴ ἐπιστροφή τοῦ κό-
σμου σὸ Χριστό. Σὲ παρακαλοῦμε Παναγία Θεοτό-
κε, νὰ πρεσβεύεις στὸν Υἱὸ καὶ Θεό Σου νὰ δεχθεῖ
τὴν πενιχρὴ δέησή μας ὅπως δέχθηκε τὸ δίλεπτο τῆς
πτωχῆς γυναίκας. Ἐσὺ ξέρεις νὰ ταπεινώνεσαι καὶ
μπορεῖς νὰ καταλάβεις ὅλους καὶ ὅλα. Ποιὸς ἀγνοεῖ
ὅτι αὐτὴ ἡ ὥρα τοῦ κόσμου, ἡ παροῦσα περιπέτεια
τῶν ἀνθρώπων, εἶναι μιὰ ἄλλη ρομφαία ποὺ ἀνοίγει
πληγὴ στὴν καρδιά Σου γιὰ νὰ μποροῦμε μέσα ἀπ’
αὐτὴ τὴν πληγὴ νὰ βλέπουμε τὴν κατερχόμενη ἀγάπη

τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀνερχόμενη ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου;
(π. Μιχαὴλ Καρδαμάκης).

Σεβασμιώτατοι,

Ἐντιμώτατοι ἄρχοντες,

καὶ λοιποὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ

Εἴθε ὁ τόπος μας νὰ μὴν γνωρίσει ἄλλες ὀδύνες καὶ
καταστροφές, ἀλλὰ ὡς πρὸς αὐτὸ ὀφείλουμε ὅλοι καὶ
πρώτιστα οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἰθύνοντες νὰ ἀναλάβου-
με τὶς εὐθύνες μας.

Ἡ Παναγία καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἅς σκέπει καὶ ἅς
εὐλογεῖ ὅλους σας καὶ τὸν καθένα προσωπικά.

**Ὁμιλία
στήν Πανηγυρική
Θεία Λειτουργία
τῆς Ἀποτομῆς
τῆς Κεφαλῆς
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
Προδρόμου**

(Νεάπολις Θεσσαλονίκης,
29.8.2009)

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα,
ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Εὐχαριστῶ ὀλόθερμα διὰ τὴν τιμητικὴ πρὸς τὴν ταπεινότητά μου πρό-
σκλησή σας καὶ τὴν ἄδεια ποῦ μοῦ παρέχετε νὰ προστῶ σήμερα τῆς Θείας
Λειτουργίας στὸν πανηγυρίζοντα ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου
καὶ Βαπτιστοῦ.

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Ἐντιμώτατοι ἄρχοντες καὶ λοιποὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Ἡ ἐπίσκεψις - προσκύνημα καὶ ἡ τέλεσις τῆς Θείας Λειτουργίας σὲ ἓνα
ἥρωικὸ καὶ ἁγιασμένο ἑλληνικὸ χῶρο ποῦ ἡ ἱστορία του ἀνάγεται στὰ βᾶθη
τῶν αἰώνων, δὲν εἶναι ἀπλὸ γεγονός. Ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι ὁ τόπος ποῦ
κατὰ τοὺς προχριστιανικοὺς χρόνους ἀνέδειξε λαμπρὸ πολιτισμὸ καὶ προ-
σωπικότητες ποῦ σημάδεψαν τὴν ἱστορικὴ πορεία τῆς χώρας μας. Ἀλλὰ καὶ
κατὰ τοὺς μεταχριστιανικοὺς, βυζαντινοὺς καὶ νεότερους, ἀνέδειξε ἁγίους
καὶ μεγάλα πνευματικὰ ἀναστήματα στὴν κορυφὴ τῶν ὁποίων ἴσταται ὁ
Ἅγιος καὶ Μεγαλομάρτυς Δημήτριος.

Μὲ τὸ προσκύνημά μας αὐτὸ θέλουμε νὰ συμμετάσχουμε λειτουργικὰ στὴ
λαμπρὴ πανήγυρη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, νὰ τιμήσουμε τὴν μνήμη τοῦ ἁγί-
ου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, νὰ προσευχηθοῦμε γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς
ψυχῆς ἑνὸς ἐκλεκτοῦ ἀδελφοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ κυροῦ Διονυσίου, ποῦ διε-
ποίμανε θεοφιλῶς τὴν ἐκκλησιαστικὴ αὐτὴ ἐπαρχία καὶ ἀκόμη νὰ ἐπικοινων-
νήσουμε εἰλικρινὰ καὶ ἀνυπόκριτα ἀδελφοὶ μὲ ἀδελφούς.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ὑπῆρξε μεγάλη προσωπικότητα καὶ ἡ ζωὴ του
ἐξόχως θαυμαστὴ ἀπὸ τὴν γέννησή του μέχρι τὸν μαρτυρικὸ θάνατό του. Γι'
αὐτὸ εἶναι καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς περισσότερο ἀγαπημένους ἁγίους τῆς πίστεώς
μας, μὲ πολλοὺς ναοὺς ἀφιερωμένους στὴν ἀγία του μορφή. Ἰωάννης θὰ πεῖ
δῶρο Θεοῦ. Καὶ ὄντως ὑπῆρξε θεϊκὸ δῶρο.

Ἀξίζει ὅμως νὰ προσεγγίσουμε τρία χαρακτηριστικὰ ποῦ κοσμοῦν τὸν με-
γάλο Ἅγιό μας. «Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκουμεν, ὡς τῆ Παλαιᾶ καὶ
Καινῆ μεσιτεύσαντα· καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ
καταγγέλλομεν». Δηλ. ἐμεῖς σὲ γνωρίζουμε ὡς ἐπισφράγισμα ὄλων τῶν
Προφητῶν, ὡς ἓνα σύνδεσμο, ποῦ γεφυρώνει ἀλλὰ καὶ μᾶς φέρνει ἀπὸ τὴν
Παλαιὰ στὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ συγχρόνως τὸ διακηρύττουμε, ὅτι εἶναι Βα-
πτιστὴς καὶ Πρόδρομος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Προφήτης - Πρόδρομος - Βαπτιστὴς ἀλλὰ Μάρτυρας.

Προφήτης: Ἦταν μέγας Προφήτης, ὁ μεγαλύτερος τῶν προφητῶν καὶ μὲ
τὴν ιδιότητά του αὐτὴ ἐξήγγειλε τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὲ
βαθύτατη συναίσθηση τῆς θείας ἀποστολῆς του, τὸ κήρυγμά του διήγειρε
στὶς ψυχὲς τοῦ πλήθους τῶν ἀκροατῶν του πραγματικὰ αἰσθήματα μετανοί-
ας καὶ συγχρόνως προσέδιδε χαρὰ καὶ νοσταλγία γιὰ τὸν ἐρχόμενο Λυτρω-
τή. Ζώντας στὸ μεταίχιμο Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης μεταξὺ νόμου καὶ
χάριτος ἦταν ὡς Προφήτης ὁ ἐλέγχων τὴν ἁμαρτία ἀλλὰ καὶ ὁ οἰκοδομῶν
τὸν λαόν. Ὁ Ἰωάννης ἐλέγχει καὶ οἰκοδομεῖ. Καὶ γιὰ μᾶς σήμερα ὁ ἔλεγχος

μᾶς χρειάζεται αλλά και ἡ πνευματική μας οἰκοδομὴ εἶναι ὅλως ἀπαραίτητη.

Πρόδρομος: Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὀνομάστηκε και Πρόδρομος, γιατί ἦταν ἐκεῖνος πού προηγήθηκε τοῦ Χριστοῦ καί «έτοίμασε τὴν ὁδόν», ἀνοιξε τὸν δρόμο γιὰ νὰ ἔλθει ὁ Λυτρωτὴς καί Σωτήρας τοῦ κόσμου.

Δὲν μίλαγε γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ δὲν τὸν ἀγγίξε ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ὁ ἐγωσμός. Ὅταν ἔβλεπε τὸν λαὸ νὰ συγκεντρώνεται κοντὰ του μὲ βαθιὰ ἐκτίμηση, αὐτὸς φοβούμενος μήπως τοῦ ἀποδώσουν τιμὲς προ-ελάμβανε καὶ διεκήρυντε: «Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμι ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ». Καὶ ἀκόμη ὅταν τὰ πλήθη νόμιζαν ἀπὸ θαυμασμό, ὅτι εἶναι ὁ Μεσσίας, ἐκεῖνος ἔλεγε: «Ὅχι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλὰ εἶμαι ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεό, νωρίτερα ἀπὸ Ἐκεῖνον, γιὰ νὰ παρασκευάσω τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκεῖνος εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐμένα. Ἐκεῖνος εἶναι ὁ Κύριος, ἐγὼ ὁ δοῦλος. Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω «ἐν ὕδατι, αὐτὸς βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ». Ἦταν λοιπὸν ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἔργο του προπαρασκευὴ γιὰ τὸν Χριστό.

Βαπτιστής: Ὁ Ἰωάννης δὲν προφήτευσε ἀπλῶς τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία καὶ δὲν προετοίμασε τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων τυπικὰ καὶ ἐξωτερικῶς. Ἀξιώθηκε καὶ τὸν εἶδε καὶ τὸν ἔδειξε καὶ τὸν διεκήρυνε μὲ μεγάλη χαρὰ. «Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». Πρωτίστως ἀξιώθηκε νὰ ἀγγίξει μὲ τὰ χέρια του «τὴν κορυφὴν τοῦ Δεσπότη». Σὲ ἐπέλεσε τῆς θείας ἐντολῆς βάπτισε τὸν Χριστὸ στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ.

Μάρτυρας: Μάρτυρας μὲ τὴν φανέρωσιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Μάρτυρας μὲ τὴν βιοτὴ του καὶ τέλος μάρ- τυρας μὲ τὸ φορικτὸ μαρτύριο τοῦ Βαπτίσματος τοῦ αἵματος.

Ὁ ἅγιος Κοσμάς, ὁ ποιητής, ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ τὸν παρουσιάζει μὲ τρεῖς χαρακτηριστικὲς ἐκφρά- σεις: Φωνὴ τοῦ Λόγου, Λύχνος τοῦ Φωτός, Ἐωσφόρον (δηλαδὴ Αὐγερινὸ πού προμηνύει τὸν ἐρχομὸ τοῦ ἡλίου).

Ἡ ὅλη του βιοτὴ ἀπεικονίζεται στὴν μορφὴ καὶ πα- ρουσία του μὲ τὴν ἀσκητικὴ εἰκόνα πού τοῦ χάρισε ἡ ἔρημος. Κορύφωμα τῆς διδασκαλίας του: «Μετανο- εἶτε ἠγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν».

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ὅμως εἶναι καὶ ἡμέρα προσευχῆς γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς ἐνὸς ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Ἀρχιερέως κεκοιμημένου, τοῦ κυροῦ Διονυσίου, θεο- φιλῶς διαποιμάναντος τὴν θεόσωστη αὐτὴν ἐπαρχίαν.

Μία γενικὴ θεώρηση τῆς προσωπικότητάς του θὰ ὀδηγοῦσε στὸ συμπέρασμα, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος γεννήθηκε γι' αὐτὸ πού ἔγινε. Νὰ διακονήσῃ τὸ θυ- σιαστήριο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ.

Στὴ Σίνδο τῆς Θεσσαλονίκης παρηκολούθησε τὰ ἐγκύκλια γράμματα καὶ ὀλοκλήρωσε τὶς θεολογικὲς του σπουδὲς καὶ ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ τῆς Χάλκης τὸ 1965. Προσέφερε τὴν ἐκκλησιαστικὴ του διακονία ὑποδειγματικὰ στὸ Οἰκουμενικὸ μας Πα- τριαρχεῖο, στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κίτρους καὶ στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση. Ἐξελέγη στίς 22 Μαΐου 1974 πρῶτος Μητροπολίτης τῆς νεοσύστατης τότε Μη- τροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Ἡ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ποιμαντορία του καὶ ἡ εἰκόνα πού παρουσιάζει σήμερα ἡ Ἱερὰ αὐτὴ Μητρόπολις δὲν μαρτυρεῖ μόνον τὴν προσφορά του, τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν του πού τόσο πλούσια εὐλόγησε ὁ Θεὸς ἀλλὰ καὶ τὴν ὠφέλεια καὶ σοφὴ ἐνέργεια τῆς τότε διοικούσης Ἐκκλησίας νὰ δη- μιουργήσῃ νέες Μητροπόλεις σὲ ζωτικὲς περιοχὲς τῆς χώρας μας μὲ τὴν κατάτμηση πολυπληθῶν ἐκκλησια- στικῶν ἐπαρχιῶν.

«Ἡ ἐπομένη μέρα τῆς ἐνθρονίσεώς του τὸν βρῆκε χωρὶς ἐπισκοπεῖο, χωρὶς κατοικία, μὲ ναοὺς μικροὺς καὶ πρόχειρα κατασκευασμένους». Καὶ ἰδοὺ σήμερα ἓνα τεράστιο, εὐλογημένο ἔργο πού δυσκολεύεται κα- νεῖς νὰ τὸ περιγράψῃ καὶ νὰ τὸ ἀπαριθμήσῃ. Ὁ ἐργατικός, ὁ συνετός, ὁ ἤρεμος καὶ διακριτικὸς ποιμέ- νας τοῦ Χριστοῦ χωρὶς τυμπανοκρουσίες, χωρὶς ἐγω- πάθεια, μὲ ἦθος καὶ φρόνημα ἐκκλησιαστικὸ, ἀκολου- θώντας τὰ ἴχνη τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας πέρασε στὴν αἰωνιότητα. Ἀξιώθηκε νὰ ἔχει ἐκλεκτοὺς συνεργάτες στὸ μεγάλο ἔργο του. Ἐναν ἀπὸ αὐτοὺς εὐλό- γησε ὁ Θεὸς νὰ τὸν διαδεχθῇ στὴν ἀρχιερατικὴ ποι- μαντικὴ του διακονία· ὁ νῦν Μητροπολίτης σας καὶ πνευματικὸ του παιδί, ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ἀγαπητὸς ἀδελφός ἐν Χριστῷ κ. Βαρνάβας, πού τόσο ἐπιτυχῶς καὶ συνετῶς οἰακοστροφεῖ τὸ σκάφος τῆς τοπικῆς Ἐκ- κλησίας καὶ συμβάλλει τὰ μέγιστα στὰ γενικότερα θέ- ματα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μου δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν μακαριστὸ τὶς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ζωῆς του στὸ Ἐπισκοπεῖο του, στὸ δικό του ἀκόμη δωμάτιο. Εὐλογημένη σχέση, ὁ νῦν Μητροπολίτης ὑπηρετεῖ τὸν πρῶην, κατὰκοιτον καὶ ὀδεύοντα στὴν ἐξώφλησιν «τοῦ κοινοῦ χρέους», στὴν πορεία πρὸς τὴν αἰωνιότητα.

Ἐνα παράδειγμα πνευματικῆς σχέσης πὺ καθοδηγεῖ σὲ μιὰ ἐποχὴ στείρα, ἀνταγωνιστικὴ καὶ ἀτομοκρατούμενη.

Στὴ σημερινὴ εὐχαριστιακὴ σύναξιν σταματήσαμε μπροστὰ στὴν ὀρηκτικὴ, ἐπιβλητικὴ καὶ βροντώδη μορφὴ τοῦ ἀσκητοῦ τῆς ἐρήμου, τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον καὶ Βαπτιστὴν. Ψηλαφίσαμε ὁμως τὴν ζωὴ καὶ τὸ πέρασμα ἀπ' αὐτὸν τὸν κόσμον ἐνὸς ἀπλοῦ ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου, πὺ πορεύτηκε στὰ βήματα τοῦ Καλοῦ Ποιμένου, τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κυροῦ Διονυσίου.

Καὶ οἱ δύο αὐτὲς μορφὲς ἐπιβεβαιώνουν τὴν γραφικὴ ἀλήθεια: *«Πᾶσα σὰρξ χόρτος καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ἄνθος χόρτου, ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε τὸ δὲ ρῆμα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα».*

Ἀδελφοί μου,

αὐτὴ ἡ προσέγγισις δύο μορφῶν τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας τί θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς διαμηνύσει, νὰ μᾶς διδάξει. Σὲ μιὰ ἐποχὴ σὰν τὴ δικὴ μας πὺ ἐπικρατεῖ ἡ σύγχυσις, ἡ προσπάθεια ἀποπροσανατολισμοῦ, ἡ ἀτομοκρατία καὶ ἡ ἐγωπάθεια θὰ ἤθελα ὅλοι μᾶς νὰ σταθοῦμε σὲ μιὰ προτροπὴ τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, μεγάλου Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας μας:

«Ἐγνώσαν δὲ ἑαυτοὺς γυμνοὺς οὐ τοσοῦτον ἀπὸ ἐνδυμάτων ἀλλ' ὅτι γυμνοὶ τῆς τῶν θείων θεωρίας γεγονάσι, καὶ πρὸς τὰ ἐναντία τὴν διάνοιαν μετήνεγκαν».

Κατάλαβαν δηλαδὴ ὅτι εἶναι πλέον γυμνοὶ ὄχι τόσο ἀπὸ ἐνδύματα καὶ ὕλκᾶ ἀγαθὰ, ἀλλὰ γυμνοὶ ἀπὸ τὴν θεία χάριν. Ἡ στέρηση «τῆς τῶν θείων θεωρίας» μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια στρέφει τὴν διάνοιαν στὰ ἀντίθετα.

Ἐτσι λοιπὸν κάθε φορὰ μέσα στοὺς αἰῶνες, ὅπως συμβαίνει καὶ στὴν ἐποχὴ μας, ὅταν σταδιακὰ ἐγκαταλείπεται ἡ πίστις στὴν ἱερότητα τῆς κτίσης καὶ στὴν σημασία τῆς παρουσίας τοῦ ἀνθρώπου ὡς ξεχωρι-

στοῦ δημιουργήματος, ἐγκαταλείπεται ἢ χάνεται ἢ ἀπορρίπτεται ἡ «κατ' εἰκόνα» δημιουργία, τότε ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νὰ ἐγκαθίσταται μέσα στὸν κόσμον ὡς τὸ κυρίαρχον ὄν χωρὶς ἀναφορὰ στὸ Πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ-Σωτήρα, ἀποστασιοποιημένος ἀπὸ Αὐτὸν καὶ χωρὶς τὴν αἴσθησιν τῆς ἁμαρτίας. Ὁ ἄνθρωπος παίρνει τὸ δρόμον τῆς «ἀπελευθέρωσης» ἀπὸ κάθε μεταφυσικὴ καὶ χριστιανικὴ πίστις, ἀπὸ κάθε διάθεσις μεταμόρφωσης καὶ μετάνοιας, ἀπὸ κάθε αἴσθημα ἐνοχῆς. Γίνεται ἀναίσθητος σὲ κάθε πνευματικὴ ἀναφορὰ καὶ σχέση, ἀποκόπτεται ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀγιότητος.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, ἀπογυμνωμένος ἀπὸ κάθε θεϊκὴ κάλυψη, ἀποδύεται ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα σὲ ἕνα γιγάντιον ἀγῶνα νὰ κυριαρχήσει στὴν φύσιν, ἢ ὅποια γι' αὐτὸν νοεῖται τώρα ὡς ἐχθρικὴ καὶ πρέπει νὰ τὴν ὑποτάξει. Τί φανέρωσαν οἱ τελευταῖες φωτιές, οἱ ἐμπρησμοί; Τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ πάθος τῆς ἀνθρώπινης ἀπληστίας.

Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ ἄνθρωπος μεταλλάσσεται ἀπὸ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ σὲ αὐτο-εἰκόνα, δίνει στὸν ἑαυτό του ἀναιδῶς κάποιες θεῖες ιδιότητες, καθιστᾶ τὸν ἑαυτό του κριτὴ καὶ ἐπόπτη τῶν πάντων, στερημένο ὁμως τῆς θείας Ἀγάπης καὶ ἐνεργοῦντα σὲ ἐξῆς μὲ αἴσθημα ἐγωπαθοῦς ἀγάπης, πὺ οὔτε νοιάζεται ἀληθινὰ γιὰ τὸν ἄλλο, οὔτε ἔχει καμιά θυσιαστικὴ διάστασις. Ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ ἀτόμου οἰκοδομεῖται πάνω σὲ ἕνα διογκωμένο ἐγὼ πὺ ἀποτελεῖ τὴν θωράκισή του ἀπέναντι στὸν ἄλλο ἄνθρωπο-ἄτομον.

Ὁ ἄλλος ἄνθρωπος, μὴ ὄντας εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στὴν παροῦσα κατάστασις, παύει νὰ εἶναι πλησίον καὶ γίνεται ξένος ἢ ἀντίπαλος, ἀπὸ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ προστατευτοῦμε καὶ ἐναντίον τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ οἰκοδομεῖται σίτις συνειδήσεις τὸ λεγόμενο ἀτομικὸ συμφέρον, τὸ ὅποιο ἔχει ἐδραιωθεῖ πλέον στὴν ἐλληνικὴ κοινωνία.

Ποιὸ φάρμακο χρειάζεται στὴν παροῦσα κατάστασις; Ἐφ' ὅσον συνεχίζουμε νὰ μένουμε γυμνοὶ (ἀκάλυπτοι) ἀπὸ τὴν θεία χάριν (τὴν τῶν θείων θεωρία) δὲν θὰ βρισκοῦμε καὶ δὲν θὰ ἔχουμε φάρμακο.

Ὁ εὐαγγελικὸς λόγος, αὐτὸς εἶναι πὺ μεταμορφώνει πρὸς τὸ καλὸ, πὺ διδάσκει, πὺ ἀλλοιώνει. Τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων μας εἶναι αὐτὸ πὺ θεραπεύει.

Στὸν καθένα ἀπὸ μᾶς δόθηκαν ἀπὸ τὸν Θεὸ χάρισμα, τάλαντα καὶ ἔχουμε ἐντολὴ νὰ τὰ πολλαπλασιάσουμε, ἐργαζόμενοι τὸ καλό.

Ἄλλος ἀπὸ μᾶς ἔχει τὸ χάρισμα τῆς ἐργατικότητος, ἄλλος τῆς προσευχῆς, ἄλλος τῆς ἐλεημοσύνης καὶ φιλανθρωπίας, ἄλλος τῆς παρηγορίας καὶ τῆς προσεγγίσεως τῶν ἀνθρώπων, ἄλλος τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τόσα ἄλλα.

Κανένα ἀπὸ αὐτὰ ὅμως δὲν εἶναι ἀπόλυτο καὶ ὅπου λειτουργεῖ αὐτόνομα, ἐγωιστικά, ὄχι μόνο δὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ γίνεται «αἵρεση». Τὰ χαρίσματα αὐτὰ παίρνουν τὴν σωστή τους θέση μέσα στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ἐκκλησιοποιῶνται, ὅταν τίθενται στὸ ἱερὸ θυσιαστήριο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ μετάνοια καὶ ταπείνωση καὶ γίνονται τροφή γιὰ ὅλους μας.

Νὰ σᾶς θυμίσω αὐτὴν τὴν ὡραία εἰκόνα ἀπὸ τοὺς παλαιохριστιανικοὺς ἀκόμη χρόνους. Γιὰ δεῖτε τοὺς

κόκκους τοῦ σίτου στοὺς ἀγρούς. Κάθε ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ἀνεξάρτητος. Πρέπει ὅμως νὰ ἀλεσθοῦν γιὰ νὰ γίνουν ἄρτος Ζωῆς.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Δὲν ἔχω τὴν δυνατότητα καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ ἐξαγγέλω μηνύματα ποὺ δῆθεν συνεγείρουν τὰ πλήθη. Ἔχω τὴν συναίσθηση ὅτι εἶμαι ταχυδρόμος, ποὺ ἔργο μου εἶναι νὰ ψελλίζω μηνύματα ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὴν βιοτὴ τῶν ἀγίων μας. Ἐνα τέτοιο μήνυμα ἠχηρὸ καὶ πάντοτε ἀναγκαῖο, ἰδιαίτερα στίς ἡμέρες μας, εἶναι τὸ μήνυμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ποὺ σήμερα συγκεντρωθήκαμε νὰ τιμήσουμε. Καὶ αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ τονίσω. Μετανοεῖτε. Ἡ μετάνοια εἶναι τὸ φάρμακο ποὺ μπορεῖ νὰ καλύψει τὴν γύμνια μας καὶ ἐκείνη τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἐκείνην «τῆς τῶν θείων θεωρίας».

«*Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν,
ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι·
τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν*».

**Ὅμιλία
στὸν Πανηγυρικό
Ἑσπερινό
τοῦ Ἀποστόλου
Παύλου**

(Βράχος Ἀρείου Πάγου,
29.6.2009)

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, ὁ Μέγας Παῦλος, ἀπευθύνθηκε στοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ αὐτὸν ἐδῶ τὸν χῶρο, ἀτενίζοντας ὅπως καὶ τότε ἀλλὰ ὅπως καὶ ἐμεῖς τώρα, τὸ ἱερὸ μνημεῖο τοῦ Παρθενῶνος, τὸ κόσμημα τῆς τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας, τὸ σύμβολο τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς θρησκευτικότητος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Θρησκευτικότητος, ἐν πολλοῖς ἀντιθετῆς μὲ τὸ περιεχόμενο τοῦ μηνύματος ποὺ ἤθελε νὰ κομίσει ὁ Ἀπόστολος ἀπὸ τὴν Ταρσοὶ πρὸς τοὺς σοφοὺς τῆς ἐποχῆς του, πρὸς τοὺς ἐγκρατεῖς τῆς στωικῆς καὶ τῆς ἐπικούρειας φιλοσοφίας, πρὸς τοὺς Ἀθηναίους κατοίκους, δηλαδή, τῆς πρωτεύουσας τοῦ πνεύματος καὶ τῆς διαλεκτικῆς μεθόδου.

Στὸ σημεῖο αὐτό, στὸν ἱστορικό χῶρο τοῦ Ἀρείου Πάγου, κάθε Ἑλλην ἢ ξένος πολίτης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάζει τὶς ιδέες του, τὶς ὁποῖες καὶ ἔθετε ὡς θέμα συζητήσεως μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων ἀκροατῶν, ἀποδεικνύοντας περὶτρανα τὸ πνεῦμα διαλόγου καὶ ἐπικοινωνίας ποὺ χαρακτήριζε καὶ χαρακτηρίζει διαχρονικὰ τὸ γένος μας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλευθερία λόγου τῆς Ἀθηναϊκῆς Πολιτείας.

Ὁ Παῦλος, εὐρισκόμενος κατὰ τὴν πρώτη του ἀποστολικὴ περιοδεία στὴν Ἑλλάδα, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μὴν ἐπισκεφθεῖ τὴν Ἀθήνα, ἔχοντας σκοπὸ νὰ κηρύξει τὸν ἀληθινὸ λόγον στοὺς Ἑλληνες, τὸν Ἀναστάντα Χριστό, ὁ ὁποῖος καὶ μέχρι σήμερον εἶναι «σημεῖον ἀντιλεγόμενον»¹. Ἀξίζει ὅμως νὰ δοῦμε τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν ἀποφάσισε νὰ διευρύνει καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ σκέψη τὸ εὐαγγελικὸ μήνυμα. Ἀξίζει νὰ δοῦμε σὲ ποιά κατάσταση βρισκόταν τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα καὶ πῶς οἱ Ἀθηναῖοι ὑποδέχθηκαν ἕναν νέο προφήτη-κήρυκα μιᾶς ἄλλης θρησκευτικῆς θεώρησης ἀπὸ τὴν διαδεδομένη ὡς τότε θρησκεία τῶν εἰδώλων. Τὸ δωδεκάθεο καὶ οἱ Ὀλύμπιεσ Θεότητες κατέκλυζαν τὴν θρησκευτικὴ ἔκφραση πολλῶν, χωρὶς ὅμως νὰ παρατηρεῖται ἡ ἴδια ζέση τῆς χρονικῆς περιόδου πρὶν ἀπὸ τὸν χρυσὸ αἰῶνα τοῦ Περικλῆ, ἐποχὴ ἢ ὁποῖα κάλλιστα θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθεῖ ὡς ὁ κολοφῶνας τῆς δημιουργίας στοὺς τομεῖς τῆς τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ Παῦλος, λόγῳ τῆς καταγωγῆς του εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ γνωρίζει τὴν φιλοσοφικὴ σκέψη, τόσο τοῦ Πλάτωνα καὶ τῶν Σωκρατικῶν, ὅσο καὶ τοῦ Ἀριστοτέλη, γεγονός τὸ ὁποῖο εἶχε ἐξάψει τὴν ἐπιθυμία του νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν περιοχὴ ὅπου τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἔδρασαν καὶ μεγαλοῦρησαν. Ἐπισκέφθηκε ὅμως, μία Ἀθήνα, ποὺ γνώριζε μόνον πλέον ἐξ ἀκοῆς τὶς ἀξίες τῶν μεγάλων φιλοσόφων, διότι ἐνῶ ἡ πόλις τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς ἀριθμοῦσε 20.000 περίπου πολῖτες, ταυτόχρονα συνυπῆρχαν 40.000 δοῦλοι-ἄνθρωποι ἀπὸ ἄλλα μέρη τοῦ τότε κόσμου, προκαλώντας ἕνα μεγάλο προβληματισμὸ γιὰ τὸ κατὰ πόσον οἱ ἀρχεῖς καὶ οἱ ἀξίες τοῦ σεβασμοῦ στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο καὶ τῆς ἀπόλυτης ἐλευθερίας ἐκάστου, ἐξέφραζαν τελικῶς κάθε ἕναν

Τοῦ
Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Παπανικολάου,
Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς
Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

1. Λουκ. 2,34.

ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους πολίτες. Ἡ κατάσταση αὐτὴ ἦταν ἓνα βαρύντατο πλήγμα στὸ ἰδεατὸ μοντέλο τῆς Δημοκρατίας, διότι ἦταν ἀδύνατον νὰ συνυπάρξουν σ' αὐτὴν ἡ δουλεία μὲ τὴν ἐλευθερία.

Πῶς εἶναι λοιπὸν δυνατόν, μία πόλις, ἓνα ἔθνος, μία φυλὴ ποὺ τόσο ἐξύψωσε τὸ ἀνθρώπινο ὄν, νὰ μὴν μπορεῖ πρακτικὰ νὰ βιώσει τὶς πλέον ἀναγκαῖες ἀξίες τὶς ἰσότητος καὶ τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ, ἀξίες ποὺ κατεξοχὴν ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς δημοκρατικὲς κοινωνίες; Ἡ ἀπάντηση βρῖσκεται σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πρώτη καὶ συγκλονιστικὴ ὁμιλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν Ἄρειο Πάγο.

Κεντρικὰ γνωρίσματα τῆς ὅλης προσωπικότητος τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν εἶναι ἀδιαμφισβήτητα ἡ ἰσχυρὴ πίστη του στὸν Θεό, ἡ ἐπιμονὴ στὴν ἀποστολή του καὶ ἡ θυσιαστικὴ του διάθεση ἀπέναντι στὸν κάθε ἄνθρωπο. Εὐρισκόμενος ὁ Παῦλος στὴν Ἀθήνα, καὶ μάλιστα σὲ αὐτὸν τὸν ἐπιβλητικὸ βράχο, δὲν θὰ μπορούσε νὰ μὴν αἰσθανθεῖ τὸ δέος καὶ τὸ ἱστορικὸ βάρος ὄλων ἐκείνων ποὺ ἐτίμησαν τὸ βῆμα αὐτό. Δὲν θὰ μπορούσε, ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ, νὰ μὴν αἰσθανθεῖ φόβος γιὰ τὸ πῶς θὰ ἀντιμετώπιζε τὰ ἱερὰ «τέρατα» τῆς φιλοσοφικῆς διανόησης;

Ἐπιτρέψτε μου, λοιπόν, Μακαριώτατε Πάτερ, νὰ ὁμολογήσω καὶ τὸν δικό μου φόβο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναξιότητά μου συνάμα, νὰ ἴσταμαι στὸ βῆμα τοῦ Παύλου, ἑνὸς προσώπου ξεχωριστοῦ γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν εὐρωπαϊκὴ πορεία τῆς γηραιᾶς μας ἡπείρου.

Ἐπιτρέψτε μου ὅμως νὰ σᾶς παρουσιάσω τὴ διαφορικότητα. Ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀνέδειξαν τὴν ἀποστολικὴ αὐτὴ μορφή σὲ ἡγετικὴ φυσιογνωμία ὄλων τῶν χριστιανῶν, διότι χωρὶς τὸν Παῦλο δὲν θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ προδιαγράψει τὸ μέλλον, τόσο τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ὅσο καὶ ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

Ποῦ βρῖσκεται, λοιπόν, ἡ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα τῆς ἀποδοχῆς τοῦ μηνύματος τοῦ Ἀποστόλου; Γιατί οἱ Ἀθηναῖοι δέχθηκαν νὰ ἀκούσουν ἓναν Ἰουδαῖο-ξένον πρὸς ἐκείνους φιλόσοφο; Γιατί τοῦ ἔδωσαν καὶ δεύτερη εὐκαιρία «ἀκουσόμεθά σου καὶ πάλιν περὶ τούτου»²; Ἴσως ἡ κοινωνικὴ ἀνισότητα ποὺ χαρακτή-

ριζε τὴν συγκεκριμένη ἀθηναϊκὴ περίοδο νὰ εἶναι ἓνας λόγος. Ἴσως, ἡ πλήξη ποὺ ἐξέφραζε πολλὲς φορὲς τοὺς διανοουμένους νὰ εἶναι ἓνας ἀκόμα. Ἴσως, ἡ ἐπιθυμία ἢ ἡ ἀνάγκη γιὰ κάτι νέο, κάτι καινούργιο, δυναμικὸ καὶ ἀναζωογονητικὸ νὰ εἶναι μερικὲς ἀκόμα ἀπὸ τὶς αἰτίες ποὺ ὤθησαν τοὺς πολίτες τῆς Ἀθήνας νὰ ἀκούσουν ἓκ νέου τὸν ἓκ Ταρσοῦ παρεπίδημο. Ὅμως, σίγουρα, ἡ πραγματικὴ αἰτία, ἡ ρίζα τοῦ προβλήματος βρῖσκεται σὲ βαθύτερα γεγονότα, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὸ τρανότατο παράδειγμα τῶν δούλων καὶ τῶν ἐλεύθερων πολιτῶν. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶχαν μπροστά τους εἶχε τὴν δύναμη νὰ γεφυρώσει τὴν κοινωνικὴ αὐτὴ ἀνισότητα. Νὰ ἰσοροπήσει ἀνάμεσα στὶς προσωπικὲς φιλοδοξίες καὶ τὶς ἐπιδιώξεις ἐκᾶστου. Μίλησε γιὰ ἴση ἀντιμετώπιση μεταξὺ δούλων καὶ ἐλεύθερων «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θήλυ...»³ καὶ ἔτσι, μὲ αὐτὸ τὸ διαχωρισμὸ ἐθεολόγησε. Ὅμολόγησε πῶς ἄν, ὄντως εἶσαι χριστιανός, βαπτισμένο μέλος τῆς Ἐκκλησίας, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ βιώνεις ὅτι πιστεύεις. Νὰ εἶσαι σὲ πλήρη ἀκολουθία λόγων καὶ ἔργων. Αὐτὸς ἄλλωστε πρέπει νὰ ἦταν καὶ ὁ φόβος τοῦ Παύλου ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ βράχου. Θὰ μπορέσω ἐγώ, ἴσως νὰ μονολογοῦσε, νὰ ἀποτελέσω ἔμπρακτο παράδειγμα γιὰ τοὺς Ἀθηναίους, θὰ μπορέσω νὰ ἀποδείξω σ' αὐτοὺς τὸ μεγαλεῖο αὐτοῦ ποὺ ἐκπροσωπῶ; Θὰ μπορέσω νὰ καλύψω τὸ χρυσὸ ἔνδυμα καὶ τὸ ἀπαράμιλλο κάλλος τῶν ἀγαλμάτων ἀπὸ ἓναν φτωχὸ καὶ ταπεινὸ Θεό, θὰ μπορέσω νὰ μεταφέρω τὸ ἀπλὸ ἀλλὰ ἀληθινὸ μήνυμα τοῦ Χριστοῦ; Αὐτὲς οἱ σκέψεις προβληματίζαν τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν, ὄχι λόγῳ τῆς δικῆς του ἀπιστίας, αὐτὸ ἄλλωστε δὲν μαρτυρεῖται πούθεν ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο, ἀλλὰ λόγῳ τῆς πορρώσεως τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἀπηχοῦσαν τὰ μεγαλεῖα τοῦ παρελθόντος, εἶχαν ὅμως ἀπολέσει τὴν σύνδεση λόγων καὶ ἔργων.

Ὁ βράχος αὐτός, Μακαριώτατε, ἀποτελεῖ διαχρονικὸ σύμβολο τῆς ἄρρηκτης σύζευξης Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ, ἀποδεικνύει τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως, ἐνῶ καταδεικνύει τὴν ὑπεροχὴ τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος φανερώνεται ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ, λαμβάνει ἀνθρώπινη σάρκα, πάσχει γιὰ

2. Πράξ. 17, 32-33.

3. Γαλ. 3,28.

κάθε άνθρωπο, ανασταίνεται και ζει μέσα σε κάθε άνθρωπο. Ο σαρκωμένος Λόγος ένδύεται με το ανθρώπινο πρόσωπο, γίνεται ο ίδιος πρόσωπο σε μία σχέση κοινωνίας και αγάπης, έρχόμενος σε πλήρη αντίθεση με το προσώπειο του αρχαίου θεάτρου. Γιατί; Διότι έτσι προετοίμασε την ουσιαστική αλλαγή του έλληνικού πνεύματος, οδηγώντας προς το Πρόσωπο, προς τον ίδιο τον Έσταυρωμένο Χριστό, απαλλάσσοντας τον κάθε άνθρωπο από την επιφανειακή προσέγγιση των διαπροσωπικών σχέσεων.

Αυτό το πρόσωπο προσπάθησε να διατρανώσει ο Παῦλος στους Αθηναίους. Αυτή τη νέα θεώρηση του ανθρώπινου όντος, όχι ως άτομοκεντρική έκφραση, αλλά ως μοναδικό πρόσωπο κατά πάντα ισότιμο και ισόκυρο με την ουσία του Θεού που δεν είναι άλλη από την έκφραση της αγάπης Του προς τον πονεμένο άνθρωπο. Αυτό το στοιχείο έλειπε από την αρχαία διανόηση για να ολοκληρωθεί ή μερική τελειότητα της. Αυτόν τον άγνωστο Θεό προσπάθησε να κηρύξει ο Απόστολος της αγάπης στους Αθηναίους, με σκοπό να τους οδηγήσει στην πραγματική πράξη των ιδεών που γέννησαν την δημοκρατία και το ολυμπιακό πνεύμα.

Είναι όμως ιδιαίτερος επίκαιρο να δοῦμε πώς το πρόσωπο αυτό, για το οποίο μίλησε ο Παῦλος, έχει αποκτήσει σήμερα τον σεβασμό και την αξία που θα έπρεπε να έχει σε κάθε καλώς νοούμενη αναπτυγμένη κοινωνία. Γίνεται πολύς λόγος για την έννοια των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Για τις αξίες που περιγράφουν την ανθρώπινη ύπαρξη. Η ιατρική επιστήμη επί παραδείγματι, αναζητά τα όρια αυτού του σεβασμού, αντιμετωπίζοντας τεράστια ήθικα διλήμματα με αποτέλεσμα να συγκρούονται επιστήμη και θεολογία λόγω αυτής της αδυναμίας. Το πρόσωπο όμως, ο κάθε άνθρωπος, ανεξαρτήτως χρώματος, γλώσσας, πολιτισμού και θρησκείας, παραμένει ο μεγάλος ήττημένος αυτής της διαμάχης. Η συνεχώς αυξανόμενη φτώχεια, ή διογκούμενη οικονομική κρίση, ή πολιτική αστάθεια, το καθεστώς του πολέμου, ή κοινωνική ανισότητα και ο θρησκευτικός φανατισμός ώθοῦν πολλούς ανθρώπους στην λύση της μετανάστευσης προς ένα καλύτερο αὔριο, προς μία νέα πατρίδα, στην οποία θα μπορέσουν να ξεπεράσουν τα παραπάνω προβλήματα. Σ' αυτήν την νέα πραγματικότητα το

πρόσωπο ταλανίζεται από τις νέες συνθήκες που καλείται να αντιμετωπίσει. Έντάσσεται σ' έναν νέο χώρο προκλήσεων, διεκδικώντας τα θεμελιώδη και πανανθρώπινα δικαιώματα που αρμόζουν σε κάθε πρόσωπο από όπου και αν αυτό προέρχεται.

Αξίζει να παραθέσουμε εδώ ένα μέρος σε νεοελληνική απόδοση από τον λόγο του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης περί φιλοπτωχείας και ευποιΐας, στον οποίο αρκετούς αιώνες πριν, συγκεκριμένα τον 4ο αιώνα μ.Χ., αναφέρεται προφητικά ή σημερινή κατάσταση: «*Ἦρθαν ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε γύρω μας νὰ ἀφθονοῦν οἱ γυμνοὶ καὶ οἱ ἄστεγοι. Εἶναι πάμπολλοι οἱ πρόσφυγες ποὺ χτυποῦν τὶς πόρτες μας. Πάμπολλοι εἶναι καὶ οἱ ξένοι καὶ οἱ μετανάστες. Ὅπου καὶ ἀν κοιτάξεις θὰ δεῖς χέρια ἀπλωμένα σὲ ζητιανιά. Γιὰ σπῖτι ἔχουν τὴν ὕπαιθρο. Φωλιάζουν σὲ τρύπες ὅπως οἱ νυχτοκόρακες καὶ οἱ κουκουβάγιες. Γιὰ χωράφι ἔχουν τὴν διάθεση ὅσων δίνουν ἐλεημοσύνη. Πίνουν νερὸ ἀπὸ τὶς κρήνες, ὅπως τὰ ζῶα καὶ γιὰ ποτήρια ἔχουν τὶς χουφτες τους. Κρεββάτι, τὸ ἔδαφος. Ἡ ζωὴ τους εἶναι πλέον γεμάτη μετακινήσεις καὶ ἀγριάδα, ὅμως δὲν ἦταν ἔτσι ἐξ ἀρχῆς. Ἄς ὄψονται ἡ συμφορὰ καὶ ἡ ἀνάγκη»⁴.*

Σε πόσους, Μακαριώτατε Πάτερ, δεν είναι γνωστές αυτές οι εικόνες που περιγράφει ο πατήρ της Έκκλησίας. Πόσοι εξ ἡμῶν δεν αντιμετωπίζουμε καθημερινῶς παρόμοιες καταστάσεις; Δεν είναι τρανότατη απόδειξη της εξαθλίωσης του ανθρώπινου προσώπου οι παραπάνω εικόνες; Γι' αυτόν τον άνθρωπο μίλησε λοιπόν ο Απόστολος Παῦλος στους Αθηναίους. Αυτό το πρόσωπο είναι ή όμολογία του Αποστόλου, στο οποίο φανερώνεται ο Ἰησοῦς Χριστός, τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Αγίας Τριάδος.

Ἄν καὶ σήμερα ὠμιλοῦσε ἀπὸ αὐτὸν τὸν βράχο ὁ Παῦλος καὶ ρωτοῦσε τοὺς Αθηναίους, ὅλους ἐμᾶς δηλαδή, 2.000 χρόνια μετὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι βιώνουμε τὴν κατάσταση αὐτή; Θὰ μπορούσαμε νὰ δηλώσουμε ὅτι ἀγαπᾶμε μὲ τρόπο τέτοιο ποὺ νὰ ἀνοιγόμαστε σὲ κάποιον ἄλλο, σὲ κάποιον ξένο, χωρὶς προϋποθέσεις προσωπικῆς εὐδαιμονίας καὶ ἐγωιστικῆς αὐταρέσκει-

4. Γρηγορίου Νύσσης, Περί φιλοπτωχίας και ευποιΐας, λόγος Α', PG 46,457A-C.

ας; Ἡ ἀγάπη στήν Ἐκκλησία ἀρχίζει ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό καί καταλήγει σέ κάθε μέλος Της, δημιουργώντας μία ἀμφίδρομη σχέση, ἡ ὁποία φανερώνεται στήν εὐχαριστιακή σύναξη, δοξάζεται ὁμως στό πρόσωπο τοῦ πλησίον, τοῦ ἄλλου, τοῦ ξένου. «Ὁ γάρ ἀγαπῶν, τόν ἕτερον νόμον πεπλήρωκε»⁵ ὑπογραμμίζει ὁ Παῦλος στήν ἐπιστολή του πρὸς Ρωμαίους, ἀποσαφηνίζοντας τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης στήν διαπροσωπική σχέση, προσκαλώντας παράλληλα κάθε πιστὸ χριστιανὸ νὰ πράξει τὸ ἴδιο.

Ἐμεῖς, ἀγαπητοί μου, ἔχουμε μπροστά μας αὐτὴ τὴν πρόκληση-πρόσκληση γιὰ νὰ δοῦμε τὸν ἄλλο ὡς πρόσωπο, ὡς ξεχωριστὴ ὄντοτητα μὲ ἀξίες καὶ ἀρχές πού χρήζει σεβασμοῦ καὶ τιμῆς, ὄχι μόνον ἐπειδὴ ὑπάρχει ἢ ἐκφράζει ἀπόψεις πού συμφωνοῦμε ἢ διαφωνοῦμε μὲ αὐτές, ἀλλὰ διότι ἀντικατοπτρίζει τὴν Τριαδικότη-

τα τοῦ Θεοῦ, τὴν δόξα Του καὶ τὴν λάμψη Του, τὴ φανέρωση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Μακαριώτατε,

«τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν», αὐτοῦ τοῦ ἰδίου γένους καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια σάρκα εἴμαστε ὅλοι πλασμένοι. Ἄς εἶναι ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἡ ἀπαρχὴ τῆς προσωπικῆς, πλέον, ἀναφορᾶς μας πρὸς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν. Εὐχηθεῖτε, Μακαριώτατε, ὁ Μέγας τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος νὰ δέεται πρὸς τὸν ἀρχιποίμενα Χριστό γιὰ τὴν πραγμάτωση αὐτῆς τῆς εὐχῆς, γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου μὲ σκοπὸ τὴν ἀπροϋπόθετη καὶ προσωπικὴ ἀγάπη πρὸς πάντας. Εὐχηθεῖτε νὰ ἀποχωρήσουμε ὅλοι ἀπὸ αὐτὸν τὸν χῶρο, ἔχοντας ἐλπίδα ὅτι μποροῦμε νὰ εἴμαστε πρόσωπα ἀγάπης, πρόσωπα καταλλαγῆς καὶ συμφιλίωσης, ζωντανὲς εἰκόνες ἐνὸς ζωντανοῦ Θεοῦ. Γένοιτο.

5. Ρωμ. ΙΓ', 8.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΗΜΕΡΙΑΔΟΣ

11ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2009

«Ἡ ἀποστολή
τοῦ Ἱερέως
στὸν σύγχρονο
κόσμο»

(Πεντέλη, 11.6.2009)

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ - ΘΕΣΕΙΣ:

1. Στὴ χριστιανικὴ ἐποχὴ, καὶ εἰδικότερα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ρόλος τοῦ ἱερέως δὲν εἶναι ἀποκλειστικὰ τελετουργικὸς μὲ τὴν ἔννοια τῆς λευϊτικῆς ἱερωσύνης, ἀλλὰ καὶ συμμετοχικός. Ὁ χριστιανὸς ἱερεὺς δὲν τελετουργεῖ ὁ ἴδιος, ἀλλὰ ἀπλῶς προΐσταται τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, ποὺ συμμετέχει στὸ Μυστήριον τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας, στὸ ὁποῖο ὁ Κύριος, ὡς «Αἰώνιος Ἀρχιερεὺς» παρίσταται ἀοράτως, «προσφέρων καὶ προσφερόμενος, προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος» τὴν αἰώνια θυσία καὶ λατρεία.

2. Δεδομένου δὲ ὅτι ὁ Χριστὸς ἐγκαινίασε ἕνα νέο ἱερατικὸ ρόλο, τὸ ρόλο τοῦ Ποιμένος, καὶ ἐνσάρκωσε ὁ ἴδιος τὸν τύπο καὶ τὸ πρότυπο τοῦ χριστιανοῦ «Καλοῦ Ποιμένος» (Ἰωάν. ι', 1-16), ὁ ρόλος τοῦ ἱερέως εἶναι καὶ ποιμαντικός.

3. Ὁ ρόλος του ὁμοῦ αὐτὸς παραθεωρήθηκε ἐξ αἰτίας:

α) Τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὑποχρεωτικοῦ Νηπιοβαπτισμοῦ. Ὁ Νηπιοβαπτισμὸς συνετέλεσε, ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀντίληψη πὼς ὁ ρόλος τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας περιορίζεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὴν τελετουργία τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων καὶ τῶν Ἀγιαστικῶν πράξεων, μὲ συνέπεια ὁ ποιμαντικὸς τους ρόλος νὰ συρρικνωθεῖ στὸ ἐλάχιστο.

β) Ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένη αὐτὴ ἀντίληψη προέκυψε ὁ περιορισμὸς τοῦ ρόλου τῶν ἱερέων στὴν ἱεροποίηση τῶν βασικῶν σταθμῶν τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ἦτοι τοῦ Γάμου, τῆς Γεννήσεως καὶ τοῦ Θανάτου, τῶν λεγομένων στὴ θρησκευτικὴ κοινωνιολογία Rites de Passage.

γ) Ἡ ἀρνητικὴ αὐτὴ μετεξέλιξη χειροτέρευσε, δυστυχῶς, ἐξ αἰτίας τῆς δυσμενοῦς ἱστορικῆς συγκυρίας τῶν 500 χρόνων τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ. Ὡστόσο, ἡ ὀλόψυχη καὶ θυσιαστικὴ συμμετοχὴ τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου στὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Χώρας μας κατὰ τὸ 1821 πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ὑψιστὴ ποιμαντικὴ πράξις.

4. Ἡ σύγχρονη ἐποχὴ, προσέτι, ἀνέπτυξε καὶ θετικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸ ρόλο τοῦ ἱερέως ὅπως:

α) Ἡ ἀνοδος τοῦ μορφωτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων.

β) Ἡ υἱοθέτηση τοῦ διαλόγου, ὡς νέας πολιτιστικῆς ἀξίας.

γ) Ἡ ἀνάπτυξη τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας, ποὺ συνετέλεσε στὴν ἀναζωογόνηση τοῦ πλούτου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παρα-

δόσεως και Κληρονομιάς, ή οποία αναδείχθηκε πύο θεολογική, πύο Πατερική, πύο Άγιοπνευματική.

δ) Ἡ ἀνθεκτικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως στή Χώρα μας και στήν Ἐκκλησία μας, πού ἀντιστέκεται στίς καταλυτικές ἐπιπτώσεις τῆς παγκοσμιοποίησης και τῆς ἰσοπέδωσης τῶν πάντων.

ε) Ἡ ἀνάδειξη τοῦ λειτουργικοῦ και ἀγιολογικοῦ πλούτου τῆς Ἐκκλησίας μας, πού συμβάλλει ἀποφασιστικά στήν ἀνθεκτικότητα Αὐτῆς στοὺς σύγχρονους κατακλυσμαίους καιροὺς.

στ) Ἡ βαθειὰ νοσταλγία γιά τὸ πνευματικό και μυστικό στοιχεῖο τῆς ζωῆς ἐκ μέρους τῶν νέων ἀνθρώπων τοῦ δυτικοῦ κόσμου και τοῦτο, ἀφ' ἐνός μὲν ἐξ αἰτίας τοῦ κορεσμοῦ αὐτῶν ἀπὸ τὴν κατανάλωση τῶν πλουσίων ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀφ' ἐτέρου δὲ τῆς ἀπουσίας ἰδανικῶν, ἀξιῶν και ἀσυνέπειας τῶν ὑπευθύνων ἡγετῶν στή ζωή τους.

5. Ὑπάρχουν ὁμως και ἀρνητικά στοιχεῖα τῆς σύγχρονης κοινωνίας, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν ἀναστολές στο ἔργο και τὴ διακονία τῶν συγχρόνων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁπως:

α) Ἡ κατάλυση τῆς θρησκευτικῆς, κοινωνικῆς και πολιτιστικῆς ὁμοιογένειας. Εἶναι ἡ σπουδαιότερη ἀλλαγὴ, πού ἐπέφερε και ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιφέρει τίς μεγαλύτερες και πύο ριζικὲς ἐπιπτώσεις στή ζωὴ τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων.

β) Ἡ ἐκκοσμίκευση τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὁποῖα ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴ μείωση τοῦ ἐνδιαφέροντός τους γιά τὴν κάθετη σχέση και ἐπικοινωνία τους μὲ τὸν Θεὸ και τὴ στροφή τους στήν ἀναζήτηση και ἰκανοποίηση τοῦ ἐπιφανειακοῦ, τοῦ ἐφήμερου, τοῦ σωματικοῦ και ὑλικοῦ.

γ) Ἡ ἀποϊεροποίηση τῆς θρησκείας και ἡ ἔξαρση τοῦ πρωτογόνου θρησκευτικοῦ φαινομένου, πού ἐκδηλώνεται ὡς τάση ἀποκοπῆς ὅλων τῶν τομέων και τῶν ἀξιῶν τοῦ συγχρόνου κόσμου ἀπὸ τὸν Θεὸ και ὡς ταυτόχρονη ἑωσφορική ἐκτίναξη τοῦ ἀνθρώπου σὲ θεϊκὸ θρόνο.

δ) Ἡ παγκοσμιοποίηση, πού εἶναι ἡ προσπάθεια πού καταβάλλεται γιά τὴν ἐνοποίηση τῆς ἀνθρωπότητας, μὲ καθαρὰ κοσμικά, ὁμως και ὄχι χριστιανικά κριτήρια. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἐκδηλώνεται μὲ δύο τρόπους, μὲ τὴν πολιτιστικὴ ἐνοποίηση ἢ και ἰσοπέδωση και μὲ τὴν ἀνάλογη θρησκευτικὴ.

ε) Ἡ ἀποπροσωποποίηση και μαζοποίηση τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων, μὲ συνέπεια τὴν κατάργηση τῆς προσωπικῆς ἐλεύθερης ἐπιλογῆς και τὴν τυποποίηση ὅλων σὲ ἓνα μαζικό πρόσωπο.

στ) Ἡ διάλυση τοῦ κοινοτικοῦ τρόπου ζωῆς και ὁ ἀτομιστικὸς προσανατολισμὸς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, πού ἐπιφέρει τὴν ἀπαξίωση τῆς κοινοτικῆς διάστασης τῆς ζωῆς.

6. Ὁ ρόλος τῶν ὀρθοδόξων ἱερέων στή σύγχρονη ἑλληνικὴ πραγματικότητα εἶναι οὐσιαστικός, σημαντικός και ἀποφασιστικός. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν οἱ ἱερεῖς θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀνακαλύπταμε. Ἄλλὰ και ἂν ἐκλείψουν οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τὴ σύγχρονη ἑλληνικὴ κοινωνία ἢ ζωὴ στή Χώρα μας θὰ χάσει τὴν ἰδιαιτερότητά της, τὴν ὁμορφιά της και ἰδίως τὴν ἀντοχή της στίς ἔξωθεν καταλυτικὲς ἐπιδράσεις και ἀλλοιώσεις.

7. Στὸν σύγχρονο κόσμο, στήν ἐποχὴ τῆς ἀλματώδους ἐξελίξεως και τῶν ἐπαναστατικῶν δράσεων σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, τῆς προσβολῆς και τῆς ἀλλοιώσεως τῶν προτύπων, τῶν ἀποδεσμεύσεων και ἀνακατατάξεων, ἢ ἀποστολῆ τοῦ ἱερέως καθίσταται πύο δύσκολη, θὰ λέγαμε μαρτυρική.

8. Ἡ ἀλλοίωση και παραμόρφωση τοῦ Ἑλληνορθόδοξου ἤθους τοῦ λαοῦ μας εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα στήν ἀποστολῆ τοῦ ἱερέως. Τὸ πνευματικὸ τοπίο ἔχει ἀλλάξει πύο μὲ τὴν εἴσοδο χιλιάδων μεταναστῶν, τὴν ἐπίδραση τῶν Μέσων Μαζικῆς Ἐνημερώσεως, τὴν ψήφιση εὐρωπαϊκῶν νόμων, πού ἀναιροῦν τὴν Εὐαγγελικὴ ζωὴ, τὴν ἀνενόχλητη διακίνηση ἰδεῶν, τὴν προπαγάνδα ἐπικινδύνων ἰδεολογιῶν, τὴ συστηματικὴ διαβολὴ τῶν προτύπων και τὴ μεθοδικὴ ἰσοπέδωση τῶν πάντων, τὴ σταδιακὴ ἀποχριστιανοποίηση τῆς παιδείας και γενικῶς τὴν προβολὴ ἐνός εὐρωπαϊκοῦ μοντέλου ζωῆς, πού ἀποσκοπεῖ στήν παροχὴ γνώσεων μόνο και στήν δημιουργία ἐνός ὑλόφρονος πολίτη, πού μέσα σ' αὐτὸ τὸ κλίμα ἀναζητεῖ μία μόνιμη εὐημερία.

9. Μέσα στο γενικὸ αὐτὸ πλαίσιο τῆς σύγχρονης κοινωνίας ἐντάσσονται ὅλες οἱ ἐξωγενεῖς δυσκολίες, πού ἀναφέρθηκαν, τίς ὁποῖες καλεῖται ὁ ἱερεὺς μὲ τὴν βοήθεια τῆς ποιμαντικῆς ἐπιστήμης, μὲ διάκριση, ἐργήγορη και ἀνεκτικότητα νὰ ἀντιμετωπίσει στήν ἱερατικὴ του ἀποστολή, χωρὶς βέβαια νὰ τὴν προδίδει.

10. Προδοσίες στη συνείδησή του, είναι οί υπερβολές, οί ακρότητες, οί αυταρχισμοί, ή μανία πλουτισμοῦ, οί κλοπές, τὰ ψεύδη, οί ἀλόγιστες σπατάλες, ή επίδειξη, ή χλιδή, οί ἀδικες ἐπιτιμήσεις τῶν πιστῶν και κάθε μορφή ἄρρωστου ἐκκλησιαστικοῦ ἡγεμονισμοῦ, πού εἶναι ἔξω ἀπό τὸ πνεῦμα τῶν λόγων και τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου μας.

11. Δὲν θὰ ἦταν τὰ πράγματα ὁμως τόσο δύσκολα, ἐὰν ή ἀποστολή τοῦ συγχρόνου ἱερέως δὲν εἶχε ἐνδογενεῖς δυσκολίες και μάλιστα πολλές φορές ἀνυπερβλητες. Αὐτὲς ἔχουν νὰ κάνουν μέ:

α) Τή μορφωτική, πνευματική και κοινωνική του καλλιέργεια και συναναστροφή,

β) Τὴν προσεκτική του συμπεριφορά μέσα και ἔξω ἀπό τὸ ναό,

γ) Τὸ προσωπικό του ἐνδιαφέρον και τὴ σχέση του με τοὺς πιστούς,

δ) Τὴν ἀνύστακτη μέριμνα για τὸ ποίμνιό του,

ε) Τὴν ἀναζήτηση τοῦ ἀπολωλότος προβάτου,

στ) Τὴν ἐξειδίκευσή του στὰ σύγχρονα κοινωνικοπολιτιστικά περιβάλλοντα και

ζ) Τὴν φροντίδα του για τὴ σχέση τῶν ἐνοριτῶν του μεταξύ τους.

12. Ἡ ἀποστολή τοῦ ἱερέα ἐν τέλει, πρέπει νὰ περιστρέφεται γύρω ἀπό τὸ τετράπτυχο: Κοινωνία - Μαρτυρία - Λατρεία - Διακονία.

Σύμφωνα με ἐκτιμήσεις και πεποιθήσεις τῶν Κληρικῶν μας, σχετικά με τὴν φύση τῆς ἀποστολῆς τους, θεωρεῖται ὅτι ὁ ἱερέας:

α) Εἶναι ἡγέτης και ἐνεργὸ πρόσωπο (κοινωνία).

β) Εἶναι ποιμένας και καθοδηγητής (κοινωνία).

γ) Εἶναι και οἰκογενειάρχης (κοινωνία).

δ) Εἶναι πρότυπο ἀγωνιστῆ, πού στοχεύει στὴν κατὰ χάρη θέωση τοῦ ἀνθρώπου (μαρτυρία).

ε) Εἶναι ἱεροκῆρυκας και διδάσκαλος (μαρτυρία).

στ) Εἶναι ἱεραπόστολος (μαρτυρία).

ζ) Εἶναι λειτουργὸς (λατρεία).

η) Εἶναι ποιμαντικὸς - κοινωνικὸς ἐργάτης (διακονία).

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ:

1. Πρῶτο και βασικὸ στοιχεῖο ἐπιτυχίας τοῦ ἱερατικοῦ ἔργου εἶναι ή ἐπιλογή τῶν καταλλήλων προσώπων. Εὐθυνόμεθα πολὺ για τὴν προχειρότητα, με τὴν

ὁποία καθιστοῦμε ποιμένας και διδασκάλους τοῦ λαοῦ μας και μερικὲς φορές ἀδόκιμα και ἀκατάλληλα πρόσωπα.

2. Φυτώριο ἱερατικῶν κλήσεων εἶναι ή ἐνορία. Τὰ παιδιὰ τοῦ Ἀναλογίου, τοῦ Ἱεροῦ Βήματος και τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων εἶναι τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας. Χρῆζουν ἰδιαίτερης μέριμνας ἐκ μέρους μας και καταλλήλου μεταχειρίσεως.

3. Κάθε τι πού θεμελιώνεται σωστά, ἐξελίσσεται ἀκίνδυνα και ἀποδοτικά. Και ή ἱερωσύνη πρέπει νὰ ἀρχίζει με ἀρχές, με πίστη, με ἀγάπη, ζῆλο και καθαρότητα. Εἶναι κριμα νὰ εὐρίσκεται κανεὶς μέσα στὴ δίνη τῆς μαρτυρικής ἱερωσύνης και νὰ γίνεται δολοφόνος συνειδήσεων και προδότης τοῦ Θεοῦ.

4. Ἡ ἐπιλογή τῆς μελλοντικῆς πρεσβυτέρας εἶναι τὸ κρισιμότερο σημεῖο στὴ ζωὴ τοῦ ἱερέως. Προσοχή στὴν προχειρότητα και στὴν βιασύνη. Μιὰ λανθασμένη ἐπιλογή ὁδηγεῖ σὲ ναυάγιο τοῦ ἱερέως.

5. Ὁ σημερινὸς ἱερεὺς και μάλιστα τῆς ὑπαίθρου, χρειάζεται στήριξη και προστασία για νὰ ζήσει ἀξιοπρεπῶς και νὰ δημιουργήσει οἰκογένεια. Εἶναι καιρὸς ή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀξιοποιήσει μέρος τῆς περιουσίας της για τὴν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν Ἐφημερίων.

6. Ἡ πνευματική κόπωση τῶν περισσοτέρων ἱερέων εἶναι φαινόμενο τῆς ἐποχῆς μας. Πῶς θὰ ἀναπληρωθεῖ ή ποιμαντική τῶν «ἐπισκεπτῶν ἐφημερίων» τῶν χωριῶν μας, οἱ ὥρες ἐργασίας τῶν ὁποίων δὲν υπερβαίνουν τὶς 10 τὸ μήνα (2 κάθε Κυριακή) και κατὰ τὶς μεγάλες ἐορτές; Οἱ ποιμένες ἔχουν ἐγκαταλείψει τὸ ποίμνιό τους, κατοικοῦν στὰ ἀστικά κέντρα και πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀσχολοῦνται με ἀλλότρια ἔργα. Πάση θυσία πρέπει νὰ ἐνισχυθεῖ ή παρουσία τῶν ἱερέων στὴν ὑπαίθρο.

7. Ἡ δημιουργία καταλλήλων ὑποδομῶν σὲ κάθε ἐνορία συμβάλλει πολὺ στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἱερατικοῦ ἔργου, ὅπως πνευματικῶν κέντρων, βιβλιοθηκῶν, ἀθλητικῶν κέντρων, σχολῶν παραδοσιακῶν χορῶν, Βυζαντινῆς Μουσικῆς και ἄλλων πολιτιστικῶν δραστηριοτήτων.

8. Ἐπιβάλλεται ή συνεργασία τοῦ ἱερέως με τὸν ἐπιστημονικὸ κόσμο τῆς ἐνορίας και τοὺς πολιτιστικούς συλλόγους για τὴν προώθηση τοῦ πολιτισμοῦ και τὴ διεύρυνση τοῦ κύκλου συνεργατῶν.

9. Στόχος τοῦ ἱερέως στήν ἐνάσκηση τοῦ ἔργου του πρέπει νά εἶναι: ἡ στήριξη καί προβολή τῶν ἐκκλησιαστικῶν προτύπων, ἡ ἐνίσχυση τῆς ἐκκλησιολογικῆς ἀντιλήψεως στό λαό, ἡ μεταφορᾶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἤθους στήν καθημερινή ζωή καί στίς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μέ τήν Ἐκκλησία καί μεταξύ τους, τὸ ἀνοιγμα πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀδιακρίτως, καί ὁ ἐκσυγχρονισμός τῆς ἐπικοινωνίας γιὰ νά εἶναι ἡ Ἐκκλησία κοντὰ στὸν ἄνθρωπο.

10. Τὸ καλὸ παράδειγμα τοῦ ἱερέως εἶναι τὸ μεγαλύτερο κήρυγμα καί ἡ ἀποδοτικότερη ποιμαντική. Τὸ πρῶτο καί οὐσιώδες προσὸν γιὰ τὴν ἀποστολή καί ἐπιτυχία τοῦ ἱερατικοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ τοῦ ἱερέως καί τῆς οἰκογενείας του. Ὅλα τὰ ἄλλα, χρήσιμα εἶναι, ἀλλὰ δευτερεύοντα.

11. Τόσο τὰ θετικά ὅσο καί ιδιαίτερα τὰ ἀρνητικά χαρακτηριστικά τῆς σύγχρονης ἐποχῆς δημιουργοῦν ἀδήριτη ἀνάγκη καί λειτουργοῦν ὡς πρόκληση γιὰ τὴν ἀνασύνταξη τοῦ ρόλου τοῦ ὀρθοδόξου ἱερέως στοὺς πιὸ κάτω ἀναφερομένους ἄξονες:

α. Ὡς πρὸς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἱερέως.

i) *Ἡ μορφωτικὴ καί πνευματικὴ καλλιέργεια:* Ὁ ὀρθόδοξος ἱερεὺς στὴ σύγχρονη ἐποχὴ καλεῖται νά εἶναι πνευματικὸς καί μορφωμένος ἄνθρωπος, ὄχι μέ τὴν ἔννοια τοῦ «ἀγίου» ἢ τοῦ «παντογνώστη», ἀλλὰ μέ τὴν ἔννοια τοῦ ἀνθρώπου, πού ἔχει πνευματικὲς ἐμπειρίες καί βιώματα, πού μπορεῖ νά διατυπώσῃ τίς σκέψεις του καί νά λαμβάνει μέρος σὲ μία συζήτηση μέ τοὺς ἄλλους. Ἐπίσης, ὁ ὀρθόδοξος ἱερεὺς πρέπει νά συνηθίσῃ νά διαλέγεται μέ τὰ μέλη τῆς Ἐνορίας του, πρόσωπο μέ πρόσωπο, ὅπως ἔπραττε ὁ Κύριός μας.

ii) *Ἡ κοινωνικὴ καλλιέργεια:* Οἱ πιστοὶ παραπονοῦνται καί ἔχουν πολλές φορὲς δίκιο, ὅτι οἱ ἱερεῖς δὲν τοὺς φέρονται μέ καλὸ τρόπο. Ἐνῶ στίς ἱερὲς Ἀκολουθίες, «ἐνδεδυμένοι τὴν τῆς ἱερωσύνης χάριν», λειτουργοῦν ὡς ἄγγελοι, σὲ ἄλλους χώρους, ἐκτὸς τοῦ Θυσιαστηρίου, ὅπως λ.χ. στὸ γραφεῖο τοῦ Ναοῦ, ἢ συμπεριφορᾶ τους πρὸς τοὺς πιστοὺς δὲν διαφέρει ἐκείνης τῶν κοινῶν δημοσίων υπαλλήλων. Πρέπει οἱ ἱερεῖς νά προσέξουν τὴν ἐκτὸς τοῦ Θυσιαστηρίου συμπεριφορᾶ τους. Στὸ γραφεῖο, στὸ δρόμο, στίς ἐπισκέψεις κατ' οἶκον, δίδουν ἐξετάσεις, ἀν ἐφαρμόζουν

αὐτὰ πού πιστεύουν καί ἐκεῖ συνήθως ἀποτυγχάνουν καί γίνονται ἀφορμὴ σκανδαλισμοῦ πιστῶν καί ἀπίστων.

iii) *Ἡ ἐξωτερικὴ του ἐμφάνιση.* Ὁ ἱερεὺς ἔχει μία ιδιαιτερότητα στήν ἐμφάνισή του. Εἶναι ἔνστολος, φοράει μαῦρα ράσα καί μαῦρο καπέλλο (τὸ Καλυμμαύχιο). Ὁ ἱερεὺς, κατὰ συνέπεια, πρέπει νά προσέχει ιδιαίτερα τὴν ἐξωτερικὴ του ἐμφάνιση, ὥστε νά μὴν προκαλεῖ ἢ καί περιφρονεῖ τὸ δημόσιο αἶσθημα ἢ ἀκόμη καί σκανδαλίζει τοὺς πιστοὺς.

β. Ὡς πρὸς τὸ ἔργο τοῦ ἱερέως.

i) Ἡ προσωπικὴ γνώση καί σχέση τοῦ ἱερέως μέ τοὺς πιστοὺς: Ὁ Χριστὸς εἶπε: ὁ Καλὸς Ποιμὴν «τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα» (Ματθ. ιη', 3). Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ ἱερεὺς ὡς ποιμὴν ὀφείλει νά γνωρίζει τίς συνθήκες καί τίς καταστάσεις, ὑπὸ τίς ὁποῖες ὑπάρχουν καί ζοῦν τὰ μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς του κοινότητος, καθὼς καί τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν.

ii) Ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῶν προβάτων: «Ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων», λέγει ὁ Χριστὸς (στίχ. 11). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἱερεὺς, ὡς ποιμένας καλεῖται νά ἐνδιαφέρεται καί νά μεριμνᾷ γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάσταση τῶν λογικῶν προβάτων τῆς ποιμνῆς του, τῆς ἐνοριακῆς κοινότητος, μέχρις αὐτοθυσίας. Ὁ Χριστὸς, ἀκόμη, δὲν ἔδειξε ἓνα στερεότυπο θρησκευτικοῦ διδασκάλου καί ποιμένου. Ὡς Ποιμένας ἐνδιαφερόταν καί ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο ξεχωριστὰ καί τὸν ἀντιμετώπιζε ἀνάλογα μέ τὴν ἀτομικότητά του καί τίς ἀνάγκες του. Ὁ ἱερεὺς μέ τὴν δική του ἔξοδο πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, μιμεῖται τὸν Χριστὸ καί τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν νέο πρότυπο καί νέο περιεχόμενο στὴ χριστιανικὴ ἱερωσύνη, ἡ ὁποία ἐκτείνεται καί ἐκτὸς τῶν τοιχῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν, «εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀπολωλότος προβάτου» (Ματθ. ιη', 11).

iii) Ἡ ἐπέκταση τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐξειδικευμένων ἱερέων στὰ σύγχρονα κοινωνικοπολιτιστικὰ περιβάλλοντα: Πέραν τῶν καθιερωμένων θεσμῶν τῶν Στρατιωτικῶν ἱερέων, τῶν ἱερέων τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων καί αὐτῶν τῶν Κοιμητηρίων εἶναι καιρὸς νά ἐπεκτείνουμε τὸν ποιμαντικὸ ρόλο τῶν ἱερέων καί

σὲ ἄλλα περιβάλλοντα, ὅπως εἶναι τὰ Ἐκπαιδευτήρια ὄλων τῶν βαθμίδων, τὰ Ἐργοστάσια, τὰ ΜΜΕ, οἱ Μετανάστες, οἱ Ἀλλοδαποὶ (Τουρίστες), οἱ Οὐσιοεξαρτημένοι, ὁ Ἀθλητισμός, οἱ περιλειπόμενοι ἄνθρωποι, ὁ γυναικεῖος κόσμος, οἱ ἐργάτες, οἱ ἐπαγγελματίες κ.λπ.

iv) Ἡ πνευματικὴ τροφοδοσίᾳ τοῦ λαοῦ: Ὁ ἱερεὺς, ἐπομένως, καλεῖται νὰ πείθει τοὺς συγχρόνους ἀνθρώπους ἀφ' ἑνὸς γιὰ τὸ λάθος τῆς ἀποκλειστικῆς στροφῆς τους στὸν ἐπίπεδο καὶ ἐπιφανειακὸ τρόπο ζωῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα ἀποκατάστασης τῆς κάθετης σχέσης τους μὲ τὸν Θεό, καὶ τοῦτο γιὰτι «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ρήματι ἐκπορευομένου διὰ στόματος Θεοῦ» (Ματθ. δ', 4).

v) Ἡ Κατήχηση. Ὁ ἱερεὺς, ὡς ἱερουργός, τελεῖ τὰ Ἱερὰ Μυστήρια καὶ τὶς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ περισσότεροὶ ὁμῶς ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὄχι μόνον δὲν γνωρίζουν τὸ περιεχόμενο τῆς πίστεως, ἀλλὰ ἀγνοοῦν καὶ τὶς συνέπειες, πὺ συνέπαγεται ἢ εἰς Χριστὸν πίστη καὶ ἢ ἐνσωμάτωσή τους στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ κατήχηση ἢ ὁ ἐπαναευαγγελισμὸς τῶν βαπτισμένων Χριστιανῶν εἶναι οὐσιαστικὸ ἔργο τοῦ ἱερέως.

vi) Ἡ κοινοτικὴ διάσταση τῆς Ἑνορίας. Στους ὀρθοδόξους Χριστιανούς, ἐξ αἰτίας τῶν ἱστορικῶν περιπετειῶν τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς κατάργησης τῆς κοινοτικῆς τους ὀργάνωσης δὲν παρέχεται ἢ δυνατότητα νὰ βιώσουν τὴν ὀριζόντια διάσταση κοινωνίας μεταξύ τους, δηλαδὴ τὴν κοινωνία ὡς μελῶν τῆς ἐνοριακῆς κοινότητος. Εἶναι παρήγορο, ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια στὶς ἀστικὲς ἐνορίες καὶ στοὺς ἀνεγειρόμενους Ἱεροὺς Ναοὺς προβλέπεται ἢ δημιουργία καὶ ἄλλων χώρων, ἰδίως στὸ ὑπόγειο τῶν Ναῶν, ὅπου γίνονται διάφορες ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν ἐπικοινωνία τῶν ἐνοριτῶν μεταξύ τους.

vii) Ὁ χριστιανὸς ἱερεὺς, ἐπομένως, καλεῖται νὰ συνδυάζει τὸν λόγο μὲ τὰ καλὰ ἔργα. Χρειάζεται ὁμῶς προσοχή, ὥστε νὰ ὑπάρχει ἰσορροπία μεταξύ

τῶν δύο λειτουργιῶν: ὄχι μόνον λόγια, ἀλλὰ καὶ ὄχι μόνον ἔργα.

12. Ἀπαιτεῖται, ἀκόμα, ἀπόρριψη τῶν ὑπερβολῶν καὶ τῶν ἀκροτήτων στὴ λειτουργικὴ καὶ ποιμαντικὴ διακονία τοῦ ἱερέα καὶ ἐπιστροφή στὸ πνεῦμα τῆς ἀγιότητος καὶ τῆς προσφορᾶς στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ.

13. Γιὰ τὸν ἱερέα τοῦ μέλλοντος φρονοῦμε, πὺ οἱ ἐξελίξεις τῆς ἐποχῆς τοῦ ζητοῦν τὶς ἐξῆς προδιαγραφές:

α) Νὰ τιμᾷ τὸν λειτουργικὸ λόγο καὶ τὰ νοήματά του.

β) Νὰ μὴν υἰοθετεῖ παντὸς εἶδους προσωπεῖα.

γ) Νὰ χαίρεται τὴ διαφορετικότητα τῶν ἄλλων, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται ὅτι ἀπειλεῖται ἀπὸ αὐτή, ὥστε νὰ καταστήσει καὶ τοὺς «διαφορετικούς» συνεργάτες του.

δ) Νὰ γνωρίζει ὅτι πολλοὶ βαπτισμένοι Χριστιανοὶ ἀδιαφοροῦν ἢ βρίσκονται ἐκτὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος γιὰ νὰ διασώσουν, ἴσως, τὴν πίστη τους.

ε) Νὰ μετανοεῖ γιὰ ἐκείνους πὺ δὲν θέλουν ἢ δὲν μποροῦν νὰ μετανοήσουν.

στ) Νὰ ἀγωνίζεται γιὰ μία δυνατὴ ἀγάπη μὲ τὴ σύζυγό του καὶ γιὰ ἕνα γάμο ὑψίστης ποιότητος (ὁ ἔγγαμος). Νὰ βιώνει ἐρωτικὰ τὴ μοναχικὴ του κλίση (ὁ ἄγαμος).

14. Εὐνόητο εἶναι πὺ ἢ ὀργάνωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα καλεῖται νὰ ἀνταποκρίνεται στὸν συνδυασμὸ: θεολογικὴ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας - σύγχρονη πραγματικότητα. Γενναῖες ἀλλαγές ἀπαιτοῦνται ἂν θέλουμε νὰ βαδίσουμε στὰ ἴχνη τῶν Πατέρων μας καὶ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴ θέση τοῦ οὐραγοῦ, πὺ ἀπλῶς παρακολουθεῖ τὶς ἐξελίξεις μὲ ἀμηχανία καὶ ἀγωνία.

Ὁ Πρόεδρος

Τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου

† Ὁ Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

**‘Ο ρόλος
του γραφείου
της Ειδικής
Συνοδικής
‘Επιτροπής
στή διαμόρφωση
του ευρωπαϊκού
γίγνεσθαι***

Θεωρείται από πολλούς φυσικό, όταν ακούουν Ευρωπαϊκή Ένωση, να σκέπτονται οικονομικά συμφέροντα, προσφορές οικονομικών υπηρεσιών, επιχορηγίες και άλλα πράγματα που ανήκουν στον κοινωνικό-πολιτικό και έμπορο-οικονομικό χώρο. Για την Έκκλησία όμως κάθε χώρος και κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα μπορεί να γίνει άφορμη πνευματικού προβληματισμού. Ακόμα μπορεί να συντελέσει στην μορφοποίηση πνευματικών προϋποθέσεων για την αξιοποίηση και καταξίωση υλικών καταστάσεων και κοσμικών δραστηριοτήτων του ανθρώπου και θεωρήσεως όλων αυτών υπό το πρίσμα της αιωνιότητας.

‘Η ‘Ιερά Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος έξ άφορμής όλων των παραπάνω που αναφέραμε, με τον υπ’ αριθμόν 99/1998 Έσωτερικό Κανονισμό της, ό όποιος έδημοσιεύθη στην έφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρ. φύλλου 254/13.11.1998), συνέστησε την Ειδική Συνοδική ‘Επιτροπή Παρακολουθήσεως των Ευρωπαϊκών Θεμάτων.

Πρόεδρος της έν λόγω ‘Επιτροπής είναι ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανής, Βύρωνος και ‘Υμηττού κ. Δανιήλ και τακτικά μέλη αυτής:

α) ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Άνδρου Κέας, Μήλου και Μυκόνου κ. Δωρόθεος,

β) ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος,

γ) ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος,

δ) ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Άρχιγραμματέας της ‘Ιεράς Συνόδου,

ε) ό Έλλογιμώτατος κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πειραιώς και

στ) ό κ. ‘Ιωάννης Λιάκος, διευθύνων σύμβουλος της Άναπτυξιακής ‘Εταιρείας της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Άναπληρωματικά μέλη της είναι: α) ό Έλλογιμώτατος κ. Άντώνιος Παπατωνίου, διευθυντής του Γραφείου Άλληλοβοηθείας και σχέσεων μετά των ξένων Έκκλησιών και

β) ό Έλλογιμώτατος κ. Άλέξανδρος Κατσιάρας, διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Σκοπός της Ειδικής Συνοδικής ‘Επιτροπής είναι:

1) Νά επικοινωνεί με τά θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένώσεως (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Ευρωπαϊκή ‘Επιτροπή στην Άθήνα), προς άμοιβαία ενημέρωση και αξιοποίηση πληροφοριών επί θεμάτων κοινού ένδιαφέροντος τόσον έκκλησιαστικού όσον και κοινωνικού τά όποια συζητούνται και να παρεμβαίνει στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένώσεως, εάν και εφόσον κριθί σκόπιμον.

* Εισήγηση στην ‘Ημερίδα της ‘Ιεράς Συνόδου για τον Διαπολιτισμικό Διάλογο, ή όποία πραγματοποιήθηκε στη Βέροια, στις 2.6.2009

2) Νά συμμετέχει σέ διάφορα χρηματοδοτούμενα Κοινωνικά Προγράμματα: εκπαιδευτικά - επιμορφωτικά για τούς κληρικούς και λαϊκούς υπαλλήλους τῆς Ἐκκλησίας μας.

3) Νά ἐξασφαλίζει τήν χρηματοδότηση ἔργων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ἀφορώντων στήν ἀναστήλωση Ἱερῶν Μονῶν, Ναῶν, Ἐκκλησιαστικῶν Μνημείων, στήν ἀνέγερση Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν, Ἐκκλησιαστικῶν Μουσείων ὡς καί ἄλλων δραστηριοτήτων κοινωνικῶν καί πολιτιστικῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

4) Νά συμμετέχει σέ συνέδρια, τὰ ὁποῖα διοργανῶνται ἀπό τίς Ἀντιπροσωπεῖες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς στήν Ἀθήνα. Ἐπίσης σχολεῖται μέ τήν διοργάνωση συνεδρίων καί ἐνημερωτικῶν Ἡμερίδων σέ συνεργασία μέ τὰ ἐν λόγω Γραφεῖα στά ὁποῖα λαμβάνουν μέρος ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας μας.

5) Νά συνεργάζεται μέ τούς κ.κ. Εὐρωβουλευτές, πρὸς ἐξασφάλιση προσκλήσεως ἐκ μέρους αὐτῶν γιὰ τήν μετάβαση κληρικῶν καί λαϊκῶν υπαλλήλων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων στίς Βρυξέλλες.

6) Νά ἐπικοινωνεῖ καί νά συνεργάζεται μέ τίς πρεσβεῖες τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν στήν Ἀθήνα.

7) Νά συνεργάζεται μέ τὸ Γραφεῖο τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας μας στίς Βρυξέλλες τῆς ὁποίας διευθυντὴς εἶναι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος.

8) Νά καταχωρίζει εἰδήσεις καί ἄρθρα στήν εἰδικὴ ἰστοσελίδα τῆς Ἐπιτροπῆς (www.ecclesia.gr) στὸ διαδύκτιο καί τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέση μέ τὰ εὐρωπαϊκὰ δρώμενα.

Μέσα στὰ πλαίσια τῶν δραστηριοτήτων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς (Ἡμερίδες, Συνέδρια, συζητήσεις σέ ραδιοφωνικούς σταθμούς, ἄρθρα σέ περιο-

δικὰ κ.ἄ) καί ἐφ' ὅσον ἡ ἔνταξη τῆς πατρίδας μας στήν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση διανύει τὸ εἰκοστὸ ἔνατο ἔτος (1981-2009), ἀφυπνίζει τὴν Εὐρωπαϊκὴ συνείδηση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μὲ τὴν ἐνημέρωση καί τὸν προβληματισμὸ τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τὴν διοργάνωση Ἡμερίδων σέ θεμὰτα πὺ ἀπασχολοῦν τούς πολίτες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, συμβάλλει θετικὰ στήν ἀνοικοδόμηση τοῦ κοινῶ εὐρωπαϊκοῦ οἴκου καί στήν προβολὴ τῶν θέσεων τῶν Ὁρθοδόξων σχετικὰ μέ τὴν εὐαγγελικὴ διδασκαλία, ὅπως αὐτὴ ἐβίωθη ἀγιοπνευματικῶς κατὰ τούς εἰκοσι αἰῶνες, καί κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο διαμορφώθηκε ἡ πνευματικὴ καὶ τὸ ἦθος τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν.

Ἔτσι λοιπὸν τὸ ἔργο τοῦ Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Κασαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ καί τῶν μελῶν αὐτῆς εἶναι νὰ στηριχθεῖ σέ εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο ἡ χριστιανικὴ ἀποψη γιὰ τίς ἐκτρώσεις, τὴν εὐθανασία, τίς μεταμοσχεύσεις, τὴν θανατικὴ ποινὴ, τὰ λεπτότατα θέματα τῶν ἐξελίξεων τῆς γενετικῆς, τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὴν καύση τῶν νεκρῶν, τὴ θρησκευτικὴ διαπαιδαγώγηση τῶν νέων μας στὰ σχολεῖα, τὸ ἰδιωτικὸ σύμφωνο συμβίωσης καί πολλὰ ἄλλα ἐπίκαιρα θέματα.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τέλος μέ τὸ Γραφεῖο τῆς Ἀντιπροσωπείας στίς Βρυξέλλες ἀλλὰ καί τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ συμβάλλει μέ τὸν δικὸ Τῆς τρόπο στήν διαμόρφωση ἑνὸς πιὸ ἀνθρωπίνου κόσμου ὁ ὁποῖος θὰ ἐμπνέται ἀπὸ τὴν διδασκαλία τῶν πατέρων μας, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἐμπνέονταν ἀπὸ τὴν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας καί δὲν ἦταν ἄλλη ἀπὸ τὴν πραγματικὴ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον μας καί τὸν ἁμαρτωλὸ ἄνθρωπο.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΡΑΒΕΝΝΑΣ

I. Τὸ Κείμενο τῆς Ραβέννας (8-14 Ὀκτωβρίου 2007), ὅπως καὶ τὰ τρία προηγούμενα τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν (Μόναχο 1982, Βαρί 1987, Νέο Βάλαμο 1988), ἀποτελοῦν: α) Κείμενα «σύγκλισης» (convergences), μὲ τὰ ὁποῖα ἐγκαταλείπεται κάθε παλαιὰ μέθοδος στείρας καὶ συγκριτικῆς ἀντιπαράθεσης θεολογικῶν ἐπιχειρημάτων ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη πολεμικὴ ἀπολογητικοῦ τύπου. Εἶναι Κείμενα στὰ ὁποῖα ἀποτυπώνεται ἡ κοινὴ παράδοση τῆς πρώτης Ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας, δηλαδή τῆς περιόδου πρὶν τὸ σχίσμα μεταξύ Ἀνατολῆς καὶ Δύσης (1054), καὶ περιλαμβάνουν τὰ θεολογικὰ ἐκεῖνα σημεῖα (συμφωνίας καὶ ἀσυμφωνίας), ὡς συμπεράσματα τῶν γενομένων θεολογικῶν συζητήσεων, ἀντιπαραθέσεων καὶ συμφωνιῶν, μεταξύ τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θεολόγων, ὡς ἀντιπροσώπων τῶν ἀντιστοίχων Ἐκκλησιῶν. Τὰ συγκεκριμένα Κείμενα δὲν εἶναι Ὁμολογίες πίστεως, ἀλλὰ μία προσπάθεια ἀποτύπωσης τῆς κοινῆς θεολογικῆς παράδοσης τῆς Ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας, χωρὶς αὐτὸ νὰ συνεπάγεται ὅτι ἀποτελοῦν καὶ τὴν ἐπαρκῆ ἢ καὶ τὴν ἀποκλειστικὴν βάση γιὰ ὁποιαδήποτε μορφή ἐκκλησιαστικῆς ἀποκατάστασης τῆς εὐχαριστιακῆς κοινωνίας, γεγονός τὸ ὁποῖο ἀπαιτεῖ καὶ ἄλλες προϋποθέσεις. Τὰ Κείμενα αὐτὰ δὲν ἐκφράζουν πάντοτε τὴν ὁμοφωνία (consensus), ἀφοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτυπώνουν ἀκόμη καὶ τὶς ὑφιστάμενες ἢ τὶς διακριβούμενες ἀποκλίσεις καὶ ἔτσι νὰ ὑποδηλώνουν καὶ τὴν ἔλλειψη μιᾶς πλήρους συμφωνίας μεταξύ τῶν δύο διαλεγόμενων Ἐκκλησιῶν. Τέλος δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγει, ὅτι ἀποτελοῦν ἐπιμέρους τμήματα ἢ μέρη μιᾶς εὐρύτερης διαδικασίας ἀποδοχῆς (recertion), ἀφοῦ πρέπει νὰ ἐλεγχθοῦν, νὰ ἀξιολογηθοῦν καὶ νὰ ἐφαρμοστοῦν ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ πλήρωμα, τὸ «consensus fidelium», νὰ περάσουν δηλαδή μέσα ἀπὸ τὸ θεολογικὸ προβληματισμὸ καὶ τὴν δοκιμασία ὁλοκλήρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, ὡς εὐχαριστιακῆς κοινότητας, ὅπου τὰ Κείμενα θὰ ἀποδεσμευτοῦν ἀπὸ τὸν «μονό-λογο» τῶν Θεολογικῶν Ἐπιτροπῶν. Αὐτὸ ὅμως εἶναι τὸ ἐπόμενο καὶ τὸ σημαντικότερο στάδιο τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου.

II. Τὸ συγκεκριμένο λοιπὸν Κείμενο τῆς Ραβέννας φέρει τὸν τίτλο «Ἐκκλησιολογία καὶ κανονικαὶ συνέπειαι τῆς μυστηριακῆς φύσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκκλησιαστικὴ Κοινωνία, Συνοδικότης καὶ Ἐξουσία». Ἡ σύνταξίς του ἔγινε, σὲ μία πρώτη μορφή, στὴ Μόσχα (1990) καὶ στὴ συνέχεια τὸ ἐπεξεργάστηκε ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ρώμης (2005), ἢ δὲ τελικὴ του μορφή διαμορφώθηκε σὲ δύο συνεδριάσεις τῆς Ὀλομελείας (Βελιγράδι - 2006 καὶ Ραβέννα - 2007). Τὸ Κείμενο τῆς Ραβέννας ἀποτελεῖ τὴν συνέχεια τῶν προηγούμενων τριῶν ἐκκλησιολογικῶν Κειμένων, καὶ ὄχι ἓνα Κείμενο θεολογικὰ ἀνεξάρτητο καὶ αὐτόνομο. Τὸ σημαντικό εἶναι ὅτι ἀποτελεῖ μία πρώτη θεολογικὴ προσέγγιση τῶν τελευταίων παραγράφων τοῦ Κειμένου τοῦ Νέου Βαλάμου (1988), στὶς ὁποῖες ἐπισημαίνεται ἀφενός, ὅτι τὸ πρωτεῖο τοῦ ἐπισκό-που Ρώμης ἀναγνωρίζεται ὡς μία σοβαρὴ διαφορὰ μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ ἀφετέρου, ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσει τὸ μελλοντικὸ θέμα πρὸς συζήτηση καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν προϋπόθεση τῆς ἀρχῆς τῆς «ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας».

Συγκεκριμένα στο Κείμενο του Νέου Βαλάμου υποδεικνύεται ως βασική κανονική αρχή εφαρμογής και λειτουργίας του «πρωτείου» στην Ἐκκλησία ἢ κανονική παράδοση του 34ου Ἀποστολικού Κανόνα, σύμφωνα με τὸν ὁποῖον ὁ πρῶτος τῶν ἐπισκόπων κάθε τοπικῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἀποφασίζει, παρὰ μόνο μετὰ τὴ συναίνεση τῶν ἄλλων ἐπισκόπων ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν μποροῦν νὰ λάβουν ἀποφάσεις χωρὶς τὴν συναίνεση τοῦ πρώτου τῆς συγκεκριμένης τοπικῆς Ἐκκλησίας (§§ 53 κ' 55).

Μὲ βάση λοιπὸν αὐτὲς τὶς ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις τὸ Κείμενο τῆς Ραβέννας προβληματίζεται μετὰ τὴν ἔννοια τῆς «ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας», τῆς «συνοδικότητος» καὶ τῆς «αὐθεντίας» (§ 2), ἀλλὰ καὶ τοῦ τρόπου μετὰ τὸν ὁποῖον φανερώνεται, μέσα ἀπὸ τὶς θεσμικὲς ἐκκλησιαστικὲς δομές, τὸ μυστήριο τῆς «ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας», ὅπως αὐτὴ πραγματώνεται σὲ κάθε τοπικὴ Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ στὴ κοινωνία «πασῶν τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν» (§ 3). Στὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ προλογικὰ πρέπει νὰ ἀναφέρουμε, ὅτι ὁ ὅρος «ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία» εἶναι «σημαντικός» γιατί ἀποτελεῖ δομικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν ἔννοια καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ὅρου «Ἐκκλησία» (πρβλ. § 33). Προσδιορίζεται μ' αὐτὸν τὸν ὅρο ἡ ἔννοια τῆς «Καθολικότητος», ὡς ἡ ἔκφραση τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καὶ ἐνότητος στὴν πίστη, στὴν εὐχαριστία καὶ στὴ διακονία, καὶ περιγράφεται ὁ τρόπος «κοινωνίας» καὶ σχέσης κάθε τοπικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὶς λοιπὲς τοπικὲς Ἐκκλησίες ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴ Μία καὶ Ἀδιαίρετη Ἐκκλησία (§ 11). Μὲ βάση λοιπὸν τὶς παρῶσες εἰσαγωγικὲς ἀναφορὲς μετὰ τὸ Κείμενο τῆς Ραβέννας:

α) Δίδεται ὁ ὀρισμὸς τῆς «συνοδικότητος», ὡς συναξῆς ἐπισκόπων ἀσκούντων ἰδιαίτερη εὐθύνη καὶ ἐπισημαίνεται ἡ ὑφιστάμενη «τάξις» μεταξὺ τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν, χωρὶς νὰ ὑπονοεῖται κάποια ἀνισότητα μεταξὺ τους (§ 5), ἐνῶ συγχρόνως περιγράφεται τὸ καθῆκον τῶν ἐπισκόπων (§ 8) καὶ τὸ ἔργον τῶν συνόδων, ὡς τοῦ κυρίου μέσου πραγμάτωσης τῆς κοινωνίας μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων (πρβλ. Νέο Βάλαμο 52, Μονάχου ΙΙΙ, 4) (§ 9). Τὸ ἔργο αὐτὸ τῶν συνόδων ἀσκεῖται σὲ τρία ἐπίπεδα ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καὶ συγκεκριμένα «ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τῆς πεπιστευμένης εἰς ἓνα ἐπίσκοπον, τοῦ

ἐπαρχιακοῦ ἐπιπέδου ἐνὸς συνόλου τοπικῶν Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν ἐπισκόπων τους, οἱ ὁποῖοι ἀναγνωρίζουν τὸν «πρῶτον» μεταξὺ τους (34ος Ἀποστολικὸς Κανὼν), καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην (universal) Ἐκκλησίας, ὅπου ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι πρῶτοι εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας ἀπὸ κοινοῦ μετὰ ὅλων τῶν ἐπισκόπων, συνεργάζονται εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸ σύνολον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου, ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν οἱ «πρῶτοι» ποιὸς εἶναι ὁ «πρῶτος» μεταξὺ αὐτῶν» (§ 10).

β) Καθορίζεται τὸ περιεχόμενον τοῦ ὅρου «αὐθεντία» στὴν Ἐκκλησία, ὡς χάρισμα διακονίας, τὸ ὁποῖο λαμβάνεται μετὰ τὴ χειροτονία. Τὸ συγκεκριμένο χάρισμα δὲν ἀποτελεῖ ἰδιωτικὸ ἢ ἀτομικὸ κτῆμα, ἀσκεῖται ἐντὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος καὶ γιὰ λογαριασμὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, καὶ μάλιστα σὲ μία διαλεκτικὴ συμμετοχῆς καὶ ἀσκήσεως, ἡ ὁποία περιγράφεται ὡς σχέση μεταξὺ «τοῦ ἐπισκόπου ὄντος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῆς Ἐκκλησίας οὔσης ἐν τῷ ἐπισκόπῳ (πρβλ. Ἀγ. Κυπριανοῦ, Ἐπιστολὴ 66, 8)» (§ 13). Ἡ ἔκφραση αὐτὴ τῆς «αὐθεντίας» ἐπιτελεῖται «ἀνευ σωματικοῦ ἢ ἠθικοῦ ἐξαναγκασμοῦ», διασφαλίζεται «μέσω τῆς ἐλευθέρως συναινέσεως καὶ αὐτοβούλου συνεργασίας» καὶ ἐκφράζεται «ὡς ὑπακοὴ πρὸς τὴν αὐθεντίαν τῆς Ἐκκλησίας» (§ 14). Ἡ ἄσκηση τέλος τῆς «αὐθεντίας» ἀσκεῖται μετὰ τὴν βία τῶν κανόνων καὶ τὰ διατάγματα τῆς Ἐκκλησίας (§ 16).

γ) Ἀπαντῶνται δύο βασικὰ ἐκκλησιολογικὰ ἐρωτήματα: Μὲ ποιὸν τρόπο οἱ θεσμικὲς δομές τῆς Ἐκκλησίας ἐκφράζουν κατὰ τρόπο ὁρατὸ καὶ διακονοῦν τὸ μυστήριο τῆς κοινωνίας, καὶ πῶς οἱ κανονικὲς δομές τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκφράζουν τὴν «ἐν τῇ πίστει καὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις» κοινωνίαν. Κύριος σκοπὸς τῆς ἐνότητος αὐτῆς καὶ κοινωνίας εἶναι κυρίως νὰ περιγραφοῦν τὰ τρία ἐπίπεδα ἔκφρασης τῆς «συνοδικότητος» καὶ τῆς «αὐθεντίας», δηλ. «τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας περὶ τὸν ἐπίσκοπόν της, αὐτὸ τῆς ἐπαρχίας, ἡ ὁποία περιλαμβάνει περισσοτέρας γεινιαζούσας τοπικὰς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸ ὁλοκλήρου τῆς οἰκουμένης, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὅλας τὰς τοπικὰς Ἐκκλησίας» (§ 17). Ἡ τριμερὴς αὐτὴ ἔκφραση τῆς ἐνότητος, στὰ πλαίσια λειτουργίας τῆς συνοδικότητος, εἶναι ἡ πλέον οὐσιαστικὴ, γιατί μετὰ τὸν τρόπο αὐτὸ περιγράφεται κυρίως ὁ ρόλος τοῦ «πρώτου» σὲ κάθε ἐπίπεδο συνο-

δικότητας. Ἔτσι, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ὑπάρχει ὅπου ὑπάρχει κοινότης συνηγμένη ἐν τῇ Εὐχαριστία, προεξάρχοντος, εἴτε ἀμέσως εἴτε μέσω τῶν πρεσβυτέρων, τοῦ ἐπισκόπου νομίμως χειροτονηθέντος ἐν τῇ ἀποστολικῇ διαδοχῇ, διδάσκοντος τὴν πίστιν τὴν παραληφθεῖσαν παρὰ τῶν Ἀποστόλων, ἐν κοινωνία μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν. Καρπὸς τῆς Εὐχαριστίας ταύτης καὶ τῆς διακονίας εἶναι ἡ σύναξις πάντων ὅσοι ἔχουν λάβει Πνεῦμα Χριστοῦ ἐν τῷ Βαπτίσματι εἰς μίαν αὐθεντικὴν κοινωνίαν πίστεως, προσευχῆς, ἀποστολῆς, ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἀλληλο-βοηθείας. Ἡ κοινωνία αὕτη εἶναι τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀσκεῖται πᾶσα ἐκκλησιαστικὴ αὐθεντία. Ἡ κοινωνία ἀποτελεῖ τὸ κριτήριον διὰ τὴν ἄσκησιν ταύτης. (§ 18). Ἐπιπλέον κάθε τοπικὴ Ἐκκλησία «παρουσιάζεται ἤδη συνοδικὴ εἰς τὴν δομὴν τῆς», στὴν ὁποίαν «περιλαμβάνει ἐπίσης ὅλα τὰ μέλη τῆς κοινότητος ἐν τῇ ὑπακοῇ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον, ὅστις εἶναι ὁ πρῶτος καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας» (§ 20), ἐνῶ στὸ πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου κάθε τοπικῆς Ἐκκλησίας συγκλίνουν ὅλα τὰ χαρίσματα καὶ οἱ διακονίες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, χωρὶς αὐτὸ νὰ συνεπάγεται ἀδρανοποίηση, παραμέληση, ὑποκατάσταση ἢ κυριαρχία ὑφ' οἰουδήποτε εἰς βάρους οἰουδήποτε ἑτέρου, γεγονός τὸ ὁποῖο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ὑπέρτης τῆς κοινωνίας τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἐνῶ προσδιορίζονται καὶ τὰ ὅρια «τῆς αὐθεντίας ἐνὸς ἐκάστου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ» (§ 21).

δ) Ἐπισημαίνονται, ὅτι «αὐθεντία» τοῦ «πρώτου» μπορεῖ νὰ ὀριστεῖ ὡς κοινωνία ἀγάπης καὶ διακονίας καὶ ὄχι ὡς κάποια ἄλλη μορφή ἔκφρασης κάποιας κοσμικῆς ἰσχύος καὶ ἐξουσίας, ἐνῶ ἡ σημασία τοῦ λειτουργήματός του καὶ ἡ ἐφαρμογὴ του καθορίζονται μὲ βάση, ὅσα ἀναφέρει ὁ 34ος Ἀποστολικὸς Κανόνας. Ὁ «πρῶτος» δηλαδὴ εἶναι μέρος μᾶς συγκρομένης ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος καὶ δὲν εἶναι αὐτο-οριζόμενος. Ἡ κοινωνία τῶν ἐπισκόπων μεταξύ τους ἐπιβεβαιώνει καὶ διασφαλίζει τὴν ἐνότητα καὶ καθολικότητα τῶν Ἐκκλησιῶν (§ 27). Ὁ κάθε πατριάρχης ὀφείλει νὰ βρίσκεται σὲ πλήρη καὶ ἀδιάκοπη κοινωνία πίστεως καὶ ἀγάπης μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους πατριάρχες. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὕτη κοινωνία τῶν πατριαρχῶν, ὡς «πρώτων» μὲ τοὺς ἄλλους «πρώτους»,

ἔχει ὡς συνέπεια νὰ ἀποκλείει κάθε ἐννοια κυριαρχικοῦ, καταπιεστικοῦ καὶ ἐξουσιαστικοῦ περιεχομένου τοῦ λειτουργήματος ἐνός «πρώτου» σὲ σχέση μὲ τοὺς ἄλλους «ὁμοταγεῖς» πρῶτους τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ «πρῶτος» δρᾷ ἐν κοινωνία ἀγάπης μαζί μὲ τοὺς ἄλλους «πρώτους», τοὺς προ-καθημένους τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, ὡς *primus inter pares*. Ἡ παροῦσα ἐκκλησιολογικὴ ἀρχὴ εἶναι πολὺ σημαντικὴ ὅσον ἀφορᾷ στὸν ἐπίσκοπο τῆς Ρώμης, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ ἀναγνωρίζεται ὡς «πρῶτος» στὴν τάξη καὶ τὴν τιμὴ, ὡς *primus inter pares* μεταξύ τῶν πέντε πατριαρχῶν, ἐντούτοις τὸ πρωτεῖο αὐτὸ δὲν ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ σύνολο τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας οὔτε σὲ σχέση πρὸς τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία («Παγκόσμια Ἐκκλησία») (πρβλ. §§ 40-44). Ἡ ἐκκλησιολογικὴ αὕτη θέση, κοινὰ ἀποδεκτὴ καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ διαλεγόμενα μέρη, ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὴν κοινὴ ἱστορικὴ κανονικὴ καὶ λειτουργικὰ παράδοση τῆς Ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας, τῆς πρώτης χιλιετίας.

ε) Ἐμπεριέχονται τὰ τῆς λειτουργίας τῆς «συνοδικότητος», ὡς μέσον ἔκφρασης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος καὶ κοινωνίας. Καμμία περιφερειακὴ σύνοδος δὲν ἔχει αὐθεντία σὲ ἄλλες ἐκκλησιαστικὲς περιφέρειες. (§ 27). Ὁ θεσμὸς τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ τῶν πατριαρχικῶν συνόδων (§ 28) καὶ τὸ ἰδιαίτερο σχῆμα τῶν τοπικῶν «Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων» (Conference Episcopale), οἱ ὁποῖες ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως δὲν θεωροῦνται ἀπλὲς διοικητικὲς ὑποδιαιρέσεις ἢ δομές, εἶναι μορφή ἔκφρασης τῆς «κοινωνίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ» (§ 29).

Τέλος στ) Προσδιορίζονται οἱ ὅροι καὶ οἱ προϋποθέσεις χαρακτηρισμοῦ (§ 38), σημασίας (§ 35, β) καὶ ἀναγνώρισης τῶν ἀποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων (§ 37), οἱ ὁποῖες θεωροῦνται ὡς ἓνα ἔκτακτο γεγονός («καιρὸς») στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας (§ 39).

III. Στοιχεῖα τοῦ Κεμένου τῆς Ραβέννας, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπισημανθοῦν εἶναι: α) Ἡ περιγραφή τοῦ περιεχομένου τῆς «καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας» καὶ ἡ σχέση αὐτῆς πρὸς τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν τοπικότητα τῶν Ἐκκλησιῶν. (πρβλ. §§ 11, 22, 23, 26, 27, 31, 32, 33, 35). β) Ὁ καθορισμὸς καὶ ἡ διευκρίνιση, ὅτι μὲ τοὺς ὄρους «Ἐκκλησία», «ἡ ἀνὰ τὸν κόσμον Ἐκκλησία», «ἡ ἀδιαίρετος Ἐκκλησία» καὶ «τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ» δὲν ὑπονομεύεται ἀπὸ τὴ Μι-

κτῆ Θεολογική Ἐπιτροπή ἢ πεποίθηση ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνήκει, εἰς τὴν Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ὅπως αὐτὴ ἐκφράζεται στὸ Σύμβολο Νικαίας - Κωνσταντινουπόλεως. (ὑποσ. 1). γ) Ἡ ἀναγνώριση στοιχείων (elements) ἐκκλησιαστικότητας καὶ ἐκτὸς τῆς Καθολικῆς κοινωνίας (ὑποσ. 1). δ) Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ περιεχομένου τοῦ ὄρου «ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση» (sensus fidelium) (§ 7).

IV. Τέλος πρέπει νὰ ἀναφέρουμε καὶ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα μὲ τὰ ὁποῖα τονίζονται οἱ ὑφιστάμενες ἀποκλίσεις μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, καὶ οἱ ὁποῖες θὰ μελετηθοῦν στὸ μέλλον.

Ἀπὸ τὴ Μικτὴ Θεολογικὴ Ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίστηκε ὅτι χρῆζουν περαιτέρω μελέτης καὶ ἐξετάσεως: α) Ἡ μετὰ τὸ σχίσμα διαδικασία σύγκλησης λειτουργίας καὶ ἀποδοχῆς τῶν ἀποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν συνόδων «ἐν τῇ αὐστηρᾷ ἐννοίᾳ τοῦ ὄρου» (§§ 39, 36, 37). β) Ἡ θέση καὶ ὁ ρόλος τοῦ ἐπισκόπου Ρώμης, ὡς «πρώτου» μεταξὺ τῶν πατριαρχῶν καὶ «ἐν τῇ κοινῶν ὄλων τῶν Ἐκκλησιῶν» (§ 45) καὶ γ) Ἡ ἐρμηνεία βιβλικῶν καὶ λοιπῶν κειμένων σχετικὰ μὲ τὴν ἐφαρμογὴ καὶ τὴν ἄσκηση τοῦ «πρωτείου», στὰ πλαίσια τῆς «Παγκόσμιας Ἐκκλησίας» (§ 43, 2 καὶ 46).

V. Ἀξιολογικὰ θὰ μπορούσαμε νὰ ἀναφέρουμε, ὅτι τὸ Κείμενο τῆς Ραβέννας, ὡς μία συνέχεια τῶν προηγουμένων ἐκκλησιολογικῶν κειμένων, παραγωγὴ τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς Κείμενο ἀπόλυτα θεολογικό - ἐκκλησιολογικό, καὶ ὄχι ἀπολογητικό, ἀποτελεῖ μία οὐσιαστικὴ συμβολὴ στὴν ὅλη πορεία τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου, παρὰ τίς ὁποῖες ἐνστάσεις, ἐπιφυλάξεις, ἢ ὑπερβολικὲς παρερμηνείες, οἱ ὁποῖες τόσο βεβιασμένα ἔχουν ἐξαχθεῖ μέχρι σήμερα, ἀλλὰ καὶ στὴν ὅλη ἐκκλησιολογικὴ προβληματικὴ τοῦ συγκεκριμένου Διαλόγου. Ἡ συμβολὴ τοῦ συγκεκριμένου Κειμένου ἐπιβεβαιώνεται: α) Ἀπὸ τὰ σημεῖα σύγκλησης καὶ τὰ σημεῖα ἀπόκλισης, γεγονός τὸ ὁποῖο ἀποτυπώνει, μὲ τὸν πλέον ἀνάγλυφο τρόπο, τὴν αὐτοσυνειδησία τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. β) Ἀπὸ τὴν τόλμη μὲ τὴν ὁποία ἀποτυπώθησαν ὀρισμένες ἐκκλησιολογικὲς θέσεις, κυρίως ἀπὸ μέρους τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποία ἀναγκάστηκε πολλὰ φορὲς σὲ ὑπερβάσεις ἢ καὶ ἀναδιατυπώσεις παλαιότερων ἐκκλησιολογικῶν τῆς ἀντιλήψεων (τὸ Κείμενο τῆς Ραβέννας εἶναι μία θεολογικὴ ἀπάντηση στὴν πα-

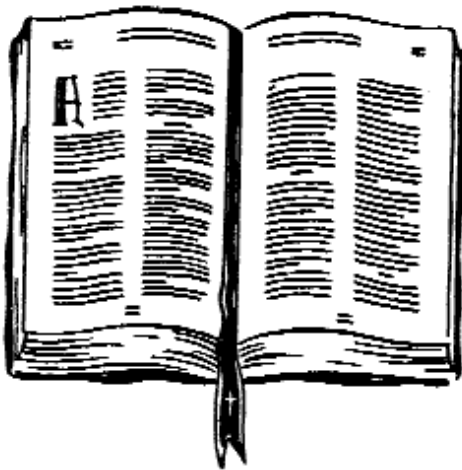
πικὴ Ἐγκύκλιο «Dominus Jesus»). γ) Ἀπὸ τὸν ἐπαγωγικὸ τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον τὸ Κείμενο καθορίζει τὸ ρόλο τοῦ «πρώτου» ἐκάστης Ἐκκλησίας στὰ πλαίσια τῆς συνοδικότητας (ἐπίπεδο τοπικό, ἐπαρχιακὸ καὶ παγκόσμιο), καὶ τῆς ἔκφρασης τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐθεντίας στὰ πλαίσια τῆς κοινωνίας τοῦ «πρώτου» μετὰ τῶν λοιπῶν πρεσβυτέρων, ἐπισκόπων, πατριαρχῶν καὶ ὄχι αὐτόνομα καὶ καθ' ὑπεροχὴν. δ) Ἀπὸ τὴν προοπτικὴ διαπραγμάτευσης τοῦ μελλοντικοῦ θέματος, ἀπὸ τὴ Μικτὴ Θεολογικὴ Ἐπιτροπὴ, σχετικὰ μὲ τὸ ρόλο τοῦ ἐπισκόπου Ρώμης στὴν «κοινωνία» τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτη χιλιετία, περιόδος τῆς κοινῆς παράδοσης τῆς Ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας.

I. Ἡ ποιμαντικὴ «διαχείριση» τοῦ παρόντος Κειμένου, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων ἐναπόκειται στὴν εὐθύνη καὶ τὴν εὐσυνειδησία τῶν Ὁρθόδοξων Ἐπισκόπων καὶ τῶν τοπικῶν Συνόδων, στὰ ὄρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς τους δικαιοδοσίας, ἐνῶ μὲ τὴ συγκεκριμένη ἐκκλησιολογικὴ προοπτικὴ τοῦ Κειμένου καταρρίπτεται κάθε κινδυνολογία περὶ «ἀλλοιώσεως τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ πιστεύω καὶ τοῦ φρονήματος τῆς Ὁρθοδοξίας», ὅπως λέγουν, κάποιες φωνὲς ὁποῖες ἀσκοῦν ἄδικη κριτικὴ στοὺς Ὁρθόδοξους Ἀντιπροσώπους στὸ συγκεκριμένο θεολογικὸ Διάλογο.

Ἡ ὁποιαδήποτε σοβαρὴ ἔνσταση ἢ ἐπιφύλαξη εἶναι θεμιτὴ καὶ ὅπωςδήποτε πρέπει νὰ τύχει καὶ τῆς ἀνάλογης προσοχῆς καὶ ἐξετάσεως, ὅμως ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα συνοδικὰ ὄργανα καὶ μόνο, γιατί τὸ «charisma veritatis certum» (βέβαιο χάρισμα τῆς ἀληθείας) δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφράζεται ὑπὸ μεμονωμένων ἀτόμων ἢ ὁμάδων, ἀλλὰ μόνο ὑπὸ τοῦ συνόλου τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποία συγκεντρώνεται περὶ τοὺς ἀληθεῖς ποιμένες τῆς καὶ συγκεκριμένως περὶ τοὺς ἐπισκόπους τῆς. Συνεπῶς ὁποιαδήποτε ἐνδοεκκλησιαστικὴ τάση ἀνάπτυξης τῆς θεωρίας, ὅτι «ὁ ἐπιβεβλημένος σωτήριος, κανονικὸς καὶ ἁγιοπνευματικὸς δρόμος τῶν πιστῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, εἶναι ἡ ἀκοινωνησία, ἢ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου τῶν ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖοι καθίστανται, συνυπεύθυνοι καὶ συγκοινωνοὶ τῆς αἱρέσεως καὶ τῆς πλάνης», εἶναι ὡς προτάσεις, ἐκκλησιολογικῶς ἀπαράδεκτες, οἱ ὁποῖες αὐτόματα συνεπάγονται καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτονόμηση, μὲ κανονικὲς συνέπειες. Οἱ ἐνθερμοὶ συντάκτες «Ὁμολογιῶν

πίστεως» δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοῦν ὡς αὐτονομημένα ἄτομα ἢ ἐκκλησιαστικὲς μονάδες, μάλιστα ἐν ὀνόματι τοῦ «Λαοῦ τοῦ Θεοῦ», ἐρήμην τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει κριτηρίων τῆς λεγόμενης λαϊκῆς τῆς ἔκφρασης, «ἐνσυνειδήτως» ἢ ἀσυνειδήτως, ἢ τῆς ἀποκλειστικότητας μιᾶς ἀόρατης ἀθεντίας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ θεωροῦν τοὺς ἑαυτοὺς τους, ὅτι ἐκφράζουν τὴν ἀπόλυτη «ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση». Ἀπὸ

τὴν ἱστορία ἔχουμε διδαχθεῖ, ὅτι ἐὰν μὲν προέχει ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐνότητα, τότε ἡ ὀργάνωση καὶ ἡ συνείδηση λειτουργοῦν μόνο πρὸς οἰκοδομὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν ὅμως προέχει τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἡ ὀργάνωση καὶ ἡ συνείδηση, τότε ἡ ὀργάνωση γίνεται αὐτοσκοπὸς καὶ ἔχομεν «τὰ εἰς μέρη πλείονα διηρημένα» (Μ. Βασίλειος).

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

**Ἡ αὐτόβουλος
καὶ μακροχρόνιος
ἐγκατάλειψη
τῆς θέσεως
τοῦ κληρικοῦ -
μοναχοῦ καὶ
οἱ συνέπειές της**

Ἐρώτηση: «Περὶ τῆς δυνατότητος ἐκδόσεως ἀπολυτηρίου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως...».

Ἀπάντηση:

Ἱερολογιώτατε,

Ὅπως διατυπώνετε τὸ ἐρώτημα («Περὶ τῆς δυνατότητος Ἐκδόσεως Ἀπολυτηρίου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως...») καὶ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα πού μου θέσατε α) γραπτῶς (Ἱστορικό, Χειροτονητήριο, Κανονικὴ συμμαρτυρία, σχετικὲς βεβαιώσεις τοῦ πνευματικοῦ σας πατρὸς), καὶ β) προφορικῶς, ὑποθέτω ὅτι τὸ ἐρώτημα περιλαμβάνει οὐσιαστικώτερα τὰ ἐξῆς ἐπὶ μέρους ἐρωτήματα:

α) Ἄν διατηρεῖτε (ἔχετε) τὴν ἱερωσύνη ἀκόμη (στὸ βαθμὸ τοῦ διακόνου) τὴν ὁποία ἐλάβατε διὰ τῶν χειρῶν (χειροτονία) τοῦ Μητροπολίτου (...) πρὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον.

β) Ἄν ἀνήκετε μέχρι σήμερα στὴν Ἱ. Μονή (...), στὴν ὁποία δεχθήκατε προηγουμένως τὴ μοναχικὴ κουρά... ἐπίσης ἀπὸ τὸν ἴδιο Μητροπολίτη (ὅπου καὶ ἔγινε ἡ χειροτονία σας εἰς διάκονον), παρὰ τὴν «οἰκειοθελῆ» (γράφει αὐτόβουλο) ἀποχώρησή σας ἀπὸ τὴν ἐν λόγῳ Μονή, καὶ ἐπομένως,

γ) Ἐὰν μπορεῖ (ἂν εἶναι ἀρμοδία) σήμερα ἡ Μητρόπολις (...) μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια νὰ σᾶς χορηγήσει ἀπολυτήριο, τόσο ἀπὸ τῆς θέσεώς σας ὡς ἱεροδιακόνου τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς, στὴν (καὶ γιὰ τὴν) ὁποία χειροτονηθήκατε, ὅσο καὶ ἀπὸ τῆς θέσεώς σας ὡς μοναχοῦ τῆς ἴδιας Μονῆς.

Ἐπ' αὐτῶν θὰ ἤθελα νὰ θέσω ὑπ' ὄψη σας καὶ τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων τὰ ἐξῆς:

α) Ὡς πρὸς τὸ πρῶτο ἐπὶ μέρους ἐρώτημα: Βεβαίως, ὑπάρχει ὁ ἔξβ' (62ος) ἀποστολικὸς κανόνας, ὁ ὁποῖος ὀρίζει: «Εἴ τις Κληρικὸς διὰ φόβον ἀνθρώπινον, Ἰουδαίου, ἢ Ἑλλήνου, ἢ αἰρετικοῦ, ἀρνήσεται, εἰ μὲν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀποβαλλέσθω· εἰ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ κληρικοῦ, καθαιρείσθω. Μετανοήσας δέ, ὡς Λαϊκὸς δεχθήτω» (Γ. Ράλλη - Μ. Ποτλῆ, Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τόμ. Β', Ἀθήνησι 1852, σελ. 80). Ὁ ἅγ. Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης στὴν ἐρμηνεία τοῦ κανόνα αὐτοῦ γράφει: «Ὁ παρῶν Κανὼν προστάζει, ὅτι ὁποῖος Κληρικὸς διὰ φόβον ἀνθρωπίνων κολάσεων, Ἰουδαίων δηλ. ἢ Ἑλλήνων, ἢ Αἰρετικῶν, ἤθελεν ἀρνηθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὁ τοιοῦτος ἀφ' οὗ μετανοήσει, ὄχι μόνον ἄς καθαίρεται ἀπὸ τὸν Κλῆρον, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἄς ἐκβάλληται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ νὰ στέκηται εἰς τὴν τάξιν τῶν μετανοούντων. Εἰ δὲ διὰ φόβον ἀνθρώπινον ἤθελεν ἀρνηθῆ τὸ ὄνομα τοῦ κλήρου του, ταῦτόν εἰπεῖν, πὼς εἶναι ὁ δεῖνα Κληρικὸς, ἢ Ἀναγνώστης δηλαδή, ἢ Ψάλτης, ἢ ἄλλο τι, ἄς καθαίρεται μόνον ἀπὸ τὸ κληρικᾶτον του» (Ἁγαπίου, ἱερομ. - Νικοδήμου, μοναχοῦ, «Πηδάλιον», ἦτοι ἅπαντες οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες, Ἔκδ. «Ἀστήρ», Ἀθήνησι 1982, σελ. 80).

Ὅπως ὁμως συμπεραίνεται ἀπὸ τὰ στοιχεῖα πού μου ἔχετε θέσει ὑπ' ὄψη οὔτε τὸ ἓνα φαίνεται νὰ συμβαίνει, τ.ἔ. οὔτε ἀρνηση τοῦ ὀνόματος τοῦ κληρικοῦ, οὔτε τὸ ἄλλο, τ.ἔ. οὔτε καθαιρεση ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν κληρικῶν. Ἐπο-

μένως ἐκ πρώτης ἀναγνώσεως καὶ κατ' ἀρχὰς διατηρεῖτε τὴν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ (ιεροδιακόνου).

Ἐκεῖνο πού ἐμβάλλει σὲ κάποιες πρώτες ἀμφιβολίες περὶ τῆς δυνατότητας διατηρήσεως τῆς ιδιότητας τοῦ κληρικοῦ εἶναι μία σημείωση τοῦ βυζαντινοῦ κανονολόγου Θεοδώρου Βαλσαμῶνος, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς: «Σημείωσαι δὲ ἀπὸ τούτου, ὅτι οἱ σφραγιδα ἐπικουρίδος λαβόντες, κἀντεῦθεν εἰς τὸ τάγμα τῶν ἀναγνωστῶν καταστάντες, ἐὰν ῥίψωσι τὰ ἱερά ἄμφια, καὶ κατὰ λαϊκούς ἀναστραφῶσιν, οὐ δύνανται ὡς ἀναγνώσται ἐνεργεῖν τὸ ὁτιοῦν, ἐὰν πάλιν μετασηματισθῶσι κατὰ κληρικούς, ἢ καὶ μοναχοὶ γένωνται, ἀλλὰ λαϊκῶν ἀνύσουσι διαγωγήν. Εἰ γὰρ ὁ κατὰ φόβον ἀρνησάμενος τὴν κλήρωσιν αὐτοῦ καθαιρεῖται, καὶ ὡς λαϊκὸς μόνον δέχεται μετὰ ἐπίγνωσιν, πολλῶ μᾶλλον ὁ ἐκοντὶ τὴν τοιαύτην ἀρνησιν πεπονηκώς, καὶ παίξας τὸ ἅγιον σχῆμα, οὐκ ἀξιωθήσεται τῆς προτέρας κληρώσεως» (Γ. Ράλλη-Μ. Ποτλῆ, ὅπ.π., τόμ. Β', σ. 80).

Θὰ μπορούσε ὁμως κάποιος ἐπ' αὐτῶν νὰ παρατηρήσει ὅτι ἡ ἀνωτέρω σημείωση τοῦ Βαλσαμῶνος εἶναι μᾶλλον προσωπικὴ πρόταση καὶ προέκταση τοῦ προηγουμένου κανόνα παρὰ κανονικῶς θεμελιωμένο συμπέρασμα. Ἐντύπωση προξενεῖ πρὸς τοῦτο καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὸν συλλογισμό - συμπέρασμα αὐτὸ δὲν χρησιμοποιεῖ ὁ ἅγ. Νικόδημος στὸ σχετικὸ κανόνα, πράγμα πού συμβαίνει σὲ ἄλλους κανόνες. Ἴσως γιατί δὲν συμφωνοῦσε ὁ ἅγ. Νικόδημος, ὅπως θὰ δοῦμε πιὸ κάτω, ἢ ἴσως γιατί ἔχει κάτι τὸ ἐξεζητημένο, ἢ καὶ τὸ μὴ καλῶς διατυπωμένο καὶ ἀντιφατικὸ.

Ἐπίσης καὶ ἐκ δευτέρου ἴσως δημιουργεῖ πρόβλημα, ἢ ἔστω ἀπορία, καὶ περὶ τοῦ πρακτέου στὴν περιπτωσή σας καὶ αὐτὸ πού γράφει ὁ ἅγ. Νικόδημος στὴν ὑποσημείωση τοῦ σκτ' (26ου) κανόνα τῆς Πενθέκτης Οἰκουμ. Συνόδου: «Γ'. ὅτι ὁ ἡ' Κανὼν τοῦ (Πατριάρχου) Νικολάου ἐμποδίζει τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ παραιτησάμενον τὴν ἱερωσύνην, οὔτε τό, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς νὰ προλέγη, οὔτε τό, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς νὰ ἐπιλέγη, οὔτε εἰς τὸ βῆμα νὰ μεταλαμβάνη, οὔτε κἀν μὲ θυμιατὸν νὰ θυμιᾷ, ἀλλὰ νὰ τάπτεται εἰς τόπον τῶν λαϊκῶν καὶ ἂν καὶ ἀπὸ τὸ νὰ θυμιῶσι τοὺς ἐμποδίζει, πόσω μᾶλλον ἀπὸ τὸ νὰ εὐλογοῦν καὶ νὰ ἀγιάζουν, καὶ τὰς ἀνωτέρω ἱεροπραξίας, ὅπου εἴπομεν, νὰ ἐνεργοῦν;» (Πηδάλιον, σελ. 241).

Βεβαίως δημιουργεῖται τὸ πρόβλημα, ἂν διαβάσει κανεὶς αὐτὸ τὸ τμήμα τῆς ὑποσημειώσεως ἀπομονωμένο, χωρὶς νὰ ἀνατρέξει στὸ ὅλο κείμενο τῆς ὑποσημειώσεως, ἢ χωρὶς νὰ ἐλέγξει τὸν ἡ' κανόνα τοῦ Νικολάου. Γιατί ἂν ἀνατρέξει στὴν ἀρχὴ τῆς ἐν λόγῳ ὑποσημειώσεως τοῦ Πηδαλίου θὰ ἐνημερωθεῖ πληρέστερα καὶ θὰ σχηματίσει ἄλλη ἀντίληψη. Ἔτσι ἐκεῖ γράφεται: «Ἀπὸ τοῦ παρόντος Κανόνος ἀποδεικνύεται ὅτι ὅλοι οἱ ἱερεῖς, ὅπου ἢ καθαιρεθοῦν τῆς ἱερωσύνης διὰ ἐγκλήματά των φανερά, ἢ καὶ παρὰ πνευματικοῦ Πατρὸς συμβουλευτικῶς ἐμποδισθοῦν διὰ ἁμαρτήματά των κρυφά, καὶ τῆς ἱερωσύνης καθαιρετικά, εἴτε καὶ παρ' ἑαυτῶν ὑπὸ τοῦ συνειδότος ἐλεγχόμενοι παραιτήσουν τὰ τῆς ἱερωσύνης, οὔτοι, λέγω, πάντες δὲν δύνανται, οὔτε νὰ εὐλογοῦν, οὔτε νὰ ἀγιάζουν, οὔτε ἄλλην καμμίαν ἱεροπραξίαν νὰ ἐνεργοῦν, οὔτε κρυφά, οὔτε φανερά» (Πηδάλιον, σελ. 240).

Ἐπίσης ἔχουμε τὴν ἡ' (8η) κανονικὴ ἐρωταπόκριση τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νικολάου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν συνόδου, τὴν ὁποία ἀναφέρει ἀνωτέρω ὁ ἅγ. Νικόδημος (χωρὶς νὰ εἶναι ὁμως κανόνας ἐπικυρωμένος ἀπὸ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο) καὶ ἡ ὁποία ὀρίζει: «Ἐρώτησις ἡ'. Εἰ χρὴ τὸν ἐπὶ ἐγκλήματι καθαιρεθέντα ἱερέα ἢ ἐκουσίως τὴν ἱερωσύνην καταλείψαντα, καταγόντα ἑαυτοῦ, προλέγειν, τό, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ τό, Χριστὸς ὁ ἀληθινός, ἢ θυμιᾶν μετὰ θυμιατοῦ, ἢ μεταλαμβάνειν ἔνδον τοῦ θυσιαστηρίου;

Ἀποκρίσις. Οὐχί: εἰς γὰρ τὸν τῶν λαϊκῶν τόπον ταχθήσεται» (Γ. Ράλλη-Μ. Ποτλῆ, ὅπ.π., τόμ. Δ', σελ. 424).

Ὁ ἅγ. Νικόδημος τὴν ἴδια ἐρωταπόκριση μεταφράζει καὶ μεταφέρει ὡς ἑξῆς: «Ἐρώτησις: Πρέπει ἐκεῖνος ὁ ἱερεὺς ὅπου καθαιρεθῆ διὰ ἐγκλήματά του Κανονικά, ἢ θεληματικῶς παραιτήσῃ τὴν ἱερωσύνην, κατηγορούμενος ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, νὰ λέγη τό, Εὐλογητὸς ὁ Θεός; ἢ τό, Χριστὸς ὁ ἀληθινός; ἢ νὰ θυμιᾷ μὲ θυμιατόν; ἢ νὰ μεταλάβῃ μέσα εἰς τὸ βῆμα;

Ἀποκρίσις: Ὁχι. Ταῦτα πάντα δὲν πρέπει νὰ ἐνεργῆ οὔτε ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος, ἀλλὰ θέλει ταχθῆ εἰς τὸν τόπον τῶν λαϊκῶν» (Πηδάλιον, σελ. 735).

Ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς τῆς κανονικῆς ἐρωταποκρίσεως ὁ ἅγ. Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης γράφει σὶς ὑποσημειώσεις 2 καὶ 3: «(2) Ὅρα ἐνταῦθα τί λέγει ἡ Κανονικὴ

αὕτη ἐρώτησις, ὅτι παραιτεῖ τινὰς ναὶ τὴν Ἱερωσύνην θεληματικῶς, ὄχι ὁμῶς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, ὄχι ἀπὸ ἀμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν, ὄχι διὰ νομιζομένην εὐλάβειαν (διὰ τί ὁ τοιοῦτοτρόπως παραιτήσας θέλει δώσει λόγον τῷ Θεῷ διὰ τὴν ἀργίαν του, κατὰ τὸν πη' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ κατὰ τὴν ι'. ια'. ιβ'. ιγ'. ἐρώτησιν Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονίκης· διότι, ὅποιοι κανονικῶς χειροτονηθῆ, κατὰ τὸν ἀνωτέρω Συμεῶν, πρέπει νὰ ἦναι πρόθυμοι καὶ ἐπιμελῆς εἰς τὰ θεῖα, καὶ ὄχι ἀμελῆς καὶ ῥαθυμὸς διὰ νομιζομένην εὐλάβειαν, καὶ ὅρα εἰς τὴν ὑποσημείωσιν τοῦ πη'. τοῦ Βασιλείου), ἀλλὰ διὰ τί τὸν κατηγορεῖ ἢ συνείδησίς του, βέβαια ὡς ἀνάξιον καὶ ὡς ὑποπεσόντα εἰς ἔγκλημα Κανονικὸν καὶ τῆς Ἱερωσύνης καθαιρετικόν. Ὁ τοιοῦτος γὰρ καλῶς ποιεῖ παραιτῶν τὴν Ἱερωσύνην, ἵνα περισσότερον τραβήξῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀνάπτη ἐναντίον του τὴν ὀργὴν του, καθὼς λέγει ὁ Χρυσόστομος ἐν τῷ γ'. λόγῳ περὶ Ἱερωσύνης (τὸ ρητὸν τοῦτο ὅρα εἰς τὸν τύπον τῆς Κανονικῆς παραιτήσεως ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου, τοῦ Πηδαλίου), καὶ ἵνα μετανοήσῃ καὶ σωθῆ κάμνωντας τελείαν ἀποχὴν ἀπὸ τὰ ἀγιώτατα ἔργα τῆς Ἱερωσύνης, κατὰ τὴν ιγ'. ἀπόκρισιν Συμεῶνος τοῦ Θεσσαλονίκης.

(3) Ἐκ τῆς ἀποκρίσεως ταύτης τῆς κανονικῆς καὶ τυφλῶ γίνεται φανερόν, ὅτι ὅσοι Ἱερωμένοι καθηρέθησαν διὰ ἐγκλημάτα των φανερά, ἢ παραιτήσαν ἀφ' ἑαυτοῦ των (ἐξομολογηθέντες πνευματικῶ Πατρὶ) τὴν Ἱερωσύνην, διὰ ἁμαρτήματα κρυφὰ καὶ τῆς Ἱερωσύνης καθαιρετικά, οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἐνεργοῦν καμμίαν ἱεροπραξίαν, ἤγουν στεφανώματα, ἁγιασμούς, βαπτίσματα, πνευματικὴν διαγωγήν» (Πηδάλιον, σελ. 735).

Ἐπομένως καὶ σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα ποῦ μοῦ ἔχετε προσκομίσει (συμμαρτυρίες πνευματικοῦ σας) καὶ προφορικῶς μοῦ ἔχετε ἀναφέρει, ἢ περιπτώσις σας δὲν φαίνεται νὰ ὑπάγεται στὴν περίπτωση τοῦ ἐλέγχου συνειδήσεως (λόγῳ κωλύματος) γιὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ τόσα χρόνια οἰκειοθελῶς (γράφει· αὐτοβούλως) εἴσατε ἐκτὸς τῆς Μονῆς σας καὶ τῆς ἱεροδιακονικῆς θέσεώς σας, ἀλλ' ἀντιθέτως ὑπάγεται περισσότερον σπὸ θέμα τῆς ἀμελείας ἢ ἄλλων προσωπικῶν προτιμήσεών σας καὶ τὰ τοιαῦτα. Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ἐπομένως δὲν εἶναι ἐπιβεβλημένο νὰ μεινετε ἢ νὰ μένετε ἐκτὸς ἱερωσύνης.

Ἐδῶ ἐπιπροσθέτως θὰ ἀναφέρουμε καὶ αὐτὸ ποῦ ὑποδεικνύει ἐμμέσως καὶ ὁ ἅγ. Νικόδημος: «Σημείωσαι δὲ πρὸς τούτοις τὸ αὐστηρότερον, ὅτι ἡ ζ'. καὶ ἡ'. Νεαρὰ τοῦ Λέοντος προστάζουν, καὶ στανικῶς (= ἀκουσίως, βιαίως) νὰ φοροῦν τὸ σχῆμα ἐκεῖνοι οἱ Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ ὅπου ρίψουν τὸ σχῆμα, καὶ γένουν λαϊκοί» (Πηδάλιον, σελ. 224, ὑποσ.). Καὶ τὸ ἐπικαλοῦμαστε αὐτὸ ὄχι τόσο γιὰ τὴν ἰσχὺ τῶν νεαρῶν (νόμων) τοῦ Λέοντος ὅσο γιὰ τὸ κῦρος τοῦ ἅγ. Νικοδήμου, ὁ ὁποῖος παραθέτει αὐτὸ ἔχοντας ὑπ' ὄψη του καὶ τὴν κανονικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἀλλιῶς λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη του καὶ τὴ διδασκαλία τῶν ἱ. κανόνων, τοὺς ὁποίους εἶχε μελετήσῃ καὶ διαπραγματευθεῖ διεξοδικῶς, καθὼς καὶ ἐνδεχομένως καὶ τὸν ἀνωτέρω διαφορετικὸ συλλογισμό τοῦ Βαλσαμῶνος.

Πάντως καὶ τὸ κῦρος τοῦ ἅγ. Νικοδήμου καὶ ἡ δύναμη τῶν νεαρῶν τοῦ Λέοντος μαζὶ ὑπερισχύουν τῆς δυνάμεως τῆς γνώμης τοῦ Βαλσαμῶνος. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οἱ ἀνωτέρω νόμοι καὶ γνώμες ὑπολείπονται ὡς πρὸς τὸ κῦρος καὶ τὴν αὐθεντία τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι δὲν ὀρίζουν κάτι συγκεκριμένως γιὰ τὴν περίπτωσή σας. Ἐπομένως ἔχουμε κάποια ἐλευθερία διαφορετικῶν ἀρμοδίως ἐκτιμήσεων καὶ κινήσεων.

Συνεπῶς (διὰ ταῦτα), ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν (οἱ) ἀρνητικὲς προϋποθέσεις ἀπομακρύνσεως, ἀποδομήσεώς σας καὶ ἀποτειχίσεώς σας ἀπὸ τὴν ἱερωσύνη (ἐλέγχος συνειδήσεώς σας γιὰ κωλύματα ἱερωσύνης) καὶ ἀπὸ τὴν μοναχικὴ ιδιότητα, ἀλλ' ἀντιθέτως ὑπάρχουν θετικὲς προϋποθέσεις παραμονῆς σας σ' αὐτὲς (π.χ. περιοδικὲς ἢ ἔκτακτες συμμετοχὲς σας σὲ Θ. Λειτουργίες, ἐπισκέψεις στὴν Ἱ. Μονὴ τῆς μετανοίας σας) δὲν ἔχετε χάσει αὐτοδικαίως καὶ αὐτομάτως αὐτὲς τὶς ιδιότητες, ἀλλὰ τὶς διατηρεῖτε.

Ἐπίσης καὶ πολὺ περισσότερο· α) ἐφ' ὅσον δὲν ἔχετε καθαιρεθεῖ γιὰ κάποιο λόγο τῆς ἱερωσύνης (τοῦ βαθμοῦ σας), ἀνήκετε στὴν Ἱ. Μητρόπολη, ὅπου χειροτονηθήκατε καὶ β) ἐφ' ὅσον δὲν ἔχετε ἀποβληθεῖ καὶ διαγραφεῖ ἀπὸ τὴ Μονὴ (ἀπὸ τὸ μοναχολόγιό της) λόγῳ π.χ. ἀνυπακοῆς, ἀνήκετε στὴ Μονὴ τῆς μετανοίας σας τῆς οἰκείας Ἱ. Μητροπόλεως. Κατόπιν τούτου αὐτὲς εἶναι ἀρμόδιες καὶ ἔχουν τὴ δυνατότητα καὶ α) νὰ κρίνουν κανονικῶς τὴν περίπτωσή σας καὶ τὴν ὑπαρξὴ ἢ μὴ τῶν ἀνωτέρω ἀρνητικῶν ἢ θετικῶν

προϋποθέσεων και να αποφασίσουν, αν πρέπει να σᾶς ἐπιτιμήσουν ἢ ὄχι για κάποιο τυχόν παράπτωμά σας ἢ ἀντικληρική ἢ ἀντιμοναχική ἢ ἀντιχριστιανική συμπεριφορά σας και β) να σᾶς χορηγήσουν τὰ σχετικά ἀπολυτήρια, ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνουν πρόσφορον και λυσιτελές για τὸ προσωπικό σας συμφέρον και τὴν ὠφέλεια γενικώτερα τῆς Ἐκκλησίας.

Σημειωθῆτω ὅτι για να σᾶς χορηγηθεῖ ἀπολυτήριο τόσο ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ τῆς μετανοίας σας, ὅσο και ἀπὸ τὴν Ἱ. Μητρόπολη, στὴν ὁποία ἀνήκετε, πρέπει να προσκομίσετε σ' αὐτὲς τὰ σχετικά ἔγγραφα-γράμματα ἀποδοχῆς τόσο τῆς Ἱ. Μονῆς, στὴν ὁποία θὰ μεταγραφεῖτε, ὅσο και τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, στὸν κλῆρο τῆς ὁποίας θὰ ἐνταχθεῖτε.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ -
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ**

**Κανονισμὸς περὶ συστά-
σεως καὶ λειτουργίας
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Φιλόπτωχον
Ταμεῖον Μητροπόλεως
Λευκάδος καὶ Ἰθάκης»**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων: 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, καὶ 59 παρ. 2, τοῦ Ν.590/1977: «Περὶ τοῦ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμαινούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Θείων Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικάς, Ποιμαντικές, Πνευματικές καὶ Φιλανθρωπικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

4. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29.3.1932 Πρ. Δ/τος «Περὶ συστάσεως ἀγαθοεργοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ», (Φ.Ε.Κ. 99/τ.Α' /31.3.1932).

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/18.3.2009 Πρᾶξιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ,

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 40/18.3.2009 Πρᾶξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 414/18.3.2009 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Θεοφίλου.

7. Τὴν ἀπὸ 4.6.2009 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν τροποποίησιν, συμπλήρωσιν καὶ ἀντικατάστασιν τοῦ συσταθέντος ἀγαθοεργοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ, (Φ.Ε.Κ.99/τ.Α' /31.3.1932), διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρησις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ:
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ»**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Λευκάδος καὶ Ἰθάκης συνιστᾶται Κοινοφελὲς Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑ-

ΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ» (Γ.Φ.Τ.), τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Υπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ Λευκάδα, καὶ συγκεκριμένως τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης. Παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος τούτου δύνανται νὰ ἰδρῦνται καὶ νὰ λειτουργοῦν εἰς ἐκάστην Ἑνορίαν τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, ἐδρεύοντα καὶ στεγαζόμενα εἰς τοὺς οἰκείους Ἑνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς.

Ἄρθρον 2

Σφραγὶς τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικὴν φέρουσαν ἔξωθεν μὲν τὰς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ» καὶ ἔσωθεν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ», εἰς δὲ τὸ μέσον τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ.

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς βοήθειας εἰς τοὺς δεομένους τοιαύτην. Τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐπιτυγχάνει τὸ Ἴδρυμα διὰ τῶν ἐξῆς μέσων:

1. Διὰ τῆς ἀγορᾶς φαρμάκων, καταβολῆς δαπανῶν νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ἀγορᾶς τροφίμων, καυσίμου ὕλης, πληρωμῆς ἐνοικίων καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν τῶν ἀποδεδειγμένως ἀπόρων κατοίκων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας.

2. Διὰ τῆς καταβολῆς ἐξόδων δι' ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων εἰς φυλακὰς, ὡς καὶ διὰ προστασίαν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

3. Διὰ τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων πρὸς ἀντιμέτωπισιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας των.

4. Διὰ τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως ἀπόρων πολυτέκνων οἰκογενειῶν καὶ ἀπόρων μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν.

5. Διὰ τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀσθενεστῶν οἰκονομικῶς Ἱερῶν Μονῶν, τῶν Κατασκηνώσε-

ων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως ἐκδρομῶν, ἐκδηλώσεων καὶ λοιπῶν πνευματικῶν εὐκαιριῶν, τῶν διοργανουμένων ὑπὸ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων.

6. Διὰ τῆς βραβεύσεως, δι' οικονομικῆς ἐνισχύσεως, τῶν ἀριστοῦχων μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ.

7. Διὰ τῆς ἀνεγέρσεως καὶ συντηρήσεως Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκοτροφείων, Γηροκομείων, Ἀσύλων, Τεχνικῶν σχολῶν, αἰθουσῶν διαλέξεων, Βιβλιοθηκῶν, Ἰδρυματικῶν Ναῶν, Θρησκευτικῶν καὶ Ἐθνικῶν συμβόλων, Ἱερῶν Μονῶν, οἰκιῶν ἀπόρων καὶ ἄλλων παρεμφερῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξυπηρετοῦν τὰς θρησκευτικὰς, ἔθνικὰς καὶ ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν Πνευματικῶν Κέντρων καὶ τοῦ κτηρίου τῆς Μητροπόλεως καὶ ἐν γένει παντὸς κτηρίου ἐξυπηρετοῦντος Ἱεραποστολικούς σκοπούς.

8. Διὰ τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀσθενεστῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καὶ φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων.

9. Διὰ τῆς ἐνισχύσεως παντὸς εἶδους ἐράνου, διενεργουμένου νομίμως διὰ φιλανθρωπικούς, θρησκευτικούς, ἔθνικούς καὶ κοινωνικούς σκοπούς.

10. Διὰ τῆς καλύψεως τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, περιοδικῶν, διαφωτιστικῶν ἐντύπων καὶ φυλλοστίλων, πρὸς διαφωτισμὸν τῶν κατοίκων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν τῶν Βιβλιοθηκῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, Πνευματικῶν Κέντρων, αἰθουσῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ διὰ τῆς λειτουργίας Βιβλιοπωλείου καὶ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

11. Διὰ τῆς καλύψεως τῶν ἐξόδων τῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διενεργουμένων Ἡμερίδων ἢ καὶ Συνεδρίων.

12. Διὰ τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

13. Διὰ τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως παντὸς ἄλλου μέσου συντείνοντος εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, μὴ ἀναγραφομένου εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διοίκησις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος

ἄρθρον 4

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

1. Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς (7/μελοῦς) Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ἔφεξις Δ.Σ.) ἀπαρτιζομένου:

α) Ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, β) Ἐκ τριῶν (3) Κληρικῶν καὶ τριῶν (3) λαϊκῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, ὀριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ἐπὶ τριετεί θτεία.

2. Πᾶν μέλος ἀπὸν ἀδικαιολογήτως ἐκ τριῶν (3) τουλάχιστον συνεδριάσεων ἢ παραιτούμενον οἰκειοθελῶς ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ὁσαύτως, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ μέλος τοῦ Δ.Σ. καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας του, λόγῳ ἀπουσιῶν ἐκ τῶν Συνεδριῶν τοῦ Δ.Σ. ἢ ὀλιγωρίας εἰς τὴν ἐπιτέλειαν τῶν ἀνατιθεμένων εἰς αὐτὸν καθηκόντων.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίαν αὐτοῦ ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν του τὸν Γραμματέα, τὸν Ταμίαν καὶ τὴν τριμελῆ Ἐλεγκτικὴν Επιτροπὴν τοῦ Ἰδρύματος.

5. Τὸ ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων μελῶν εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ εἰς τὰς συνιστωμένας ὑπὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Ἐπιτροπὰς εἶναι τιμητικόν. Αἱ προσφερόμεναι δὲ ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεὰν ἄνευ οἰασδήποτε ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως.

6. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἀποφασίζει περὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 5

Συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ τρίμηνον ἐπὶ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ἤθελε ζητηθῆ ἑγγράφως ὑ-

πὸ τεσσάρων (4) τουλάχιστον μελῶν, ἀναφερόντων καὶ τὰ θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως διὰ τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας κατισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

4. Τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. ἀναγινώσκονται εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην Συνεδρίασιν, καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν μελῶν.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Γενικὸν καὶ τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπρωχα Ταμεία (Ε.Φ.Τ.) ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐν γένει διοικητικῆς Ἀρχῆς. Συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἰδρύματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. Ὑπογράφει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν, ἐπικυρώνει τὰ ἀποσπάσματα Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., καὶ γενικῶς ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην κανονικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα Γραμματέως καὶ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος

1. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ διεξάγει ἅπασα τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ, τηρῶν τὸν σχετικὸν φάκελλον Ἀλληλογραφίας ὡς καὶ τὸ Πρωτόκολλον. Δύναται δὲ νὰ ἐπικουρῆται εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὑπὸ τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ὁ Ταμίος διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος, εἶναι κατὰ πάντα ὑπόλογος ἐναντι τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος καὶ τηρεῖ τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῶν Νόμων διαχειριστικὰ βιβλία.

3. Ὁ Ταμίος δύναται νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ποσόν, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου θὰ καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ θὰ διαθέτει τοῦτο διὰ τοὺς προαναφερθέντας φιλοanthρωπικοὺς σκοποὺς, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου.

Άρθρον 8

Έλεγκτική Επιτροπή

Ἡ Ἐλεγκτική Ἐπιτροπή ἀπαρτίζεται ὑπὸ τριῶν (3) ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ., ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγόμενων ἐξ αὐτῶν.

Συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ῥήξιν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οικονομικοῦ Ἀπολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καὶ ἐλέγχει τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ τὰ Ἐντάληματα Πληρωμῶν, τὰ βιβλία Ταμείου καὶ τὰ λοιπὰ διαχειριστικὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἐνοριακῶν τοιούτων. Εἰσηγεῖται δὲ περὶ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γ.Φ.Τ.

Θεωρεῖ πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν καὶ σφραγίζει τὰ βιβλία τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Άρθρον 9

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος καὶ Διάθεσις αὐτῶν.

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Αἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β. Εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐγγραφόμεναι εἰς τοὺς Προϋπολογισμοὺς ὑπὸ τῶν οἰκείων Συμβουλίων καὶ νομίμως ἐγκρινόμεναι.

γ. Κληρονομία, κληροδοσίαι καὶ δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ ἀφιέρωματα ἐκ μέρους παντὸς τρίτου ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.

δ. Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ὡς καὶ εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν.

ε. Πρόσοδοι ἐκ περιφορᾶς δίσκου εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

στ. Οἱ πρόσοδοι ἐκ τοῦ Γενικοῦ «Ἐράνου Ἀγάπης».

ζ. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ πάσης νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

2. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται: Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ὡς οὗτοι καθορίζονται

εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς καὶ διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν στέγασιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος δαπανῶν καὶ τὴν μισθοδοσίαν ἢ τὴν καταβολὴν τῶν ἐπιδομάτων τυχόν ἐμμίσθου προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 10

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ ἡ ἐκποίησις τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστοτε διατάξεις: «περὶ ἐκμισθώσεως καὶ ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

3. Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς χρῆμα ἐκδίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου. Διὰ πᾶσαν δὲ εἰσφορὰν εἰς εἶδος ἐκδίδεται ἀποδείξις παραλαβῆς, ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ ἀκολουθεῖ σχετικὴ καταχώρισις εἰς τὰ σχετικὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 11

Διαχειριστικὰ Βιβλία

1. Παρὰ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ τηροῦνται τὰ ἑξῆς διαχειριστικὰ βιβλία:

α. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

β. Βιβλίον Πρακτικῶν Γενικῆς Συνελεύσεως.

γ. Βιβλίον Πρακτικῶν Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ. Βιβλίον Ταμείου.

ε. Βιβλίον Πρωτοκόλλου (Εἰσερχομένους καὶ Ἐξερχομένους Ἀλληλογραφίας).

στ. Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλημάτων Πληρωμῶν.

ζ. Διπλότυποι ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰδῶν, καὶ

η. Βιβλίον χορηγήσεως εἰδῶν.

θ. Βιβλίον Κτηματολογίου (κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας).

2. Ἄπαντα τὰ ὡς ἄνω βιβλία θεωροῦνται πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Άρθρον 12

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Πρόεδρον διὰ τὴν παροχὴν οικονομικῆς ἐνι-

σχύσεως εις ιδιώτας, φοιτητάς, μαθητάς, ασθενείς κ.λπ., αναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

2. Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἐκδίδεται ἔνταλμα πληρωμῆς ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου, διὰ πᾶν δὲ χορηγούμενον εἶδος ἐκδίδεται διατακτικὴ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου δύναται εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτων ἀναγκῶν νὰ παρέχη πρὸς τὰ Ἐνοριακὰ Φιλοπτώχα Ταμεία, καὶ ἄλλα φιλοanthρωπικὰ ἰδρύματα καὶ σωματεῖα, ὡς καὶ εἰς ιδιώτας χρηματικὰ βοηθήματα, κατὰ περίπτωσιν, ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., μέχρι ποσοῦ καθοριζομένου δι' Ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 13

1. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ Ταμίου, ψηφίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν κειμένων διατάξεων: «περὶ ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν καὶ Απολογισμῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

2. Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, πέραν τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ταμίου ποσοῦ, δέον ὅπως κατατίθεται εἰς ὑποκατάστημα τῶν ἐν Λευκάδι λειτουργουσῶν Τραπεζῶν, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος, διὰ τὴν ἀνάληψιν δὲ οἰοῦν ἄπο ποσοῦ ἀπαιτεῖται ἐξουσιοδότησις, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

ἄρθρον 14

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπασα ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τῆς ὁποίας διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐνοριακὰ Φιλοπτώχα Ταμεία (Ε.Φ.Τ.)

ἄρθρον 15

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Ἐνορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλή-

ρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἐνοριακὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον» (ἐφεξῆς Ε.Φ.Τ.), στερούμενον ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος.

Ἐκαστον Ε.Φ.Τ. διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5/μελοῦς) Διοικούσης Ἐπιτροπῆς (ἐφεξῆς Δ.Ε.), ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Εφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου, ἐνός (1) Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, καὶ τριῶν (3) ἐνοριτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Φ.Τ. ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐκ τῶν Εφημερίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος καὶ οἱ τρεῖς ἐνορίται προτείνονται ὑπὸ τοῦ Εφημερίου - Προέδρου τοῦ Ε.Φ.Τ. καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ἐπὶ τριετεί θητεία.

4. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν Ε.Φ.Τ., δύναται νὰ ἀντικατασταθοῦν καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των, εἴτε λόγῳ παραιτήσεως, εἴτε λόγῳ θανάτου, εἴτε μετὰ ἀπὸ ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου.

ἄρθρον 16

Ἄπαντα τὰ Ε.Φ.Τ. ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, καὶ τυχὸν δωρεαὶ ἀκινήτων ὑπὲρ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων γίνονται ἀποδεκταὶ ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ἄρθρον 17

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐνὸς ἐκάστου Ε.Φ.Τ. κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Συνεδρίαν καταρτίζεται εἰς Σῶμα, ἐκλήγουσα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν, τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δ.Ε. τοῦ Ε.Φ.Τ. ἀσκοῦνται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

2. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Ε.Φ.Τ., διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον αὐτοῦ.

3. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τοῦ Ε.Φ.Τ., τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως καὶ εἶναι ὑπόλογος κατὰ πᾶσαν ὥραν ἔναντι τῆς Δ.Ε. τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ἄρθρον 18

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου συνεδριάζει τακτικῶς μὲν κατὰ τρίμηνον,

ἐλέγχουσα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ παρελθόντος τριμήνου, ἐκτάκτως δὲ ὡςάκις κρίνεται τοῦτο ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτῆς.

ἄρθρον 19

Πόροι τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου

Πόροι τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι:

1. Εἰδικὴ ἐπιχορήγησης τοῦ οἰκείου Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγραφομένη εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.
2. Τὸ προῖον τοῦ ὑφισταμένου εἰδικοῦ κυτίου ὑπὲρ τοῦ Ε.Φ.Τ. εἰς τὸν οἰκείον Ἱερὸν Ναόν, ὡς καὶ τὸ προῖον ἐκ περιφορᾶς δίσκου εἰς τὸν οἰκείον Ἱερὸν Ναόν, διενεργουμένης μετ' ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.
3. Αἱ προαιρετικαὶ τακτικαὶ ἢ ἔκτακτοι εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.
4. Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοσίαι.
5. Ἐκτακτοὶ ἐνισχύσεις ἐκ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.
6. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

ἄρθρον 20

Οἱ πόροι τῶν Ε.Φ.Τ. διατίθενται διὰ τὴν ἐντὸς τῆς Ενορίας πραγμάτων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀναγραφόμενων σκοπῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας καὶ στεγάσεως αὐτῶν.

ἄρθρον 21

1. Πᾶσα πληρωμὴ πραγματοποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Φ.Τ., ἐπὶ τῇ βάσει Ἐνταλήματων Πληρωμῆς, ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ λαμβάνοντος.
2. Αἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει Γραμματίων Εἰσπράξεων, ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

ἄρθρον 22

Τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Ε.Φ.Τ. ὑφιστάμενα χρηματικὰ ποσὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν ποσὸν καθοριζόμενον δι' Ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Φ.Τ. Τὰ ἐπιπλέον ποσὰ κατατίθενται ἐπὶ ὀνόματι τοῦ

Ε.Φ.Τ. τοῦ οἰκείου Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς τραπεζικὸν κατάστημα. Διὰ τὴν ἀνάληψιν οἰουδήποτε ποσοῦ ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἐξουσιοδότησις, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Φ.Τ.

ἄρθρον 23

1. Τὰ Ενοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεία (Ε.Φ.Τ.) τηροῦν τὰ ἑξῆς βιβλία:
 - α. Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.
 - β. Βιβλίον Ταμείου.
 - γ. Βιβλίον Πρωτοκόλλου Εἰσερχομένης καὶ Ἐξερχομένης Ἀλληλογραφίας.
 - δ. Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλήματων πληρωμῶν
 - ε. Βιβλίον Κτηματολογίου (κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας).
 - στ. Διπλότυποι ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰδῶν, καὶ
 - ζ. Βιβλίον χορηγήσεως εἰδῶν.
2. Ἄπαντα τὰ ὡς ἄνω βιβλία θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ἄρθρον 24

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεία δὲν διαθέτουν ἰδίαν σφραγίδα, ἀλλ' ἅπαντα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενα βιβλία καὶ ἔντυπα αὐτῶν σφραγίζονται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Γ.Φ.Τ.

ἄρθρον 25

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεία ὑποβάλλουν κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τὸν Προϋπολογισμὸν αὐτῶν διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, τὸν ἀπολογισμὸν τῆς προηγουμένης χρήσεως μετ' ἀπάντων τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεως, εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον πρὸς ἔλεγχον ὑπὸ τῆς Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Γενικὴ Συνέλευσις καὶ λογοδοσίαι

ἄρθρον 26

Ἄπαξ τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ προστάτου τοῦ Ἰδρύματος Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, ἀρχι-

επισκόπου Ἀλεξανδρείας (12 Νοεμβρίου), συνέρχονται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται Ἔκθεσις τῶν Πραγμάτων καὶ προγραμματίζεται ἡ περαιτέρω δραστηριότης τοῦ Ἰδρύματος, συντασσομένου σχετικοῦ Πρακτικοῦ, ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τῶν Προέδρων τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῶν Ε.Φ.Τ.

ἄρθρον 27

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τοῦ Γ.Φ.Τ. ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'
« Ἔρανος Ἀγάπης »

ἄρθρον 28

Ὁ « Ἔρανος Ἀγάπης » διεξάγεται γενικῶς καθ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, δι' ἠριθμημένων κουπονίων, εἰς ἡμερομηνίαν ὀριζομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'
Τελικαὶ Διατάξεις

ἄρθρον 29

Ὁ οἰκείος Μητροπολίτης ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ τε Γενικοῦ καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, πλὴν τῶν περιπτώσεων, τὰς ὁποίας ὀρίζει ἄλλῶς ὁ νόμος ἢ ὁ παρῶν Κανονισμός.

ἄρθρον 30

1. Τὸ Ἴδρυμα διαλύεται ἢ καταργεῖται μετ' ἔγκρισιν - ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως - ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου. Ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον « Ἐκκλησία ».

2. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μετ' ἔγκρισιν - ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπὶ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως - προτάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου. Ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον « ΕΚΚΛΗΣΙΑ ».

ἄρθρον 31

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος « ΕΚΚΛΗΣΙΑ ».

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἀντικαθιστᾷ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ τὸν ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντα Κανονισμὸν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Μ. Λευκάδος καὶ Ἰθάκης (Φ.Ε.Κ. 99/31.3.1932).

ἄρθρον 32

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βᾶρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι 4ῆ Ἰουνίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἄρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ.1 καὶ 2, 30 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977: «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 58/1975 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: «Περὶ ἀρμοδιοτήτων καὶ τοῦ τρόπου λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων».

3. Τὸ ἄρθρον 152, παρ. 3 ἐδάφιο 61 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων».

4. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4/2005 Πρᾶξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν «Περὶ Ἰδρύσεως Νομικῆς Ὑπηρεσίας».

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 5/2007 Πρᾶξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, «Περὶ Ἰδρύσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ Τεχνικοῦ Συμβουλίου».

7. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὁργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τοὺς σχετικοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, τὸν Κανονισμὸν 55/1974: «Περὶ Μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων», τὸν Ν.3316/ 2005: «Περὶ ἀναθέσεως καὶ ἐκτελέσεως δημοσίων συμβάσεων ἐκπόνησης μελετῶν καὶ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», τὸν Ν. 3669/2008: «Περὶ κυρώσεως τῆς κωδικοποίησης τῆς νομοθεσίας κατασκευῆς δημοσίων ἔργων», τὸ Π.Δ. 60/2007: «Περὶ προσαρμογῆς τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας στὶς διατάξεις τῆς Ὁδηγίας 2004/18/ΕΚ: «Περὶ συντονισμοῦ τῶν διαδικασιῶν συνάψεως δημοσίων συμβάσεων ἔργων, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν», τὸ Π.Δ. 118/2007: «Περὶ Κανονισμοῦ Προμηθειῶν Δημοσίου», ὡς καὶ τὴν Κοινοτικὴν Ὁδηγίαν 2004/ /18/ΕΚ, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις, καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Δ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

8. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλει Πατρῶν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

9. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 6/21.7.2009 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν: «Περὶ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν».

10. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 44/30.7.2009 Πρᾶξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου.

11. Τὴν ἀπὸ 27.8.2009 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ἐγκρίνει τὸν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου, καταρτισθέντα Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν Λειτουργίας τῶν Γραφείων

Κανονισμὸς περὶ καταρτίσεως Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ.

ἄρθρον 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς Λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν διαλαμβάνει καὶ ρυθμίζει τὴν ὀργάνωσιν, τὴν σύνθεσιν, τὴν ἀρμοδιότητες καὶ τὴν λειτουργία τῶν Κεντρικῶν ἐν Πάτραις Ὑπηρεσιῶν τῆς, ποὺ στεγάζονται εἰς τὸ ἰδιόκτητο κτήριο αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βότση ἀριθμ. 34.

Ἡ Διοίκησις πασῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀσκεῖται κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους:

- α) Ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτην Πατρῶν, καὶ
- β) Ἀπὸ τὸ περὶ αὐτὸν Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

ἄρθρον 2

ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

1. Πρωτοσυγκελήλια.

Ὁ Πρωτοσύγκεληλος εἶναι ὁ κατὰ Νόμον ἀναπληρωτῆς τοῦ Μητροπολίτου καὶ προΐσταται πασῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, ἀναλθῶς τῶν παραχωρουμένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐξουσιοδοτήσεων.

2. Ἰδιαίτερο Γραφεῖο Μητροπολίτου.

Ὁ ἰδιαίτερος Γραμματεὺς ἔχει τὴν εὐθύνη τῶν δημοσίων σχέσεων ὡς καὶ τῆς ἐθιμοτυπίας.

3. Γραμματεία.

Ἡ Γραμματεία εἶναι ὑπεύθυνη διὰ:

α) Τὴν ἐγγραφὴν εἰς τοὺς Ἠλεκτρονικοὺς Ὑπολογιστὰς τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὴν διαφύλαξιν αὐτῶν μὲ ἀσφάλεια στὸν σκληρὸν δίσκον τῶν Η/Υ.

β) Τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀναγκαίων στοιχείων καὶ τὴν προπαρασκευὴ τῶν θεμάτων τῶν συνεδριάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Οἱ λοιπὲς ὑπηρεσίαι εἶναι ὑπόχρεωμέναι νὰ παρέχουν ἐγκαίρως στὴ Γραμματεία τὰ σχετικὰ στοιχεῖα καὶ ἐγγράφα.

γ) Τὴν τήρησιν τῶν πρακτικῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν καταχώρησιν τῶν Ἀποφάσεων τοῦ σὲ εἰδικὸ βιβλίον, ποὺ ἀριθμεῖται, μονογράφεται καὶ θεωρεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ε) Τὴν ἐπικαιροποίησιν καὶ τὴ συντήρησιν τῆς ιστοσελίδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

στ) Τὴν εὐθύνην διὰ τὴν παραλαβὴν, πρωτοκόλλησιν καὶ ἐσωτερικὴν διανομὴν πρὸς ἐνέργειαν τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν πάσης φύσεως ἐγγράφων.

ζ) Τὴν παραλαβὴν ὄλων τῶν ἀρμοδίως ὑπογεγραμμένων ἐγγράφων, τὴν διεκπεραίωσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν εἰς τοὺς τελικοὺς παραλήπτας.

η) Τὴν τήρησιν τοῦ Γενικοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

θ) Τὴν τήρησιν τοῦ Γενικοῦ Ἀρχείου ὄλων τῶν ἐγγράφων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς καὶ τῶν Ἐνοριῶν, τῶν Μονῶν καὶ τῶν ἀτομικῶν φακέλλων τῶν Ἐφημερίων.

Εἰς τὴν Γραμματείαν προβλέπονται δύο (2) θέσεις μονίμων ἢ μετακλήτων ὑπαλλήλων Κατηγορίας Π.Ε. Διοικητικοῦ καὶ δύο (2) θέσεις ὑπαλλήλων Κατηγορίας Δ.Ε..

4. Γραφεῖον Γάμων καὶ Διαζυγίων.

α). Γραφεῖον Γάμων:

α) Τὸ Γραφεῖον Γάμων ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑποβαλλομένων δικαιολογητικῶν ἐκδόσεως ἀδείας γάμου, τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἀρχειοθέτησιν τῶν στοιχείων ἐκάστης ἀδείας, σὺν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ἀδείᾳ, ὅταν ἀπὸ τὸν τελέσαντα Ἱερέα τελεσθῇ ὁ γάμος καὶ ἔχει καταλλήλως συμπληρωθῇ καὶ ὑπογραφή ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ τὸν παραστάνα παράνυμφο.

β) Ἐκδίδει ἐπίσης τὰ αἰτούμενα Πιστοποιητικὰ τελεσθέντων Γάμων.

γ) Φροντίζει διὰ τὴν κατὰ Νόμον χαρτοσήμανσιν αὐτῶν.

δ) Φυλάσσει τὸ Βιβλίον Γάμων.

β) Γραφεῖον Διαζυγίων:

α) Τὸ Γραφεῖον Διαζυγίων ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς παραλαβῆς τῶν σχετικῶν Εἰσαγγελικῶν ἐγγράφων περὶ τῆς ἀμετακλήτου δικαστικῆς λύσεως γάμου,

την άνεύρεσιν εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ λυθέντος γάμου καὶ τὴν λύσιν αὐτοῦ.

β) Φροντίζει διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Διαζευκτηρίων διὰ γάμον καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

γ) Ἴχει τὴν εὐθύνην τῆς χαρτοσημάνσεως τούτων καὶ τὴν ἀσφαλῆ διαφύλαξιν πάντων τῶν στοιχείων τῶν ἐκδοθησομένων Διαζυγίων.

δ) Φυλάσσει τὸ βιβλίον Πρωτοκόλλου Διαζυγίων.

5. Γραφεῖον Φιλοπτώχου.

Τὸ Γραφεῖον Φιλοπτώχου ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Ἀσχολεῖται μὲ τὴν καταγραφή τῶν ἐνδεῶν, ἀπόρων, ἀστέγων καὶ γενικῶς τῶν χρηζόντων ὑλικῆς βοήθειας συνανθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐδρεύουν εἰς τὴν μητροπολιτικὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ φροντίζει σὲ συνεργασία μὲ τὰ συναρμόδια Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα καὶ τὶς κοινωνικὲς ὑπηρεσίες τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὸν τύπον Ο.Τ.Α. διὰ τὴν σίτισιν, στέγασιν, παροχὴ τροφίμων, ἐνδύσεως, ὡς καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν οικονομικὴν τῶν στήριξιν.

β) Ἐνεργεῖ διὰ τὴν οικονομικὴν στήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν εἰδικῶν περιπτώσεων οικονομικῶς ἀδυνάτων, κυρίως ἀνικάνων δι' ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ μακροχρονίων ἀνέργων ὡς καὶ ἐμπεριστάτων λόγῳ σοβαρῶν ἀσθενειῶν συνανθρώπων μας.

γ) Φροντίζει διὰ τὴν οικονομικὴν στήριξιν τῶν ἀδυνάτων Σπουδαστῶν καὶ Φοιτητῶν, οἵτινες σπουδάζουν εἰς τὰ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς μητροπολιτικῆς περιφέρειας τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ καὶ ἐκτὸς ταύτης, καὶ κατάγονται ἀπὸ αὐτήν. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπάρχει δυνατότης δύναται νὰ παράσχηται βοήθεια καὶ εἰς Σπουδαστὰς ἐτέρων Ἱερῶν Μητροπολιτικῶν περιφερειῶν. Παρέχει ὑποτροφίας εἰς τέκνα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διὰ σπουδὰς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

δ) Φροντίζει διὰ τὴν δωρεὰν φιλοξενίαν εἰς κατασκηνώσεις τέκνων οἰκογενειῶν μὲ χαμηλὸ εἰσόδημα.

ε) Ἐπιμελεῖται διὰ τὴν σίτισιν ἐμπεριστάτων ἀλλοδαπῶν, οἵτινες διαβιοῦν εἰς τὴν περιοχὴν, εἰς συνεργασίαν μεθ' ἐτέρων κοινωνικῶν φορέων.

στ) Ἐπιμελεῖται διὰ τὴν στήριξιν τῶν Ρομᾶ, τῶν διαβιούντων εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν, ἐν συνεργασίᾳ μεθ' ἐτέρων κοινωνικῶν φορέων. Γενικῶς, προβαίνει εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν μὲ σκοπὸν τὴν ἀναβάθμισιν τῆς ποιότητος ζωῆς τῶν συνανθρώπων, οἵτινες χρῆζονται βοήθειας.

ζ) Διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν συνεργάζεται ἄμεσα μὲ τὶς κοινωνικὲς Ὑπηρεσίες τῶν Ο.Τ.Α. τῆς Νομαρχιακῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ λοιποὺς κρατικοὺς ἢ μὴ φορεῖς.

η) Δύναται νὰ λειτουργῇ εἴτε αὐτοτελῶς, εἴτε εἰς συνεργασίαν μὲ τοὺς κατὰ τὸν τύπον Δήμους, Στέγες Ἀστέγων, Τράπεζες Τροφίμων, ὑλοποιώντας ποικίλα κοινωνικὰ Προγράμματα οικονομικῆς στήριξεως ἐνδεῶν πολιτῶν.

θ) Ἐπιμελεῖται διὰ τὰς πνευματικὰς καὶ ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν κρατουμένων ἀδελφῶν εἰς τὰ σωφρονιστικὰ καταστήματα τῆς περιοχῆς.

ι) Φροντίζει διὰ τὰς πνευματικὰς καὶ ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν ἀσθενούντων ἀδελφῶν (ἐκ πάσης φύσεως ἀσθενειῶν), τῶν φιλοξενουμένων εἰς τὰ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα τῆς περιοχῆς.

Τέλος, προβλέπονται δύο (2) θέσεις Κοινωνικῶν Λειτουργῶν Κατηγορίας Τ.Ε. καὶ δύο (2) θέσεις Νοσηλευτῶν Κατηγορίας Τ.Ε..

6. Γραφεῖον Νεότητος.

Τὸ Γραφεῖον Νεότητος ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Ἀσχολεῖται μὲ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τῆς νεότητος.

β) Λειτουργεῖ καὶ ἐποπτεύει τὰς Κατασκηνώσεις.

γ) Πραγματοποιεῖ σεμινάρια Κατηχητῶν.

δ) Φροντίζει διὰ τὴν διανομὴν κατηχητικοῦ ὑλικοῦ.

ε) Ὄργανώνει ἐκδηλώσεις διὰ τὴν νεολαίαν.

στ) Φροντίζει διὰ τὴν ἀρτίαν καὶ ἐποικοδομητικὴν λειτουργίαν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, εἰς ἅπασαν τὴν Μητροπολιτικὴν Περιφέρειαν.

ζ) Συνεργάζεται μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκπαίδευσσεως καὶ τῶν ἀρμοδίων, ἐπὶ θεμάτων Παιδείας, ἐκπροσώπων τῶν φορέων, διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

7. Γραφεῖον ἐπὶ τοῦ Τύπου.

Τὸ Γραφεῖον ἐπὶ τοῦ Τύπου ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Ἀσχολεῖται μὲ τὴν καταγραφή τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινωνικῶν πληροφοριῶν, αἵτινες προέρχονται ἀπὸ τὸν ἡμερήσιο καὶ περιοδικὸ τύπο, ἐπαρχιακὸ ἢ μὴ.

β) Φροντίζει διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ Τύπου μὲ τὶς δράσεις καὶ τὶς ἐνέργειες τό-

σο τοῦ πνευματικοῦ ὅσο καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Συντάσσει τὰ δελητῖα τύπου. Κατ' ἀνάθεσιν δὲ τοῦ Μητροπολίτου, ὁ εκπρόσωπος Τύπου, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη δύναται νὰ προβαίη εἰς ἐπὶ τοῦ Τύπου δηλώσεις.

8. Γραφεῖον Μ.Μ.Ε.

Φροντίζει διὰ τὴν ἄψογον λειτουργίαν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, ὡς καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ «ΛΥΧΝΟΣ».

9. Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης.

Τὸ Γραφεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Φροντίζει διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης.

β) Ἐπιμελεῖται διὰ τὴν ψηφιακὴν καταλογογράφησιν τῶν συγγραμμάτων.

γ) Ἐπιμελεῖται διὰ τὴν ἄψογον λειτουργίαν τοῦ τομέως τῆς δανειστικῆς βιβλιοθήκης.

Τέλος, προβλέπονται δύο (2) θέσεις Κατηγορίας Τ.Ε. Βιβλιοθηκονόμων.

10. Γραφεῖον ἐπὶ τῆς Παιδείας.

Τὸ Γραφεῖον ἐπὶ τῆς Παιδείας ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Ἐπιμελεῖται τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Παιδείαν τῆς Νεότητος.

β) Λειτουργεῖ Παιδικοὺς Σταθμοὺς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς κατὰ τόπους Ἐνορίας.

γ) Φροντίζει διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος ὄλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν βαθμίδων (Νηπιαγωγείου, Δημοτικοῦ, Γυμνασίου, Λυκείου).

δ) Λειτουργεῖ Σχολᾶς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς καὶ Ἀγιογραφίας.

ε) Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πατρῶν ὑφίσταται ἀγνωρισμένη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Πολιτισμοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὡς καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, Σχολὴν Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ἡ ὁποία λειτουργεῖ μὲ βάση τὸν ἐγκεκριμένο Κανονισμό Λειτουργίας.

11. Γραφεῖον Αἰμοδοσίας.

Διενεργεῖ αἰμοληψίας ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰ Νοσοκο-

μεῖα τῆς περιοχῆς, εἰς Μητροπολιτικὸν καὶ Ἐνοριακὸν ἐπίπεδον. Ἐξυπηρετεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας, ἐφ' ὅσον δὲ ὑπάρχει δυνατότης καὶ κρίνεται ἀναγκαῖον, καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

12. Γραφεῖον Ἀντιαιρετικῆς Δράσεως.

Φροντίζει διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν χριστιανῶν πολιτῶν, εἰς θέματα σχετιζόμενα πρὸς τὰς αἱρέσεις, καὶ λαμβάνει μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου ἐκ τῶν αἱρετικῶν ἀντιλήψεων, εἰσηγούμενον σχετικῶς πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην. Προβαίνει δὲ εἰς σχετικὰς ἀντιαιρετικὰς ἐκδόσεις καὶ ἐκδηλώσεις (συνέδρια κ.λπ.).

13. Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον.

Συγκροτεῖται, λειτουργεῖ καὶ ἀσκεῖ ἀρμοδιότητας συμφώνως πρὸς τὸν ἰσχύοντα Ν.5383/1932: «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας».

14. Εὐτρεπίστρια.

Ἐπιμελοῦνται διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν ἄψογον ἐμφάνισιν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Μεγάρου καὶ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς καὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων.

Τέλος, προβλέπονται τρεῖς (3) θέσεις ὑπαλλήλων Κατηγορίας Υ.Ε.

15. Κλητήρ.

Ἐπιμελεῖται τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Μεγάρου, ὅπου στεγάζονται αἱ Ὑπηρεσίαι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Παραλαμβάνει καὶ μεταφέρει τὴν ἀλληλογραφίαν (ταχυδρομεῖον) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ γενικῶς ἐκετελεῖ πᾶν ὅ,τι ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἢ τῶν ἐκπροσώπων αὐτοῦ.

Τέλος, προβλέπεται μία (1) θέσις ἀντιστοίχου Κατηγορίας Υ.Ε.

16. Ὁδηγός.

Ἐξυπηρετεῖ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην εἰς τὰς μετακινήσεις αὐτοῦ, ὅποτε αὐτὸ κρίνεται ἀναγκαῖον ἀπὸ τὸ πρόγραμμά του, ἐκτελῶν τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς ἐντολὰς ποῦ τοῦ ἀνατίθενται. Ἐπιμελεῖται δὲ τὴν σωστὴν λειτουργίαν, τὴν διατήρησιν εἰς ἀρίστην μηχανολογικὴν ἀλλῆ καὶ εὐπρεπῆν κατάστασιν τοῦ μητροπολιτικοῦ ὀχήματος, ὡς καὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν ὀχημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τέλος, προβλέπονται δύο (2) θέσεις μονίμων ὀδηγῶν Κατηγορίας Δ.Ε.

17. Οικονομικὴ Ὑπηρεσία.

Προβλέπεται μία (1) θέσις Προϊσταμένου μονίμου ἢ μετακλήτου Ὑπαλλήλου Κατηγορίας ΠΕ (Οικονομολόγου ἢ Οικονομικοῦ Τμήματος τοῦ Παντείου ἢ ΤΕ Λογιστηρίου) καὶ δύο (2) θέσεις ὑπαλλήλων Κατηγορίας Τ.Ε. Λογιστηρίου.

Α) Λογιστήριον.

Τὸ Λογιστήριον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀσχολεῖται:

- α) Μὲ τὴν σύνταξιν τῶν Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
- β) Μὲ τὴν ἐνημέρωσιν καὶ φύλαξιν τοῦ καθολικοῦ Βιβλίου Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
- γ) Μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν παραστατικῶν τῶν πάσης φύσεως ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
- δ) Μὲ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν.
- ε) Μὲ τὴν διαφύλαξιν τοῦ χαρτοφυλακίου Μετοχῶν, ὁμολόγων κ.λπ. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
- στ) Μὲ τὴν ἐνημέρωσιν καὶ διαφύλαξιν εἰς ἀσφαλῆς μέρος τοῦ Βιβλίου Κτηματολογίου (κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς καὶ τὴν φροντίδαν πληρότητος τῶν φακέλων μὲ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας τῶν ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὴν ἀσφαλεῆ φύλαξιν αὐτῶν.
- ζ) Μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν προμηθειῶν, τῆς ἀποθηκείωσης καὶ διαθέσεως τῶν προμηθευομένων ὑλικῶν ἀναλωσίμων ἢ μὴ, συμφώνως πρὸς τὸ Π.Δ.118/2007.
- η) Μὲ τὴν τήρησιν λογισμικοῦ Μηχανογραφημένης Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως.
- θ) Μὲ τὸν ἔλεγχον τῆς νομιμότητος καὶ κανονικότητος τῶν πληρωμῶν τῶν πάσης φύσεως ἔργων καὶ ἐνεργειῶν.

Β) Ταμεῖον.

Τὸ Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἔχει τὰς ὡς κάτωθι εὐθύναι:

- α) Περί τῶν εἰσπράξεως τῶν πάσης φύσεως ἐσόδων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς καὶ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου αὐτῆς.

β) Περί τῶν εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε., Ἀποστολικῆς Διακονίας, Συνοδικοῦ Μεγάρου κ.λπ., ὡς καὶ τὴν νόμιμον ἀπόδοσιν αὐτῶν.

γ) Περί τῶν πληρωμῶν πάσης φύσεως κατὰ Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ ἐγκεκριμένου Προϋπολογισμοῦ.

δ) Περί τῆς καθημερινῆς ἐνημερώσεως τοῦ Βιβλίου Ταμεῖου καὶ τῆς ἀσφαλοῦς διαφυλάξεως τούτου.

ε) Περί τῆς καθημερινῆς καταθέσεως εἰς Τραπεζικούς Λογαριασμούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ ἡμερησίου χρηματικοῦ ὑπολοίπου.

στ) Περί τῆς διακινήσεως καὶ διαφυλάξεως τῶν Κληρικοσήμεων καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ἐνσήμων.

ζ) Περί τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν πράξεων τῶν ἐκτελουμένων ἔργων καὶ ἐνεργειῶν.

Γ) Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως Μισθοδοσίας.

α) Ἀσχολεῖται μὲ τὴν μισθοδοσίαν τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν μονίμων Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β) Συντάσσει τοὺς πίνακας κατατάξεως τῶν Κληρικῶν καὶ ἱαϊκῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὰς ἀντιστοίχους μισθολογικὰς κατηγορίας καὶ ὑπαλληλικὰς κλάσεις.

γ) Ὑποβάλλει αὐτὰς εἰς τὴν ἀρμοδίαν Δ.Ο.Υ.

18. Τεχνικὴ Ὑπηρεσία.

Α) Εἰς τὴν Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν προβλέπονται αἱ ὡς κάτωθι θέσεις: α) Μία (1) θέσις Προϊσταμένου, μονίμου ἢ μετακλήτου Ὑπαλλήλου ἢ μὲ σύμβαση ἐργασίας ἀορίστου χρόνου Κατηγορίας Π.Ε. Μηχανικοῦ, καθὼς καὶ β) Δύο (2) θέσεις μονίμων ἢ μετακλήτων Ὑπαλλήλων ἢ μὲ σύμβαση ἐργασίας ἀορίστου χρόνου Κατηγορίας Π.Ε. Μηχανικοῦ ἢ Τ.Ε. Μηχανικοῦ.

Β) Ἀντικείμενο τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν εἶναι ὁ προγραμματισμός, ὁ σχεδιασμός, ὡς καὶ ἡ ὠρίμανσις ἔργων καὶ ἐνεργειῶν, ἡ διενέργεια τῶν διαγωνισμῶν καὶ ἡ ἀνάθεσις - διαχείρισις τῶν συμβάσεων ἔργων καὶ ἐνεργειῶν. Ἡ παρακολούθησις καὶ ἡ πιστοποίησης τοῦ φυσικοῦ ἀντικειμένου τῶν ἔργων, μελετῶν, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν. Ἐπίσης, ὁ συντονισμός, ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων

έργων, τὴν συντήρησιν τῶν ἔργων καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Διευκρινίζεται ὅτι:

α. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ.60/2007 καὶ τὴν Κοινοτικὴν Ὁδηγίαν 2004/18/ΕΚ, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

β. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 3669/2008, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

γ. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσίαν, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 3669/2008, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

δ. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δυνατόν νὰ ἀνατίθενται καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν, τῶν ἐργολαβιῶν, οἱ ὁποῖες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καλυφθοῦν ἐκ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, πλὴν τῶν συγχρηματοδοτουμένων ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔργων.

ε. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 3669/2008, ὀρίζεται Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποῖα γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυπτόντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

στ. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθσομένας Συμβάσεις ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

ζ. Διαφωναίαι, αἵτινες τυχόν θὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ἑλθὴν καὶ τὸν τόπον ἀρμοδιότητος, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.ΠΟΛ.Δ. μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Ν.3669/2008, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

η. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

θ. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης ἀρχῆς, δηλαδὴ ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

ι. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς μελέτας, εἶναι ἐφικτὸν νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων διὰ τὰς συγχρηματοδοτουμένας ἐκ τῆς Ε.Ε. καὶ τῆς Ἑλλάδος πράξεις, θὰ πραγματοποιοῦνται κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἰσχυοῦσης νομοθεσίας περὶ ἀναθέσεως τεχνικῶν μελετῶν (Ν.3316/2005). Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετ' εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

Γ) Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πατρῶν, καθορίζεται ὡς κάτωθι:

α) Προϊσταμένη καὶ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

β) Διευθύνουσα Ὑπηρεσία ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

Συγκεκριμένα:

Ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἐκπονεῖ τὰς μελέτας τῶν Τεχνικῶν ὡς καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων. Παρακολουθεῖ, ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει τὰς μελέτας, τὰς ὁποῖας ἐκπονοῦν ἰδιώτες Μηχανικοί, διὰ τὰ ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐπιβλέπει καὶ ἐλέγχει τὰς κατασκευάς, ἐπισκευὰς καὶ συντηρήσεις τῶν ἔργων αὐτῆς, ποὺ ἐκτελοῦνται εἴτε μὲ ἀνάδοχο, εἴτε μὲ αὐτεπιστασία, συμφώνως πρὸς ὅσα προβλέπονται ὑπὸ τῶν σχετικῶν Νόμων, τοῦ Κανονισμοῦ 55/1974: «Περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων» (ΦΕΚ 185/τχ.Α' /1.7.1974) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἰδικὰ διὰ τὰς συγχρηματοδοτουμένας ἐκ τῆς Ε.Ε. καὶ τῆς Ἑλλάδος πράξεις (ἔργα, μελέτας, προμηθείας καὶ ὑπηρεσίας) θὰ ἐφαρμόζονται οἱ ὡς κάτωθι Νόμοι, ὅπως ἰσχύουν ἐκάστοτε:

Ὁ Νόμος 3316/2005: «Περὶ ἀναθέσεως καὶ ἐκτελέσεως δημοσίων συμβάσεων ἐκπόνησις μελετῶν καὶ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἄλλων διατάξε-

ων», ο Νόμος 3669/ 2008: «Περὶ κυρώσεως τῆς κωδικοποίησης τῆς νομοθεσίας κατασκευῆς δημοσίων ἔργων», τὸ Π.Δ. 60/2007: «Περὶ προσαρμογῆς τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας στὶς διατάξεις τῆς Ὁδηγίας 2004/18/ΕΚ: «Περὶ συντονισμοῦ τῶν διαδικασιῶν συνάψεως δημοσίων συμβάσεων ἔργων, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν», τὸ Π.Δ. 118/2007: «Περὶ Κανονισμοῦ Προμηθειῶν Δημοσίου», ὡς καὶ ἡ Κοινοτικὴ Ὁδηγία 2004/18/ΕΚ καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν αὐτῶν Νόμων καὶ Διατάξεων, ὅπως ἰσχύουν ἐκάστοτε.

Συνοπτικῶς οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας περιγράφονται ὡς ἑξῆς:

- Προγραμματισμὸς ἔργων καὶ ἐνεργειῶν. Σύνταξη καὶ ἐφαρμογὴ ἐτήσιου προγράμματος καθὼς καὶ τροποποιήσεις του.
- Σχεδιασμὸς καὶ ὠρίμανση ἔργων, μελετῶν, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.
- Διενέργεια Διαγωνισμῶν καὶ ἀνάθεση - διαχείριση συμβάσεων ἔργων, μελετῶν, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.
- Παρακολούθηση τῆς ὑλοποιήσεως τῶν ἔργων, μελετῶν, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.
- Συγκρότηση ἐπιτροπῶν προσωρινῆς καὶ ὀριστικῆς παραλαβῆς τῶν ἀποπερατωμένων ἔργων.
- Πιστοποίηση τοῦ φυσικοῦ ἀντικειμένου τῶν ἔργων μελετῶν, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.
- Ἐκπόνησις προτάσεων προγραμμάτων ἔργων μελετῶν, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.
- Ἐκπόνησις μελετῶν καὶ προδιαγραφῶν μελετῶν.
- Διαδικασίαι προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος πρὸς ἀνάθεσιν μελετῶν.
- Ἀξιολόγησις, ἐπιλογή μελετητῶν.
- Ἐλεγχος, ἐπίβλεψις, διασφάλισις τῆς ποιότητος τῶν συντασσομένων μελετῶν καὶ τήρησις τοῦ συμβατικοῦ χρονοδιαγράμματος.
- Παραλαβὴ μελετῶν.
- Σύνταξις τεχνικῶν δεητίων πράξεων.
- Σύνταξις μηνιαίων δεητίων παρακολουθήσεως.
- Σύνταξις τριμηνιαίων δεητίων παρακολουθήσεως.
- Σύνταξις ἐκθέσεων παρακολουθήσεως καὶ ἀξιολογήσεως ἔργων καὶ ἐνεργειῶν.
- Παρακολούθησις καὶ καταγραφή τῆς καταστάσεως τῶν ἀκινήτων.
- Ἐλεγχος ποσοτήτων προμετρήσεων ὑλικῶν καὶ ἐργασιῶν.
- Ἐλεγχος καὶ ἀναπροσαρμογὴ ἄρθρων τῶν ἀναλυτικῶν τιμολογίων.
- Ἐλεγχος καὶ ἀναπροσαρμογὴ τῶν προϋπολογισμῶν κατασκευῆς.
- Σύνταξις τευχῶν δημοπρατήσεως.
- Διαδικασία Δημοπρατήσεως ἔργων.
- Ἀξιολόγησις ἀναδόχου. Ἀξιολόγησις ὑφισταμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Ἀξιολόγησις ἐπιμέρους ὑπεργολάβων εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτεπιστασίας.
- Σύνταξις Συμβάσεων - Συμφωνητικῶν.
- Παραλαβὴ καὶ ἔλεγχος ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν.
- Προετοιμασία Ἐργοταξίου (χάραξις, ὀριοθέτησις, δειγματοληπτικὲς τομὲς κ.λπ.).
- Ἐγκατάστασις καὶ ἐνημέρωσις ἀναδόχου ἢ ὑπεργολάβων (αὐτεπιστασία).
- Ἐρευνα καὶ πρόσληψις ἐπὶ πλεόν ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.
- Ἀξιολόγησις ὑφισταμένου μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ Ἐρευνα ἀγορᾶς καὶ προμήθεια τοῦ ἐπὶ πλεόν ἀπαιτούμενου ἐξοπλισμοῦ.
- Ἐξασφάλισις ἀναγκαίων πιστώσεων (αὐτεπιστασία).
- Ἐλεγχος ἀναδόχου πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτήτων ἀδειῶν, ἐγκρίσεων, ἀναγγελιῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν.
- Ἐλεγχος καὶ ἐγκρίσις χρονοδιαγράμματος - ὀργανογράμματος ἀναδόχου.
- Μελέτη καὶ σύνταξις χρονοδιαγράμματος - ὀργανογράμματος εἰς τὰ ἔργα ποὺ ἐκτελοῦνται δι' αὐτεπιστασίας.
- Ἐλεγχος ποιότητος καὶ πιστότητος ὑλικῶν, ἐργαστηριακοὶ ἔλεγχοι.
- Ἐλεγχος πηγῶν λήψεως ὑλικῶν.
- Ἐλεγχος στελεχώσεως καὶ τεχνικῆς κατάρτισεως συνεργείων κατασκευῆς.
- Ἐλεγχος μέτρων ἀσφαλείας καὶ φυλάξεως ἐργοταξίου.
- Καθορισμὸς διακινήσεως καὶ ἀποθηκεύσεως ὑλικῶν καὶ μηχανημάτων.
- Μελέτη καὶ καθορισμὸς ὑφισταμένων πηγῶν ἐνεργείας πρὸς ἐργοταξιακὴν χρῆσιν.
- Ἐγκρίσις μελέτης ἀναδόχου πρὸς ἐγκατάστασιν εἰδικοῦ μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

Eis tēn perίptwσin ékteleíσεωσ éργου δι' αúτεπιστασίαι:

- Έξασφάλις τών άπαραιτήτων άδειών, έγκρίσεων, άναγγελιών έκ τών άρμολιών ύπηρεσιών.
- Άναλυτική παρουσίασις και έπεξήγησις τής διαδικασίας παραγωγής τοϋ έργου εις τοϋσ έμπλεκόμενους.
- Καθορισμòσ τοϋ μηχανισμού παραγγελίας, διακινήσεωσ και άποθηκέυσεωσ ύλικών και μέσων κατασκευής.
- Θέσπισις μέτρων άσφαλείαις και φυλάξεωσ έργοταξίου.
- Μελέτη και καθορισμòσ ύφισταμένων πηγών ένεργείαις πρòσ έργοταξιακήν χρήςιν.
- Έπιμέρους μελέτες διὰ τήν έγκατάστασιν ειδικοϋ μηχανολογικοϋ έξοπλισμοϋ.
- Έπιμέρους έργασίαις και στελέχωσις με τὰ αντίστοιχα συνεργεία κατασκευής.
- Έξασφάλις και τακτοποίησις τών καταλυμάτων τοϋ έργατικοϋ δυναμικοϋ.
- Καθορισμòσ ήμερησίου προγράμματος διαβίσεωσ έργατών.
- Γνωμοδότησις έπιμερισμοϋ έργασιών και στελέχωσις τών αντίστοιχων συνεργείων κατασκευής.
- Έπίβλεψις τών έκτελουμένων έργασιών (καθημερινή).
- Έπιμέτρησις τών έκτελουμένων έργασιών (καθημερινή).
- Σύνταξις καθημερινοϋ αναλυτικοϋ ήμερολογίου παρακολουθήσεωσ έργασιών.
- Σύνταξις έβδομαδιαίου φύλλου άναφορᾶσ προόδου έργασιών.
- Ηλεκτρονική παρακολούθησις και έπεξεργασία τής προόδου έργασιών και κοστολογίων (Project Managment).
- Οργάνωσις βασικών πληροφοριών έργου.
- Έπεξεργασία βασικών πληροφοριών έργου.
- Ανάπτυξις έργασιών έργου.
- Οργάνωσις διάρκειαις και συσχετίσεωσ έργασιών.
- Προσθήκησ έργασίαις εις τὰ διαγράμματα Gant (πληροφορίες χρόνου) και Pert (πληροφορίες συσχετίσεωσ έργασιών).
- Έξέτασις έπιπέδων λεπτομερείαις.
- Οργάνωσις βασικών ήμερολογίων έργου έξ άπόψεωσ πόρων.

- Έξέτασις κόστους.
- Διευθέτησις περιορισμών χρόνου.
- Διευθέτησις άνταγωνισμών πόρων.
- Προγραμματισμòσ και κόστος.
- Έπεξεργασία παρακολουθήσεωσ έργασιών με τὰ διαγράμματα Gant και Pert.
- Έλεγχος προόδου έργασιών.
- Έπισκόπησις τής διαδικασίας έλέγχου.
- Άλληλαγή τής διάρκειαις έργασιών, άπαλοφή καθυστερήσεωσ.
- Εϋρεσις και άλληλαγή τών περιορισμών έργασίαις.
- Άναπρογραμματισμòσ έργασιών που έχουν καθυστερήσει.
- Σύγκρισις τρέχοντοσ χρονοδιαγράμματοσ πρòσ τò πρόγραμμα άναφορᾶσ και έμφάνισις ένδιαμέσου προγράμματοσ.
- Έξειδίκευσις τής άναφορᾶσ έργασίαις - Γραφήματα.
- Σχεδιαστική ύποστήριξις έπεξηγήσεωσ κατασκευαστικών λεπτομερειών.
- Άντιμετώπισις παρεκκλίσεωσ έκ τής μελέτησ έν συνεργασίᾳ μετὰ τών έπιβλεπόντων μελετητών.
- Έρευνα άγορᾶσ διὰ τήν βελτιστοποίησιν ύλικών και τεχνικών κατασκευής.
- Καθορισμòσ νέων έργασιών και νέων τιμών Μονάδοσ.
- Έλεγχος και έγκρισις αναλυτικών Έπιμετρήσεωσ άναδόχου.
- Έλεγχος και έγκρισις Π.Π.Α.Ε. άναδόχου.
- Έλεγχος και έγκρισις πιστοποιήσεωσ άναδόχου.
- Έλεγχος και έγκρισις Άνακεφαλαιωτικών Πινάκων άναδόχου.
- Άναπροσαρμογή χρονοδιαγράμματοσ και όργανογράμματοσ.
- Μελέτη, σύνταξις και έγκρισις συμπληρωματικών συμβάσεωσ με τòn άνάδοχο. (Συμπληρωματικές συμβάσεισ δέν ισχύουν διὰ τὰ συγχρηματοδοτούμενα έργα).
- Προσωρινή παραλαβή τοϋ έργου.
- Οριστική παραλαβή τοϋ έργου.

19. Νομική Ύπηρεσία.

Εις τò Τμήμα τής Νομικής Ύπηρεσίας προβλήεται μία (1) όργανική θέσις έμμίσθου Δικηγόρου έπι παγία άντιμισθία ή με σχέση έμμίσθου έντολήσ έπι παγία άντιμισθία.

Ἡ Νομικὴ Ὑπηρεσία ἀναλαμβάνει γνωμοδοτήσεις, τὴν μελέτην καὶ διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων ἐκείνων, τὶς ὁποῖες ἀναθέτει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, τὸν ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἐνήμερον εἰς κάθε στάδιο χειρισμοῦ.

Παρέχει πᾶσαν ζητούμενη γνώμην καὶ συμβουλὴν εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

Παρίσταται καὶ παρέχει τὰς νομικὰς συμβουλὰς τῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν Συμβουλίων, Ἐπιτροπῶν καὶ λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὁργάνων.

Παρακολουθεῖ καὶ διεξάγει ὅλες τὶς Δικαστικὰς ὑποθέσεις ποὺ ἀφοροῦν εἰς τὸ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Παρίσταται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, Δικαστικῶν καὶ Εἰσαγγελικῶν Ἀρχῶν, Εἰσαγγελέων ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς Ἀρχῆς μὲ σκοπὸν τὴν υπεράσπισιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐπιμελεῖται καὶ προγραμματίζει τὴν ἄμεση παροχὴν συμβουλῶν πρὸς τοὺς Κληρικούς, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν διοικητικὰ καθήκοντα σὺν Ἱπηρεσίαις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ σκοπὸν τὴν εὐρυθμὸν λειτουργία τῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἐρευνᾷ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας τῶν ἀγοραζομένων, μισθουμένων, μεταβιβαζομένων ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κ.λπ. περιουσιακῶν τῆς στοιχείων.

Ἐπεξεργάζεται καὶ καταρτίζει ὅλες τὶς συμβάσεις, ἐργολαβίες, συμβόλαια, διακηρύξεις συμφωνητικὰ τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐν συνεργασίᾳ πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Ὑπηρεσίαν (Οἰκονομικὴ, Τεχνικὴ κ.λπ.).

Ἡ νομικὴ ὑπηρεσία ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς συντάξεως ὄλων τῶν σχεδίων συμβάσεων, προκηρύξεων κ.λπ. ποὺ ὑπογράφει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἢ ὁ κατὰ νόμον ἐξουσιοδοτημένος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ.

ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς παρακολουθήσεως διὰ τὴν ὀρθὴν διεξαγωγὴν τῶν διαγωνισμῶν ποὺ ἀφοροῦν σὲ μελέτες, ἔργα, προμήθειαι καὶ ὑπηρεσίες.

Παρέχει γνωμοδοτήσεις νομικοῦ περιεχομένου διὰ ὁποιοδήποτε θέμα σχετικὸν μὲ τὴν ὑλοποίησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἔργων, μελετῶν, προμηθειῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ποὺ ὑλοποιεῖ ἢ προτίθεται νὰ ὑλοποιήσῃ ὁ φορεὺς καὶ διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ζητηθῇ ὑποστήριξις ὅπως: θεσμικὸν πλῆσιον ὑλοποιήσεως ἔργου, διαδικασία ἐπιλογῆς ἀναδόχου, τεύχη δημοπρατήσεως, σύναψις συμβάσεως, κυρώσεις κ.λπ.

Παρακολουθεῖ τὴν ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν.

Τηρεῖ τοὺς φακέλλους τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ παροῦσα Ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 27ῆ Αὐγούστου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἄρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ**Προκηρύξεις****Ἱερῶν Μητροπόλεων:****Μεγάρων
καὶ Σαλαμῖνος****Κορίνθου****Κίτρους
καὶ Κατερίνης****Ἄρτης****Καισαριανῆς
Βύρωνος καὶ Ὑμντοῦ****Μεσσηνίας****Κεφαλληνίας****Κερκύρας****Ἄργολίδος****Σερβίων
καὶ Κοζάνης****Νικοπόλεως
καὶ Πρεβέζης****Ἱερὰ Μητρόπολις Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος**

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Μηνᾶ Σαλαμῖνος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Μεγάροις τῇ 22ᾳ Ἰουλίου 2009

† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α', 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ, 158, Α' 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκλήρικων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκλήρικος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλουν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν των.

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 10ῃ Αὐγούστου 2009

† Ὁ Κορίνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κίτρους καὶ Κατερίνης

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Τριάδος Ρητίνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 22ᾳ Ἰουλίου 2009

† Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἄρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἄνω πόλεως Ἄρτης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἄρτῃ τῇ 10ῃ Αὐγούστου 2009

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

**Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς,
Βύρωνος καὶ Ὑμντοῦ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Καισαριανῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 25ῃ Αὐγούστου 2009

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμντοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ Καλυβίων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτῃ τῇ 25ῃ Αὐγούστου 2009

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ζωοδόχου Πηγῆς Καρποφορᾶς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτῃ τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 2009

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α', 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ, 158, Α' 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκρητικῶν εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πλήρωσιν δύο (2) κενῶν θέσεων Ἱεροκρητικῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ διακαιοιογητικῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν των.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 25ῃ Αὐγούστου 2009

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

**Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας
Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 2, καὶ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 2190/1994 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ.10/209/23564/6.8.2009 ἐγκριτική ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2, παρ. 1 ἀριθμ. 33/2006 Π.Υ.Σ., καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14-18 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», πλήρως μίας κενῆς ὀργανικῆς θέσης ΔΕ Γραμματέων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ Κανονισμῶν προσόντων καὶ ἀνάλογον προϋπηρεσίαν εἰς τὴν ἀντίστοιχον θέσιν, ὅπως ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐν Κερκύρα τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου 2009

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Γεωργίου Ναυπλίου,
Ἁγίου Πέτρου Ἄργους,

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ναυπλίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσιν τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 2ῃ Ἰουνίου 2009

† Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Νικολάου Κοζάνης,

Ἁγίου Νικάνορος Κοζάνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσιν τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου 2009

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Κυριακῆς Ἀπομέρου Ἄρτης,

Ἁγίου Ἀθανασίου Γριμπόβου Ἄρτης,

Ἁγίας Παρασκευῆς Μύτικα Ἄρτης,

Ἁγίου Νικολάου Νέας Σινώπης,

Γενεσίου Θεοτόκου Πιστιανῶν Φιλιππιάδος,

Ἁγίου Κωνσταντίνου Φλαμπούρων,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 31ῃ Αὐγούστου 2009

† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ****Οι έργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 21.7.2009****Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος****Μ.Κ.Ο. «Ἀθηνηεγγύη»****Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή
Ἀθηνῶν****Ἱεραὶ Μητροπόλεις****Δρυϊνουπόλεως****Κερκύρας****Σύρου****Δημητριάδος****Νεαπόλεως****Βεροίας****Μεσογαίας****Νέας Σμύρνης****Σερρών****Θεολογικά
καὶ Ἐπιστημονικά
Χρονικά**

Συνήλθε τὴν Τρίτην 21.7.2009, σὲ Ἑκτακτὴ Συνεδρία ἢ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 152ας Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Ἑκτακτὴ Συνεδρία τῆς ἢ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε:

1. Μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ἡ ἀξιοποίηση τῶν ἐσόδων ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴ μοναστηριακὴ περιουσία τὴν ὁποία διαχειρίζεται ἡ Ε.Κ.Υ.Ο., θὰ γίνεταί με τὸν προσφορότερο τρόπο πρὸς τὸ γενικὸ ὄφελος. Ἐκ τούτων τὸ 25% θὰ διατίθεται γιὰ τὴ δημιουργία φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων κοινωνικῆς μέριμνας.

2. Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐνημέρωσε τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. ὅτι ἡ ἀρχὴ θὰ γίνετ ἀπὸ τὴν ἀνέγερση Ἰδρύματος με τὴν ἐπωνυμία «Στέγη Κατακοίτων Γερόντων Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη», ἐπειδὴ ἡ χρηματοδότηση θὰ προέλθῃ ἀπὸ ἀξιοποίηση περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐπίσης ὅτι στὴν Θεσσαλονίκη εὐρίσκεται στὸ στάδιο τῆς ἐτοιμασίας γιὰ τὴν θεμελίωση τοῦ Ξενῶνα «Θεοξένεια».

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τονίζεται ὅτι συνεχίζονται οἱ διαδικασίες ἐκπονήσεως μελετῶν καὶ σχεδίων, ἐκδόσεως ἀδειῶν, ρυθμίσεως προβλημάτων ποὺ ἔχουν σχέση με τὰ οἰκόπεδα καὶ τὴν χρῆση γῆς ἐπὶ τῶν ὁποίων προορίζονται νὰ ἀνεγερθοῦν κοινωφελῆ ἰδρύματα:

- α) Τρία Κέντρα φροντίδος ἡλικιωμένων κατακοίτων.
- β) Κέντρο φροντίδος πασχόντων ἀπὸ νεοπλασματικὰ νοσήματα (καρκίνος) μετὰ τὶς διάφορες ἐπεμβάσεις.
- γ) Κέντρο φροντίδος αὐτιστικῶν παιδιῶν σχολικῆς ἡλικίας.
- δ) Κέντρο κοινωνικῆς ἐπανάταξης νέων μετὰ τὴν ἀπεξάρτηση ἀπὸ παραισθησιογόνες οὐσίες.
- ε) Κατασκηνώσεις νέων καὶ ξενῶνες.

2. Νὰ ἀπευθυνθεῖ στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ νὰ γνωρίσει τὴν πρόθεσή Της νὰ χρηματοδοτήσῃ τὴν ἔρευνα καὶ συγγραφὴ μελέτης περὶ τῆς συμβολῆς τῆς Ἐκκλησίας στὴ διάσωση τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ (Μνημεῖα - Γραμματεία).

3. Νὰ συνεργασθεῖ με τὶς ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Κοινωνικῆς Ἀθηνηεγγύης καὶ νὰ θέσῃ στὴ διάθεσή του τὶς ὑποδομὲς Της, ὥστε νὰ συμβάλῃ στὸν τρόπο ἐνημερώσεως γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἰοῦ τῆς γρίπης.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οι έργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 25.8.2009

Συνήλθε τὴν Τρίτην, 25 Αὐγούστου 2009, στὴν πρώτη Συνεδρία Της ἢ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μα-

καριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε λεπτομερῶς, ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρο, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε ὅλες τὶς πηληγεῖσες, ἀπὸ τὶς πρόσφατες καταστροφικὲς πυρκαϊές, περιοχὲς τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς, γιὰ τὰ προβλήματα καὶ τὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν αὐτῶν. Ἐπίσης ἐνημέρωσε ὅτι ἦλθε σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἀρμοδίους παράγοντες τῆς Πολιτείας, καθὼς καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, καὶ ἔθεσε στὴ διάθεσή τους τὶς ὑποδομὲς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν πυροπληκτικῶν καὶ ἰδιαίτερα τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀθληηγγύη». Συγκεκριμένα διετέθησαν, τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὴν Ἁγία Βαρβάρα Ἀττικῆς, στὸ ὁποῖο διαμένουν 60 δασοπυροσβέστες ἀπὸ τὴν Κύπρο, τὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας στὴν Ἀλίφαρτο Βοιωτίας, μὲ δυνατότητα φιλοξενίας 100 προσώπων, ἐνῶ προσεφέρθησαν 1000 μερίδες φαγητοῦ καὶ νεροῦ σὲ πυροσβέστες, ἄνδρες τοῦ στρατοῦ καὶ ἐθελοντές. Ἐπίσης στὸν Ξενῶνα «MEPIMNA I» τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀθληηγγύη», φιλοξενοῦνται 28 παιδιὰ μὲ τοὺς συνοδούς τους, ἀπὸ τὸ Ἀναρρωτήριο Πεντέλης, καθὼς καὶ 6 κατάκοιτοι γέροντες ἀπὸ Γηροκομεῖο τῆς Πεντέλης.

Τόσον ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ὅσον καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Ἱεράρχες ἐξέφρασαν τὴν θλίψη τους καὶ διαβεβαίωσαν γιὰ τὴν καρδιακὴ προσευχή τους καὶ τὴν ἀμέριστη συμπαράστασή τους πρὸς τοὺς πηληγόντες.

Τέλος, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀνέθεσε στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο, νὰ συνεργασθεῖ μὲ τὶς ἀρμοδίους Διευθύνσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἀγροτικῆς Ἀναπτύξεως καὶ Τροφίμων καὶ Περιφερείας Ἀττικῆς, γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας στὰ προγράμματα τῆς ἀναδάσωσης τῶν περιοχῶν ποὺ ἐπλήγησαν. Πλέον τούτων, ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει προγραμματίσει εἰδικὲς ἐκπομπές, σχετικὰ μὲ τὴν προστασία τοῦ Περιβάλλοντος καὶ τὴν εὐαισθητοποίηση τῶν ἀκροατῶν του γιὰ τὴν συνεισφορὰ τους σὲ αὐτὴ τὴν προσπάθεια.

Ἐξ ἀφορμῆς ἀνακριβῶν δημοσιευμάτων, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος προέβη σὲ ἐπισταμένη μελέτη τῆς σχετικῆς ἀναλυτικῆς ἀναφορᾶς καὶ τῶν συνημμένων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἔθεσε ὑπ' ὄψιν Της ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν, σχετικὰ πρὸς τὸν ἐπωφελεῖ χαρακτήρα καὶ τὴν νομιμότητα τῶν γενομένων ἐκποιήσεων οἰκονομικῶν στὴν Βουλιαγμένη Ἀττικῆς. Ὑστερα ἀπὸ διαλογικὴ συζήτηση, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀπόφασή Της περὶ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐκποιήσεων καὶ νὰ θεωρήσῃ ἀπολύτως συμφέρουσες γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν τὶς ἐπιτευχθεῖσες συμφωνίες, καθὼς καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειά Της πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητο, καὶ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., γιὰ τὶς καίριες καὶ ἐπιτυχεῖς εἰσηγήσεις τοὺς πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., οἱ ὁποῖες ἀπέβησαν ἰδιαίτερα ἐπωφελεῖς γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος πληροφορήθηκε γιὰ τὴν κυκλοφόρηση ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «Cambridge University Press» τῆς μελέτης τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ohio, κ. Antony Kaldellis, μὲ τίτλο «The Christian Parthenon» (ὁ Χριστιανικὸς Παρθενῶνας), καὶ ἀποφάσισε νὰ ἀναθέσῃ σὲ εἰδικὸ μεταφραστὴ τὴ μετάφραση τοῦ ἀνωτέρω βιβλίου καὶ τὴν ἔκδοσή του ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὴ συνέχεια ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε:

– Τὸν τελικὸ Πίνακα Κληρικῶν, ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφήν στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων.

– Τὴν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς νέας Κατηχητικῆς Περιόδου, τὴν Κυριακὴ 27 Σεπτεμβρίου 2009.

– Τὴν πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως γιὰ τὴν σύγκληση τοῦ ΙΑ΄ Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τὸ ὁποῖο θὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημοτριάδος καὶ Ἀλημουροῦ, στὰ Μελισσιάτικα Βόλου, ἀπὸ 19 ἕως 21 Ὀκτωβρίου 2009, καὶ θὰ ἔχει κεντρικὸ θέμα τὴ «Λειτουργικὴ ἀγωγή».

– Τὴν θέσπιση τεσσάρων (4) ὑποτροφιῶν γιὰ μεταπτυχιακοὺς φοιτητὲς τῆς Θεολογίας, ὕστερα ἀπὸ πρό-

ταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, μὲ σκοπὸ τὴν ἐκπόνηση μελετῶν λειτουργικοῦ περιεχομένου.

– Τὴ συμπληρωματικὴ πρόταση τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων (Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ) γιὰ τὴ διοργάνωση τοῦ Ἀ΄ Πανελληνίου Συνεδρίου γιὰ Κληρικούς καὶ Στελέχη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, ποὺ θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴ Ζάκυνθο, στὶς 14 καὶ 15 Νοεμβρίου 2009, καὶ θὰ ἔχει θέμα: «Προσκυνηματικὲς Περιηγήσεις (Ἱστορία - Παράδοση - Νεώτερες Ἐξελίξεις καὶ προβληματισμοί). Τὰ Ἐπτάνησα ὡς πανορθόδοξοι προσκυνηματικοὶ προορισμοί».

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος διώρισε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο καὶ τὸν Ἐπιλογιμώτατο Καθηγητὴ κ. Βλάσιο Φειδᾶ, ὡς Ἐκπρωσώπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Ἀνώτατο Ἐπιστημονικὸ Συμβούλιο τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 26.8.2009

Συνῆλθε τὴν Τετάρτη, 26 Αὐγούστου 2009, στὴν δευτέρη Συνεδρία τῆς Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας, ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα, ὅπως ἰδρύσεις Ἱερῶν Μονῶν καὶ ἐγκρίσεις Ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν λειτουργίας Ἱερῶν Μονῶν.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, μετὰ ἀπὸ ἀναφορὲς καὶ ἐρωτήματα Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν καὶ πολλῶν πιστῶν, σχετικὰ μὲ τὸν Ἀριθμὸ Μητρώου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (Α.Μ.Κ.Α.), ἀπέστειλε τὸ θέμα στὴν ἀρμόδια Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Νομοκανονικῶν καὶ Δογματικῶν Ζητημάτων, γιὰ νὰ μελετήσει καὶ νὰ εισηγηθεῖ ἐπ' αὐτοῦ.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, ἀποφάσισε τὴν συγκρότηση Ἐπιτροπῆς, μὲ Πρόεδρο τὸν Σεβασμιώτατο Μη-

τροπολίτη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο καὶ Σύμβουλο τὸν κ. Κωνσταντῖνο Κασσιό, Ὁμότιμο Καθηγητὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, μὲ σκοπὸ τὴν συνεργασία μὲ τὶς ἀρμόδιες Διευθύνσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἀγροτικῆς Ἀναπτύξεως καὶ Τροφίμων καὶ Περιφέρειας Ἀττικῆς, γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας στὰ προγράμματα τῆς ἀναδάσωσης τῶν περιοχῶν ποὺ ἐπλήγησαν. Ἡ Ἐκκλησία, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν κληρικῶν τῆς, τῶν μοναχῶν, τῶν πιστῶν καὶ τῶν νέων, θὰ συμβάλῃ στὶς ἀναδασώσεις τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τῆς διενεργηθείσης ἐξετάσεως ὑπὸ τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἀκροάσεως τῶν διατελεσάντων Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Μ.Κ.Ο. "ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ" γιὰ τὰ ἔτη 2002 - 13.5.2008 καὶ λοιπῶν ἐμπληκομένων ὑπευθύνων».

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸν Συνοδικὸ Μητροπολίτη, Σεβασμιώτατο Μηθύμνης κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος ἀποτελοῦσε Μέλος τῆς Συνοδείας τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Ἱμβρο, σχετικὰ μὲ τὶς θρησκευτικὲς συνάξεις γιὰ τὴν Ἀπόδοση τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ τιμῆς τῶν κατοίκων πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Παναγιωτάτου. Τέλος ὁ Σεβασμιώτατος μετέφερε στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τὶς εὐχὲς καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Μετὰ τὸ διάλειμμα, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Ἱεράρχες, ἐπισκέφθηκαν τὶς πληγεῖσες, ἀπὸ τὶς πρόσφατες καταστροφικὲς πυρκαϊῆς, περιοχὲς τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς, καὶ τὶς Ἱερὰς Μονὲς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης καὶ Παντοκράτορος Νταοῦ Πεντέλης. Ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, ἔγιναν αὐτόπτες τοῦ μεγέθους τῆς καταστροφῆς καὶ ἐνημερώθηκαν ἀπὸ τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς Μοναχοὺς, γιὰ τὰ προβλήματα καὶ τὶς ἀνάγκες τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 27.8.2009

Συνῆλθε τὴν Πέμπτη, 27 Αὐγούστου 2009, στὴν τρίτη Συνεδρία τῆς Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριω-

τάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τὴν ὑποβολὴν ἐγγράφων ἀναφορῶν τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου, σχετικῶς μὲ τὴν διαποίμανση αὐτῆς καὶ τῶν ἀναφυσόμενων προβλημάτων ἐξαιτίας τῆς πολυετοῦς τοποτηρητείας, συζήτησε διεξοδικῶς τὶς προτάσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Τοποτηρητοῦ καὶ συμμερίζεται πλήρως τὶς ἀνησυχίες του. Ἐπιθυμεῖ ἄμεσα νὰ ρυθμισθεῖ αὐτὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ζήτημα ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, σεβόμενη ὅμως ἀπολύτως τὴν ἀνεξαρτησία τῶν ἐμπλεκόμενων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πολιτειακῶν - Δικαστικῶν Ἀρχῶν καὶ τέλος θεωρεῖ ὅτι δὲν μπορεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας νὰ προβεῖ στὴν πλήρωση τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ἐν ὧσει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε:

– Τὴ σύσταση καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, μὲ τὴν ἐπωνυμία «Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης».

– Τὸν κατάλογο τῶν δικαιούχων τοῦ ἐπιδόματος γιὰ τὸ τρίτο τέκνο στὴ Θράκη, γιὰ τὸ δίμηνο Ἰουλίου-Αὐγούστου 2009. Οἱ οἰκογένειες ποὺ θὰ λάβουν τὸ ἐπίδομα εἶναι 896 καὶ τὸ ποσὸ ἀνέρχεται στὰ 190.284,00 €.

– Τὸ αἴτημα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας γιὰ νὰ ὀρισθεῖ ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ὡς Προστάτης τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς Χιακῆς Ὁμοσπονδίας Ἀμερικῆς νὰ ἀπονεύμει στὴν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, τὸ «Ὁμήρειο Βραβεῖο» καὶ τῆς προσκλήσεως στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο γιὰ νὰ παραστῆ στὴν τιμητικὴ ἐκδήλωση καὶ νὰ παραλάβει τὸ Βραβεῖο, τὸσον ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ὅσον καὶ τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκφράζουν τὶς εὐχαριστίες τους γιὰ τὴν γενομένη τιμὴ, ὅμως οἱ πολλοὶ ὑποχρεώσεις καὶ τὸ αὐξημένο πρόγραμμα τοῦ Μακαριωτάτου δὲν ἐπιτρέπουν τὴν παρουσία του

στὴν Ἀμερικὴ γιὰ τὴν τιμητικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος παράλληλα ἐκφράζει τὴν λύπη τῆς γιατί, ἀνακριβῆ δημοσιεύματα μετέτρεψαν τὸ ἀπλὸ αὐτὸ θέμα σὲ ὑποτιθέμενη διένεξη τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὁμοφώνως διαβεβαιώνει ὅτι οἱ σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο εἶναι τόσο καλές, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 2.9.2009

Συνῆλθε τὴν Τετάρτη 2 Σεπτεμβρίου 2009, στὴν πρώτη Συνεδρία τῆς Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 153ης Συνοδικῆς Περιόδου.

Στὴν ἀρχὴ τελέσθηκε ἡ εἰδικὴ Ἱερὰ Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, καλωσόρισε τὰ νέα Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, εὐχήθηκε εὐδωσὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου σὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ συνεργασίας καὶ τόνισε τὶς βασικὲς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὴ λειτουργία τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως εἶναι ἡ ἐλεύθερη ἔκφραση τῶν ἀπόψεων τῶν Μελῶν, ἡ ὁποία βεβαίως πρέπει νὰ διατυπώνεται μὲ ὑπευθυνότητα καὶ τεκμηρίωση.

Ὁ Μακαριώτατος, κατὰ τὴν εἰσαγωγικὴ του ὁμιλία ἀνεφέρθη στοὺς βασικοὺς ἄξονες ποὺ πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν τὶς ἐργασίες τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἀνέφερε ὅτι ἡ προηγουμένη Σύνοδος ἐργάσθηκε σὲ πολλὰ θέματα, μερικὰ ἔχουν ἐπιλυθεῖ καὶ μερικὰ ἄλλα ἀπαιτοῦν περαιτέρω ἐπεξεργασία. Ἐξέφρασε τοὺς προβληματισμοὺς του γιὰ τὸν τρόπο λειτουργίας τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ὅτι χρειάζεται ἀνασυγκρότησή τους. Γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ θὰ γίνῃ ἐκτενὴς συζήτηση, ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ εἰσήγηση κατὰ τὴ σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριο.

Μετὰ τὴν εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Συνέδρων ἀντιφώνησε ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Δ.Ι.Σ., Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱερόθεος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Πρόεδρο,

δί' ὅσα ἐποικοδομητικά εἶπε, ἐξέφρασε τὸν σεβασμὸ ὄλων στὸ Συνοδικὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρο καὶ διαβεβαίωσε γιὰ τὴν ἐπιθυμία ὄλων τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἐργασθοῦν μὲ πνεῦμα ὁμόνοιας καὶ ἀγάπης γιὰ τὴν καλλύτερη ἀντιμετώπιση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωση τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης Συνόδου ἕως σήμερα, συγκροτήθηκαν τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας». Στὴ συνέχεια διορίσθηκαν οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύνδεσμοὶ Μέλη τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν κατὰ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 590/1977, καθὼς καὶ τὰ Συνοδικὰ Μέλη στὰ Διοικητικὰ Συμβούλια Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ Ὑποεπιτροπῆς «Διπτύχων». Ἐπίσης ἐγίνε ἡ συγκρότησις τοῦ Α.Υ.Σ.Ε. καὶ τῶν λοιπῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλιῶν.

Εἰδικότερα, ὡς Συνοδικοὶ Σύνδεσμοὶ τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, διορίσθηκαν:

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστατίου κ. Ἱερόθεος

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλος.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεῆμων.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριος.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεῆμων.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως καὶ Ἐπιμορφώσεως Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Τύπου καὶ Δημοσίων Σχέσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσας κ. Ἀνδρέας.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Χρυσόστομος.

- Στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος.

Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ὁρίσθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος.

Κατόπιν ἀναγνώσθηκε ὁ Κανονισμὸς Ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε μὲ τρέχοντα Ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίαι τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 3.9.2009

Συνῆλθε τὴν Πέμπτη 3 Σεπτεμβρίου 2009, στὴ δευτέρη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Σεπτέμβριο ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 153ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν Συνεδρία αὕτη:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀκολούθως ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος:

- Ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴ Διεύθυνση τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐφαρμόσθηκαν οἱ παρατηρήσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, γιὰ τὴν ἀρτιότερη καὶ καλλύτερη λειτουργία τοῦ Σταθμοῦ.

Ἐνέκρινε τὰ Πορίσματα, ποὺ ὑποβλήθηκαν ἀπὸ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, σχετικὰ μὲ τὴν Ἡμερίδα Στελεχῶν Ποιμαντικοῦ Ἔργου τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, ἡ ὁποία ἐγίνε

στις 11 Ιουνίου 2009 και είχε θέμα «Ἡ ἀποστολή τοῦ Ἱερέως στὸν σύγχρονο κόσμο», καθὼς ἐπίσης ἐνέκρινε καὶ τὴν ἔκδοση τῶν Πρακτικῶν.

Ἐνέκρινε τὴν διεξαγωγή, ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολοθησέως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, Ἡμερίδος γιὰ τὴν προβολὴ τῆς συμβολῆς τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν στὸν Ἑλληρικὸ Διαφωτισμὸ καὶ στὴν ἀναγέννηση τῶν θετικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν ἔκθεση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολοθησέως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων γιὰ τὴν Ἡμερίδα ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴ Βέροια, στὶς 2 Ἰουνίου ἔ.ἔ., μὲ γενικὸ θέμα «Ὁ Διαπολιτισμικὸς Διάλογος».

Ἐνέκρινε τὴν πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Ὑποθέσεων καὶ Καταστάσεων γιὰ τὴν ἔκδοση σὲ ἓναν τόμο, τῶν εἰσηγήσεων τῶν Ἡμερίδων τῆς 10.9.2007 καὶ 12.2.2009, οἱ ὁποῖες εἶχαν θέμα «Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν στὸ πλῆθυσ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως».

Τέλος ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 4.9.2009

Συνήλθε τὴν Παρασκευὴ 4 Σεπτεμβρίου 2009, στὴν τρίτη Συνεδρίασή Της γιὰ τὸ μῆνα Σεπτέμβριο ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 153ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ Συνεδρία αὐτὴ ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Καθόρισε τὶς ἡμερομηνίες ἀπὸ 2 ἕως 9 Νοεμβρίου 2009 τῆς Εἰρηνικῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Λέοντος στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δύο φορές τὸ ἔτος, κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριο καὶ τὸν μῆνα Μάρτιο, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ παραπεμφθεῖ τὸ θέμα γιὰ ἐξέταση στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

Ἀνέγνωσε καὶ ἐνέκρινε Εἰδικοὺς Κανονισμοὺς καθὼς καὶ τροποποιήσεις ἰσχυόντων Κανονισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφοροῦν στὴν λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀποφάσισε νὰ ὑποβληθοῦν στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας πρὸς ἔγκριση, κατόπιν εἰσηγήσεως.

Ἀποφάσισε τὴν μεταφορὰ τῆς τακτικῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ 5 ἕως 9 Ὀκτωβρίου γιὰ τὶς 12 ἕως 16 τοῦ ἰδίου μηνός, λόγῳ τῶν Βουλευτικῶν Ἐκλογῶν.

Ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν ἔκθεση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ κ. Ἰγνατίου, σχετικὰ μὲ τὴν ἐκπροσώπηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν ΙΓ' Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Κ.Ε.Κ.), ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὴν Λυὼν τῆς Γαλλίας, ἀπὸ 15 ἕως 21 Ἰουλίου ἔ.ἔ., μὲ θέμα: «Κληθέντες ἐν μιᾷ ἐλπίδι εἰς Χριστόν».

Ἐνημερώθηκε ἀπὸ ἔγγραφο ἀναφορὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου περὶ τῆς ἐπαναλειτουργίας τοῦ Ἀρχαιοθρησκευτικοῦ χώρου τῶν Ἱερῶν Κατακομβῶν Μήλου.

Ἐνέκρινε τὴν χορήγηση τεμαχίου Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Στυλιανοῦ, ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, στὴν ὁποία βρίσκεται, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Στυλιανοῦ Ζεφυρίου Ἀττικῆς.

Ἐνέκρινε τὴν ἴδρυση Ἐνορίας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Σερρών καὶ Νιγρίτης, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Ἱερὸς Ἐνοριακὸς Ναὸς Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Τερπνῆς Νιγρίτης Σερρών».

Ἐνέκρινε τὴν δωρεὰν παραχώρηση πρὸς τὸν Δῆμο Σίφνου δύο συνορευομένων ἀγρῶν, συνολικῆς ἐκτάσεως 12 στρεμμάτων περίπου, ἰδιοκτησίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βρύσεως Σίφνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, γιὰ τὴν ἀνέγερση καὶ λειτουργία Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ἐνέκρινε τὴν σύσταση καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Ταμεῖον Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίτσης».

Ἐνέκρινε αἴτημα γιὰ τὴν οικονομικὴ ἐνίσχυση τῆς λειτουργίας Σχολείου Ἑλληνικῆς Γλώσσας στὸ Πολιτιστικὸ Κέντρο «VILNIUS ΠΕΙΡΑΙΑ».

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια στοὺς πυροπλήκτους Κούρδους

Ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια παρέδωσε τὴν Παρασκευὴ 1 Σεπτεμβρίου κλημάκιο τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τοὺς πυροπαθεῖς τοῦ Δήμου Πεντέλης. Σὲ ἀνταπόκριση τοῦ αἰτήματος τοῦ Δημάρχου τῆς περιοχῆς, κ. Δημητρίου Στεργίου-Καψάλη, δόθηκαν τρόφιμα (ἐλαιόλαδο, ρύζι, ἀλεύρι, ζυμαρικά καὶ γάλα ἐβαπορέ), ρουχισμὸς καὶ κλινοσκεπάσματα γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀπαιτούμενων ἀναγκῶν σὲ μετανάστες (στὸν καταυλισμὸ τῶν Κούρδων), ἀλλὰ καὶ σὲ ἑλληνικὲς οἰκογένειες.

Ἡ ποσότητα τῆς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας παραδόθηκε στὴν Πλατεία Ἁγίας Τριάδος, στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Δήμου Πεντέλης, μὲ σκοπὸ τὴν προώθηση καὶ διανομὴ τῆς σὲ ὄσους ἔχουν ἀνάγκη.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

**Εὐχαριστήριος προσφώνησις
πρὸς τὸν Μακαριώτατον κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία
καὶ ὁμιλία πρὸς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας
Δικαστικούς Λειτουργοὺς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς
Ἐνώσεως Δικαστῶν καὶ Εἰσαγγελέων
κ. Χαραλάμπους Ἀθανασίου, Ἀρεοπαγίτου**

(Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης, 28.6.2009)

Μακαριώτατε,
Σεβαστὸ Ἐκκλησίασμα,
Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπ. Δικαιοσύνης ὡς ἐκπροσώπου
Ὑπ. Δικαιοσύνης,
Κύριε πρῶν Πρωθυπουργέ,
Κύριε Εἰσαγγελέα Ἀρείου Πάγου,
Κύριοι Ἀντιπρόεδροι Ἀρείου Πάγου,
Κύριοι ἐ.τ. Πρόεδροι Ἀρείου Πάγου,

Ἀξιωθῆκαμε καὶ φέτος νὰ βρεθοῦμε στὸν περίτεχνο τοῦτο ναὸ καὶ στὸν ὁμορφο τοῦτο τόπο γιὰ νὰ συμπροσευχηθοῦμε μὲ τὸν Μακαριώτατο, καὶ τοὺς κληρικώνους ψαλμωδοὺς, λειτουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης.

Νὰ εὐχαριστήσουμε τὸ Θεὸ ποὺ μᾶς ἔδωσε δύναμη, νὰ περαιώσουμε ἓνα ἀκόμη γόνιμο δικαστικὸ ἔτος. Ποὺ μᾶς δίδει σήμερα τὴν εὐκαιρία νὰ τιμήσουμε τοὺς συναδέλφους μας δικαστικούς καὶ εἰσαγγελικούς λειτουργοὺς, ὄλων τῶν κλάδων καὶ βαθμῶν τῆς Ἱεραρχίας, ποὺ σὲ λίγες ὥρες θὰ ἀποχωρίσουν, ὕστερα ἀπὸ τέσσερις περίπου δεκαετίες διακονίας στὴ Θέμιδα.

Καὶ ἀποκτᾶ ιδιαίτερη βαρύτητα καὶ λαμπρότητα ἡ σημερινὴ ἡμέρα, Μακαριώτατε, μὲ τὴν παρουσία σας. Γιατὶ ἡ παρουσία σας ἐδῶ ἀποτελεῖ δείγμα τῆς ἐφέσεως καὶ διαθέσεως ποὺ ἔχετε νὰ ἐπικοινωνεῖτε μὲ τὸ ποίμνιό σας, διακονοῦντες αὐτὸ καὶ ὑπηρετοῦντες «λόγῳ καὶ ἔργῳ» τὴν ἀνθρώπινη ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας. Γιατὶ ἡ παρουσία σας καταδεικνύει τὴν ἀγάπη σας πρὸς τοὺς Λειτουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης. Γι' αὐτὸ καὶ ἐκ μέρους τῶν Δικαστικῶν Ἐνώσεων, τῆς Ἐνώσεως τῶν μελῶν τοῦ ΝΣΚ καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Δικαστικῶν Ὑπαλλήλων, ὡς εὐχαριστοῦμε, διότι ἀποδεχθήκατε τὴν πρόσκλησή μας νὰ παρευρεθεῖτε τὴν εὐσημὴ τούτη ἡμέρα εὐχαριστῶν πρὸς τὸ Θεό, γιὰ τὴ λήξη τοῦ δικαστικοῦ ἔτους καὶ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὴν ἐνεργὸ ὑπηρεσία συναδέλφων Δικαστῶν καὶ Εἰσαγγελέων, (ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς λόγους ἀγάπης ποὺ φιλόφρονα μᾶς ἀπευθύνετε).

Καὶ ἐπιτρέψατέ μου νὰ πῶ Μακαριώτατε, ὅτι ὁ λαὸς μας, τὸ ἐκκλησίασμα, προσβλέπει μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ ἐλπίδα σὲ ἐσᾶς, ὅτι ὡς Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας, θὰ συνεχίσετε τὸ πολὺπλευρο καὶ πολυσήμαντο ἔργο, ποὺ ὡς Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ἐπιτελέσατε. Ὅταν ἡ πνευματικὴ διακονία πρὸς τοὺς πιστοὺς ὑπῆρξε πρωτοκορυφαῖο μέλημά σας. Ἀλλὰ καὶ οἱ πλούσιες δραστηριότητές σας σὲ πρακτικά, ἀλλὰ ζωτικὰ ζητήματα, συνοδεύουν τὴν μέχρι τώρα πορεία σας.

Ἡ συγκρότηση Ἐστιῶν Χριστιανικῆς ἀγωγῆς τῆς νεολαίας καὶ τῶν γονέων, μὲ διαλέξεις σὲ σύγχρονες αἰθουσες. Ἡ διάδοση τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Ἡ δημιουργία καὶ στελέχωση ἐργαστηρίων Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας. Ἡ ὀργάνωση συνεδριακῶν κέντρων καὶ συμβουλευτικῶν σταθμῶν. Ἡ συμπαράσταση καὶ στήριξη τῶν ἀσθενέστερων καὶ ἀναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας. Τὸ Συσσίτιο ἀπόρων. Τὸ φιλόπτωχο Ταμεῖο. Τὸ Κέντρο Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς. Τὸ Γηροκομεῖο Θηβῶν. Ἡ στήριξη τῶν Ἱερῶν Μονῶν κ.ἄ. χαρακτηρίζουν τὸ δημιουργικὸ σας ἔργο.

Ἄλληλά, οἱ ἀπαιτήσεις σήμερα εἶναι μεγαλύστερες. Ἡ Ἐκκλησία μας ἀνά τὸν κόσμον καὶ ἡ Οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας προσβλέπουν σ' ἐσᾶς, Μακαριώτατε, μὲ πίστη καὶ ἐλπίδα γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προσφορᾶς. Ἡ προσωπικότητα, τὸ κύρος, ἡ ἀποφασιστικότητα, ἡ ἀπλότητα, ἡ ἠπιότητα καὶ ἡ ἐν γένει πνευματικότητά σας προδιαθέτουν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου σας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Νὰ εὐχαριστήσω καὶ ἐσᾶς Θεοφιλέστατε Ἁγίε Καθηγούμενε, γιὰ τὴν ἀγάπην ποὺ πάντα μᾶς περιβάλλετε καὶ τὴ φιλόξενη διάθεση ποὺ μᾶς προσφέρεται στὸ ναὸ καὶ στὴ συνέχεια στὴν αἴθουσα τελειῶν τοῦ Μοναστηριοῦ. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης καὶ σεῖς προσωπικὰ Θεοφιλέστατε συνδέεσθε πνευματικὰ μὲ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ σὲ σύνταξιν Δικαστικούς Λειτουργούς, οἱ ὁποῖοι μάλιστα συγκεντρώνονται στοὺς φιλόξενους χώρους τῆς Μονῆς, ὀργανωμένους στὴ γνωστὴ «Ὁμάδα Ἀγάπης», στὴν ὁποία πρωτοστατοῦσε ὁ ἀείμνηστος Ἀρεοπαγίτης ἐ.τ. πατὴρ Δημήτριος Τζούμας.

Νὰ εὐχαριστήσω, ἐπίσης, τὰ μέλη τῆς ἐκλεκτῆς κορυφῆς, ποὺ μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ἱεροψάλτη, Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν, εὐσεβοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου Δημ. Κανελλόπουλου, Ἀντιπροέδρου τοῦ Α.Π. καὶ τῶν Ἱεροψαλτῶν τοῦ Ναοῦ συνόδευσαν τὴν ἱερὴ ἀκολουθία.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἀποτελεῖ ὥραία παράδοση, ποὺ δημιουργήθηκε ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια, ἐμεῖς οἱ νεώτεροι καὶ ἀκόμα στὴ μάχην, νὰ συναντιόμαστε καὶ νὰ τιμοῦμε ἐσᾶς ποὺ τώρα ἐξέρχεσθε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία. Καὶ εἶναι ἰδιαίτερη τιμὴ γιὰ μένα, ποὺ ὡς ἐκπρόσωπος τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, τῶν μελῶν τοῦ ΝΣΚ καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας Δικαστικῶν Ὑπαλλήλων καλοῦμαι νὰ ἀπευθύνω ἀποχαιρετιστήριο καὶ συνάμα εὐχαριστήριο λόγον σὲ ἐσᾶς ποὺ ὕστερα ἀπὸ 35 μέχρι 40 συναπτὰ ἔτη παραδίδετε σήμερα τὴ σκυτάλην σὲ νεότερους.

Ἀμείλικτος ὁ χρόνος καὶ ὁ κύκλος τῆς ζωῆς, μᾶς ὀδηγεῖ πάντα σὲ κάποιο τέρμα. Δύσκολη, ἀναμφισβήτητη ἡ προσαρμογὴ σὲ μιὰ νέα πραγματικότητα καὶ δυσκολότερη ἡ ἀποδοχὴ τῆς, γιὰ ἀνθρώπους ποὺ τὴ ζωὴν τοὺς ἔταξαν νὰ ὑπηρετοῦν μιὰ ἰδέαν, σκυμμένοι στὰ χαρτιά καὶ τὶς δικογραφίες.

Οἱ νεώτεροι συνάδελφοί μας, ὅπως καὶ μὲ ἐμᾶς, σὺνέβαινε παλαιότερα, δύσκολα μποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴ συναισθηματικὴ φόρτιση. Φόρτιση γιὰ τοὺς

ἀποχωροῦντες, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους ἐμᾶς ποὺ σᾶς ἀποχαιρετοῦμε. Γιὰ τοὺς ἴδιους, γιὰτὶ δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλῳ, μεμῶς νὰ ἀποκοπεῖς ἀπὸ ἕνα σκοπὸ ζωῆς καὶ ἕνα δόσιμον, οἶονεὶ ἱεραποστολικό. Δόσιμον γιὰ τὴ στήριξιν μιᾶς ἰδέας καὶ ἱεραποστολικὸ γιὰ τὴ διατήρησιν καὶ τὴν ἐμπέδωσίν τῆς στοὺς πολῖτες. Καὶ δὲν εἶναι εὐκόλῳ νὰ ἀποχωρίζεσαι ἕνα κλάδο, ποὺ γιὰ τοὺς περισσότερους δὲν ἦταν ἐπιλογὴ βιοπορισμοῦ, ἀλλὰ δόσιμον ψυχῆς. Δόσιμον καὶ ἀνάληψη. Μεράκι καὶ θυσία. Προβληματισμὸς καὶ ἀγωνία. Αὐτὴ εἶναι ἡ πορεία τῶν λειτουργῶν τῆς Θέμιδος καὶ δὲν ἀποτελοῦν σχῆμα λόγου τὰ λεγόμενα.

Φόρτιση ὅμως καὶ γιὰ ὅλους ἐμᾶς, ποὺ εἶχαμε τὴν εὐτυχὴ συγκυρία νὰ συνεργαστοῦμε μὲ πολλοὺς ἀπὸ ἐσᾶς καὶ νὰ σᾶς ἀκολουθήσουμε ἀπὸ κοντὰ ἀπὸ τὴ ρίζαν ὡς τὴν κορυφή. Πολλοί, ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, ἐξαντλήσατε τὴν ἱεραρχία καὶ ὀρισμένοι ἠγηθήκατε τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ καθένας ὅμως, ἀνεξαρτήτως τῆς θέσης ποὺ κατεῖχε μὲ τὶς ψυχικὲς δυνάμεις καὶ τὶς σωματικὲς τοῦ ἀντοχῆς ἀπέτελεσε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια στήριγμα τῆς Δικαιοσύνης, γιὰτὶ ὅλοι σας κάνατε τὴ γνώσιν ἀρετῆ καὶ προσφέρατε μὲ τὴν παρουσία, τὴν ἐργατικότητα καὶ τὶς ικανότητές σας, πολὺτιμην ὕλην γιὰ τὸ οἰκοδόμημα τῆς Δικαιοσύνης.

Μιᾶς Δικαιοσύνης γιὰ ὅλους ἀδιακρίτως καὶ εἰδικότερα γιὰ τὸν ἀπλὸν καὶ τὸ φτωχὸ πολῖτην, γιὰτὶ εἶναι σὲ ὅλους σας γνωστὸ ὅτι ἡ πρόσβασις στὴ Δικαιοσύνην στὴ χώρα μας, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ λιγότερη δαπανηρὴ ἀπὸ πολλὰς ἄλλων, λεγόμενες καὶ προηγμένες χώρες.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ, ἀν θὰ τονίσω καὶ θὰ πῶ, ὅτι μὲ τὴν ἀποχώρησίν σας, φτωχαίνει κατὰ πολλὸν τὸ ὑπάρχον δυναμικόν. Ὅχι γιὰτὶ οἱ νέοι δικαστῆς δὲν ἐμποροῦνται ἀπὸ τὶς ἴδιες ἰδέες ἢ δὲν ἔχουν τὶς ἴδιες ἀγωνίες, τοὺς ἴδιους προβληματισμούς. Ἄλλὰ γιὰτὶ ἐσεῖς, θρέμματα μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς, μὲ στερήσεις ἀλλὰ ἀγωνιστικότητα, διαμορφώσατε ἕνα πιὸ στέρεον χαρακτῆρα καὶ τὸν ἐμπλουτίσατε μὲ ξέχωρες χάρες καὶ ἀξίες.

Κρατήσατε στὸ πέρασμά σας ψηλὰ τὴ σημαία τῆς Δικαιοσύνης. Σᾶς χειροκροτοῦμε γιὰ αὐτό. Σᾶς καμαρώνουμε καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Ἐργασθήκατε πολλοὶ ἀπὸ ἐσᾶς σκληρὰ στὸ διάβασμα καὶ ἡ ἀνάληψή σας αὐτὴ ἄφησε πίσω σας πλούσιον ἔργο. Ἔργο, ὄχι μόνον γιὰ ὄσους ἀπὸ ἐμᾶς, λίγον χρονικὰ ἀπέχουμε, ἀλλὰ γιὰ

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος και οι συνεργάτες του επισκέφθηκαν στις 24.8.2009 τις πληγείσες από τη φωτιά περιοχές της Αττικής.

τις γενιές των νέων δικαστικών λειτουργιών που θα ακολουθήσουν. Έργο, που σμιλεύτηκε με μεράκι. Πλάστηκε με θυσία, ποτίστηκε με ιδρώτα και ανδρώθηκε με στέρψη και ξενύχτι.

Στήθηκε σε βάθρο στέρεο, με θεμέλια: τὸ ἦθος, τὴν ἀνιδιοτέλεια. Τὸ σθένος. Τὴν ἀνθρωπιά. Τὴν εὐπρέπεια.

Καὶ ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω καὶ πιστεύω εὐπρόσωπα, ὅτι καὶ ἐμεῖς, οἱ κατὰ τὴ ἢ καὶ πολὺ νεότεροι, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν μπορέσουμε νὰ φτάσουμε τὰ νομικὰ ἀναστήματα ὀρισμένων ἀπὸ ἐσᾶς, θὰ φυλάξουμε μὲ μεγάλη προσοχὴ τὴν παρακαταθήκη ποὺ μᾶς ἀφήνετε καὶ ποὺ μᾶς διδάξατε μὲ τὴ δική σας πολιτεία. Νὰ ἐξακολουθήσουμε, δηλαδή, νὰ ὑπηρετοῦμε, μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις, ὅπως καὶ σεῖς πράττατε, τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιο γιὰ τὸν πολίτη.

Κυρίες καὶ κύριοι συνάδελφοι,

Ἡ νομικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ δικαιοσύνη, ἀπὸ ἄλλη σκοπιά, ἔχει ἀνάγκη τὴν ἐνεργὸ σας παρουσία. Τὴν ἔχει, ὅμως, ἀνάγκη καὶ ἡ οἰκογένειά σας. Ἡ οἰκογένεια, ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια πολὺ στερήθηκε, συμπαριστάμενη στὸ δύσκολο ἔργο σας.

Οἱ πολῖτοι, ἔχετε σημαντικὰ ἀκόμη νὰ δώσετε ἀπὸ τὴν πηγὴ των γνώσεων καὶ τὴ δεξαμενὴ τοῦ ἦθους ποὺ

διαθέτετε. Σᾶς θέλουμε κοντὰ μας καὶ ἔχομε τὴν ἀνάγκη τῆς γνώσης, τῆς πείρας, καὶ τῆς σοφίας σας.

Εἴμαστε πεπεισμένοι ὅτι θὰ παρακολουθεῖτε ἀπὸ μακρύτερα τὴν πορεία καὶ τὸν ἀγώνα μας. Πορεία καὶ ἀγώνα, ποὺ ἐσεῖς οἱ ἴδιοι προηγουμένως κάνατε. Καὶ ἐμεῖς νὰ εἶστε βέβαιοι ὅτι θὰ φυλάξουμε, ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ, τὶς πιὸ πάνω παρακαταθήκες.

Τέλος, Σᾶς εὐχαριστοῦμε, γιὰ τὴν κρατήσατε ἀγρυπνο τὸ βλήμμα σας καὶ διακρίνατε τὴν καταστολὴ ἀπὸ τὴν προστασία. Γιὰ τὴν κρατήσατε ξύπνιο τὸ μυαλό σας καὶ δὲν συμβιβαστήκατε μὲ τὴν ἐκάστοτε πεπατημένη, ἀναζητῶντας ἐνεργὸ ρόλο στὴν προστασία τοῦ πολίτη, θυσιάζοντας συχνὰ εὐθραστες ἰσορροπίες.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε, γιὰ τὴν δὲν μείνατε πίσω, παροπλισμένοι, συμβάλλοντας, ἄθελα, στὴν παγίωση ἐνὸς στεγανοῦ συστήματος γνώσης, νοσοτροπίας καὶ ἀνασφάλειας. Καὶ εἶμαι σίγουρος πὼς καὶ τώρα, ἂν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀρχίζατε, τὶς ἴδιες ἐπιλογὲς θὰ κάνατε. Νὰ εἶστε καλὰ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος στὶς πληγείσες περιοχές

Ἐπίσκεψη στὶς πληγείσες περιοχές ἀπὸ τὶς καταστροφικὲς πυρκαγιὲς τῆς Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς πραγματοποιήθηκε στὶς 24 Αὐγούστου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπί-

Στιγμιότυπο από την συνάντηση του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου μετὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἰ. Ἀρ. Σπηλιωτόπουλο.

σκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος Β΄, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Παπανικολάου, τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Ἀρχιμ. Ἀθηνᾶγορα Δικαίᾶκο καὶ τὸν Διευθύνοντα Σύμβουλο τῆς Μ.Κ.Ο. “Ἀθληηγγύη” τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κ. Κωστῆ Δήμτσα.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφτηκε ἀρχικῶς τὶς περιοχὲς τοῦ Βαρνάβα, τοῦ Μαραθῶνα, τῆς Πεντέλης, ὅπου εἶχε συνάντηση καὶ μετὸν Ὑπερνομάρχην Ἀθηνῶν - Πειραιῶς κ. Ντίνα Μπέη καὶ τοὺς Μοναχοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης. Στὴ συνέχεια μετέβη στὴ Νέα Μάκρη, τὸν Νέο Βουτζᾶ, τὸν Ἅγιον Στέφανο, τὴ Δροσιά καὶ τὴ Σταμάτα. Συνομίλησε μετὸ τοπικοὺς παράγοντες καὶ τὶς ἀρχὲς ἀλλὰ καὶ τοὺς κατοικοὺς δίνοντας σὲ ὅλους κουράγιο καὶ δύναμη στὴ συνέχιση τοῦ δύσκολου ἔργου τους. Σὲ δηλώσεις τοῦ φανερὰ συγκινημένος χαρακτήρισε τραγωδία τὴν καταστροφὴ τοῦ φυσικοῦ πλοῦτου τῶν περιοχῶν καὶ ζήτησε ἐθνικὴ ὁμοψυχία. “Αὐτὲς τὶς ὥρες” εἶπε χαρακτηριστικὰ “πρέπει νὰ εἴμαστε ὅλοι μία οἰκογένεια”.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος σὲ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μετὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν κ. Προκόπη Παλιόπουλο καὶ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο ἐξέφρασε τὴν ἀγωνία του καὶ τὴ συμπαράστασή του γιὰ τὸν πύρινο ὄλεθρο καὶ τὴν ὀδύνη τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν πληγεῖ ἀπὸ τὶς πυρκαγιές, ἐνημερώνοντάς τους γιὰ τὴ στήριξη τῆς Ἐκκλησίας ὅπου καθίσταται ἀναγκαία καὶ χρήσιμη.

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Μακαριωτάτου ἡ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος “Ἀθληηγγύη” ἐτέθη ἀπὸ τὸ Σάββατο 22 Αὐγούστου σὲ ἐπιφυ-

λακὴ καὶ στὴ διάθεση τῆς Γενικῆς Γραμματείας Πολιτικῆς Προστασίας καὶ τῶν ἀρμοδίων φορέων μετὰ γνώμονα τὴν ἀνακούφιση τῶν πυροπαθῶν. Ἰ. Ἀμεση προτεραιότητα ἢ παροχὴ κάθε δυνατῆς βοήθειας ὅσων ἔχουν ἀνάγκη σὲ στέγη, τροφίμα καὶ ψυχολογικὴ ὑποστήριξη ἀπὸ εἰδικευμένο ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ (Ψυχολόγοι, Κοινωνικοὶ Λειτουργοὶ κ.λπ.).

Συνάντηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετὸν Ὑπουργὸ Παιδείας (1.9.2009)

Μετὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο συναντήθηκε ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ἰ. Ἀρ. Σπηλιωτόπουλος, μετὸν ἀτζέντα τῆς συζήτησής τους νὰ περιλαμβάνει διατάξεις γιὰ τὸ σχέδιο νόμου ποὺ εἰσιμαίνει τὸ ὑπουργεῖο καὶ ἀφορᾷ σὲ λειτουργικὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὴ συνάντηση στὸ Ὑπουργεῖο, ὁ Ὑπουργὸς ἀνέφερε ὅτι «μετὸ σχέδιο νόμου ποὺ εἰσιμαίνουμε γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε κάποια ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος εἶμαι βέβαιος ὅτι αὐτὰ τὰ

ζητήματα θα τακτοποιηθούν και ότι η σχέση Πολιτείας και Έκκλησίας θα βαίνει από το καλὸ στο καλύτερο».

Σε ἐρώτηση γιὰ τὸ ἂν τὸ σχέδιο νόμου ἀφορᾷ στὸν Καταστατικὸ Χάρτη, ὁ Ὑπουργὸς ἀπάντησε ἀρνητικά, διευκρινίζοντας ὅτι «ἔχει νὰ κάνει μὲ λειτουργικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα πρέπει ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἀντιμετωπίσουμε».

Ὁ Μακαριώτατος ἀνέφερε ὅτι τὸ νομοσχέδιο ἀφορᾷ στὴν ἐσωτερικὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίως σὲ ὑπαλληλικὰ θέματα, τακτοποίηση τῶν κλιμακίων ἐξελίξεως τῶν ἱερέων καὶ ἄλλα θέματα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τόνισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία χρειάζεται τὴν τακτοποίηση τῶν θεμάτων «γιὰ νὰ μπορέσει νὰ προχωρήσει».

**Ἄνοικτὴ ἐπιστολὴ
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου
πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς μὲ τὴν εὐκαιρίαν
τῆς ἑναρξης τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 2009-10**

Ἀθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 2009

Ἀγαπητοί μου,

Θὰ πρέπει νὰ παραδεχθῶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς χάραξης τῶν γραμμῶν αὐτῶν, ὅτι κινήριος μοχλὸς τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς εἶναι ἡ ἀδυναμία μου νὰ σᾶς δῶ ὄλους ἀπὸ κοντά. Νὰ χαρῶ τὴν ὁμορφιὰ τῆς ἐπικοινωνίας μαζί σας.

Ὅμως στὸν σκληρὸ πυρήνα τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς κρύβεται ἡ ἐλπίδα ὅτι, κάνοντας τὸ πρῶτο βῆμα μιᾶς ἐπιστολῆς, θὰ προκύψουν τὰ ἐπόμενα. Αὐτὰ ποὺ ὅσο λίγα καὶ ἂν εἶναι, ἀκόμα καὶ ἂν τὸ μόνο ἔχουν εἶναι ἡ «δυστοκία νὰ ἐκστρατεύσουν ἐναντίον τοῦ λιγοστοῦ χρόνου, ποὺ τὸ ἔδαφός του ἤδη ἔχει καταληφθεῖ ἀπὸ τὶς πολεμοχαρεῖς καθημερινὲς ἔννοιες»¹, ἡ ἐνότητά τους δημιουργεῖ τὴ συνάντηση. Ἀκόμα καλύτερα ἐφόσον ἡ θέληση εὐλογηθεῖ, *τῆ συνοδοιπορία*.

Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἀρκεστοῦμε σὲ πολυδιατυπωμένες εὐχές, στή «Λερναία κοινοτυπία»², μὲ ἀφορμὴ τὴν ἀρχὴ τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς.

Ἐπιθυμῶ μόνο νὰ θυμηθοῦμε, νὰ προβληματιστοῦμε, νὰ διαλεχθοῦμε καὶ νὰ ὑπερβοῦμε. Δὲν μὲ ἐνοχλεῖ ἡ διαφωνία. Σὰν πατέρας πολλὰ χρόνια ἀσκοῦμαι σὲ αὐτή. Δὲν μὲ ἐνοχλεῖ ὅτι ἴσως «ἡ μνήμη νὰ εἶναι ἀπλῶς τὸ φιλολογικὸ ψευδώνυμο τῆς λήθης»³ ἀρκεῖ νὰ μὴν ἀφανίζεται ἡ ἔγνοια γιὰ τὰ παιδιά μας. Μοῦ ἀρκεῖ ἡ ὑπέρβαση. Ἡ δυνατότητα νὰ ἀλλιάζουμε ζωὴ, ὅταν ὁ ποιητὴς τονίζει τὸ λάθος μὲ θαυμαστικό⁴.

Ἀπαιτεῖται ἀπὸ ὄλους μας αὐτὸς ὁ ἀγῶνας. Γιὰ πολλοὺς λόγους. Θὰ μνημονεύσω μερικοὺς:

1. «Ἡ βία, ὀγκρὴ καὶ βροντώδης, σέρνεται (ξανὰ) σὰν ἐρπετὸ ἀποκαλύψεως, σπαράσσοντας τὴ σάρκα τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ ἀποστῆ τοῦ Χρέους του»⁵. Ἡ βία τῶν νέων δηλώνει διαμαρτυρία στὴν ἀπουσία ἢ στὴν παραμόρφωση τῆς πατρότητας.

2. Ὅπως ὑποστηρίζουν πολλοὶ σύγχρονοι διανοητές, ἡ ἐποχὴ μας δὲν ἐπιθυμεῖ πρόσωπα μὲ ρόλους ἀλλὰ ἄτομα. «Μονάχα ἄτομα ἀνέστια καὶ ξεριζωμένα ἀπὸ κάθε παρελθὸν καὶ ἐπιπλέον ρηχὰ καὶ ἐτερόνομα, ἐξαιτίας τοῦ φόβου μὴν παρεκκλίνουν ἀπὸ τοὺς κανόνες τῆς μόδας. Ἄτομα ποὺ συμπεριφέρονται στοὺς ἄλλοιους ἀνθρώπους σὰν νὰ ἦταν «ἀντικείμενα κατανάλωσης». Ἄτομα, τέλος, γιὰ τὰ ὁποῖα τὸ δυσκολότερο πρᾶγμα εἶναι νὰ μπορέσουν νὰ ἀγαπήσουν τὸν πλησίον τους»⁶.

3. Τὰ παιδιά μας ὠθοῦνται νὰ ἐπιλέξουν ἓνα κόσμον ποὺ δὲν ἔχει παρελθόν. Δὲν ὑπάρχουν σὲ αὐτὸν μεγάλες πνευματικὲς ἀξίες, παραδόσεις. Δὲν ὑπάρχουν κείμενα τὰ ὁποῖα θὰ μσοῦν τὸν νέο στὴν περιπέτεια τῆς ἀνακάλυψης. Ἀντίθετα, ὅλα καὶ ἡ ἐκπαίδευση μετατρέπεται σὲ τεχνικὴ ποὺ ἐτοιμάζει καταναλωτές.

Εἶναι σαφὲς ὅτι ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἐμᾶς μιὰ πατρότητα, ἡ ὁποία εἶναι κατ' εἰκόνα τῆς θείας. Τὰ παιδιά μας χρειάζονται τὴν πατρότητα τῆς περικώρνησης ἀγάπης καὶ ἐλευθερίας, ἐνότητας καὶ διαφορᾶς. Μιὰ πατρότητα συνώνυμη τῆς δωρεᾶς⁷ ὅπως τὴ διαπιστώνουμε στὴν παραβολὴ τοῦ φιλεῦσπυλαχνοῦ πατέρα.

3. Ὁ.π. σ. 20.

4. Γ. Σεφέρης «Ποίηση», ἔκδ. Ἰκαρος.

5. Χρ. Ματθεῖτις, «Ἡ τραγωδία τῆς ἱστορίας», ἔκδ. Δωδώνη, Ἀθήνα 1980³, σ. 223.

6. Μιχ. Πάγκαλος, «Ἡ ἀναζήτησις τοῦ Θεοῦ στὴν καπιταλιστικὴ κοινωνία», στὸ *NEA ΕΣΤΙΑ*, τ. 1819. Φεβρουάριος 2009, σ. 265.

7. Στ. Φωτίου, «Ἀντινεανικὴ κοινωνία» στὸ *Ἀγωγή Νεότητος*, ἔκδ. Ἀρμός, Ἀθήνα 2003, σ. 61.

1. Παράφραση μιᾶς φράσης ἀπὸ τὴν ὁμιλία τῆς Κ. Δημουλᾶ μὲ τίτλο «Ἐρανὸς σκέψεων γιὰ τὴν ἀνέγερση τίτλου ὑπὲρ τῆς ἀστέγου αὐτῆς ὁμιλίας», ἔκδ. Ἰκαρος, Ἀθήνα 2009, σ. 12.

2. Ὁ.π. σ. 14.

Ὁ ποιητὴς προσθέτει: «Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ἔκαναν σύναξη μουσικὴ τὰ παιδιά καὶ λήβανε τὴν ἀπόφαση, ἐπειδὴ τὰ κακὰ μαντάτα πλήθαιναν στὴν πρωτεύουσα, νὰ βγοῦν ἔξω σὲ δρόμους καὶ πλατεῖες, μὲ μόνο πράγμα ποὺ τοὺς εἶχε ἀπομείνει: μιὰ παλιάμη τόπο κάτω ἀπὸ τ' ἀνοικτὸ πουκάμισο, μὲ τὶς μαῦρες τρίχες καὶ τὸ σταυρουδάκι τοῦ ἡλίου. Ὅπου εἶχε κράτος καὶ ἐξουσία ἢ ἴσως ἄνοιξη»⁸.

Ἡ ἴσως ἄνοιξη εἶναι ἓνα σχολεῖο ποὺ δὲν εἶναι «κοιλιεὶο ἐπικοινωνίας» ἀλλὰ θεσμὸς μετάδοσης. Σὲ αὐτὸ τὸ σχολεῖο ὁ δάσκαλος δὲν εἶναι ἐμπυκωτὴς ἀλλὰ ἀνθρωποποιός.

Ὁ Ἅγ. Ἀντώνιος ὑποστήριξε: «Ἀνθρωποποιός πρέπει νὰ λέγεται αὐτὸς ποὺ μπορεῖ νὰ ἐξημερώσει ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν παιδεία, ὥστε νὰ ἀγαπήσουν τοὺς λόγους καὶ τὴν ἀγωγή»⁹.

Τὰ παιδιά μας διψοῦν γιὰ ἀγάπη καὶ νόημα ζωῆς. Γιὰ νόημα ζωῆς. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ὅλοι μας πρέπει νὰ μετρήσουμε τὸ «ἔχειν» μας. Ἡ μοναχικότητα ποὺ ζοῦν στὸ διαδίκτυο, στὰ παιχνίδια τους, στὰ SMS «...δὲν εἶναι σκιά. Εἶναι ἓνα σαρκώδες ὀγκωδέστατο «θέλημα»¹⁰ ποὺ ἐμεῖς τὰ διδάξαμε».

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐμεῖς οἱ ἐνήλικες ζήσαμε πολὺ κοντὰ στὸ περιττὸ καὶ μᾶς στοιχίζει νὰ τὸ στερηθοῦμε πιὸ πολὺ ἀπ' ὅσο στοιχίζει νὰ στερηθοῦμε τὸ ἀπαραίτητο. Ὅμως δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος στὴ γῆ γιὰ νὰ περάσει ἢ ἴσως ἄνοιξη παρὰ ἢ ἔξοδος μας ἀπὸ τὸ περιττὸ. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος ἀπὸ τὴν συνοδοιπορία ὁδῶν γιὰ χάρη ὅσων ἀγαπᾶμε.

Ὁ ποιητὴς λόγος ὑποστηρίζει ὅτι «ἡ προσευχή... τείνει τὴν ἄδεια παλιάμη της, περιμένοντας νὰ τὴν ἐλεήσει ἢ πιστεῖ μὲ Θεό». Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο τείνω τὴν ἄδεια παλιάμη μου περιμένοντας τὴν ἀγάπη σας νὰ τὴν ἐλεήσει μὲ πίστη, ἀγάπη στὰ παιδιά καὶ συνοδοιπορία.

Καλὴ καὶ εὐλογημένη χρονιά,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος

8. Ὁδ. Ἐλύτη, «Ἰστίον Ἐπί», Ἀνάγνωσμα τρίτο, Ἡ μεγάλη ἔξοδος, στὸ *Ποίηση*, ἔκδ. Ἰκαρος, σ. 149.

9. Φιλοκαλία τ. Α΄.

10. Κ. Δημουλά, ὁ.π., σ. 22.

Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῶν Γυμνασίων καὶ Λυκείων μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τοῦ Νέου Σχολικοῦ ἔτους 2009-10

Ἀγαπητὰ μου παιδιά,
Σε ἓνα σύγχρονο τραγούδι¹ ἀκοῦμε:
*«Φυσάει κόντρα σὲ ὀλάκερη γῆ
τ' ἄγρια πετούμενα δὲν βρίσκουν πηγὴ,
δὲν ἀντέχω τῆς βοῆς τῆ σιγῆ...».*

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐναντίοι ἄνεμοι κάθε λογιῆς ἐμποδίζουν τὴν ἀνάσα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ θέλει νὰ εἶναι ἐλεῦθερος. Ἐπίσης δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τὸ βόλεμα εἶναι ὁ ἐχθρὸς ὄχι μόνο τῶν νέων ἀνθρώπων ἀλλὰ κάθε ἀνθρώπου ποὺ ἔχει ὄραμα. Σὲ αὐτὸ τὸν ἀγῶνα ὑπῆρξαν πολλοὶ νικημένοι ἀλλὰ καὶ πολλοὶ νικητές.

Ἀνατέμνοντας τοὺς λόγους τῆς ἡττας ἀλλὰ καὶ τῆς νίκης τῶν ἀνθρώπων ποὺ πάλησαν θὰ ἀνακαλύψουμε πολλὰ κοινὰ στοιχεῖα. Τὸ πρῶτο στοιχεῖο εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἀνθρώπινη φύση. Τὸ δεύτερο οὐσιαστικὸ εἶναι ἡ δυνατότητα καλλιέργειάς της. Καὶ τὸ τρίτο, τὸ ὄραμα καὶ ἡ θέληση γιὰ ὑπέρβαση.

Στὴν ἐποχὴ μας, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, ἔχετε τὴν εὐλογία τῆς πρόσβασης στὸ ἀγαθὸ της Παιδείας. Δυστυχῶς ὅμως οἱ ἐναντίοι «ἄνεμοι» εἴτε διαστρεβλώνουν τὴν παιδεία σὲ ἀποκλειστικὴ παροχὴ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσης, εἴτε ἐμποδίζουν αὐτὴ τὴ δυνατότητα ὅπως συμβαίνει σὲ πάρα πολλὰ παιδιά σὲ ὀλοκληρὸ τὸν πλανήτη.

Δὲν εἶναι καθόλου σπάνιο φαινόμενο ἡ Παιδεία, νὰ θυσιάζεται στὸ βωμὸ τῆς ἐξασφάλισης ἐνὸς ἀβέβαιου μέλλοντος. Ἡ θυσία αὐτὴ ὅμως ἔχει τίμημα τὴ σιωπὴ τῆς ἀμάθειας, τὴν ἀδιαφορία γιὰ τὸν ἀνθρώπο καὶ τὶς οὐσιαστικὲς ἀνάγκες του. Ἡ σιωπὴ, ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ ποιητὴς, καταδικάζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ μένουν «ιδανικοὶ καὶ ἀνάξιοι ἐραστὲς τῶν ἀπομακρυσμένων θαλασσῶν καὶ τῶν γαλιζίων πόντων» χωρὶς νὰ σκίσουν ποτὲ «τὴ θοιὴ γραμμὴ τῶν ὀριζόντων» ποὺ ζωγραφίζει ἡ ἀνατολὴ στὸ ξεκίνημα κάθε ἡμέρας.

Ἀγαπητὰ μου παιδιά,

Μὴν ἐνδώσετε στὶς σειρῆνες τῆς ἐπιλεκτικῆς κατάρτισης, μὴ φοβηθεῖτε τὴν ἀβεβαιότητα ποὺ πλήττει τὶς

1. «Φυσάει κόντρα», στίχοι Β. D Foxmoor, Μουσικὴ Active Membe.

κοινωνίες μας, μὴ δειλιάσετε μπροστὰ στὸ ἐνδεχόμε-
νο τῆς ἀποτυχίας, μὴ συρρικνώσετε τὰ ὄνειρά σας.
Ἀντίθετα διψάστε γιὰ τὴν ἀλήθεια. Ἀπλώστε τὰ ὄνει-
ρά σας. Ἀναζητήστε τὴν οὐσία τῶν πραγμάτων. Δημι-
ουργεῖστε τὸν ἑαυτὸ σας.

Νὰ θυμᾶστε πάντοτε ὅτι:

«...Στὰ ἀγάλματα τῆς ἀγωνίας

Στὶς ὑγρὲς σιωπὲς

Ἵπάρχει ἓνα πρόσωπο

Τόσο πολὺ βγαλμένο ἀπὸ τὰ δάκρυα

Τόσο ἀκατανόητο

Τόσο ζεστὸ στὸ χέρι ποῦ τοῦ γνέφει

Ἔνα ἄλλο πρόσωπο...»², τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Καλὴ καὶ εὐλογημένη χρονιὰ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἡ Ἀγρυπνία στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μολυβδοσκεπέαστου καὶ τὸ Ἱερατικὸ Συνέδριο

Τὴν παραμονὴ τῆς 15ης Αὐγούστου ἐτελέσθη ὀλο-
νύκτιος Ἀγρυπνία μὲ τὴ συμμετοχὴ ἑκατοντάδων πι-
στῶν καὶ προσκυνητῶν στὴν παλαιάφητη καὶ ἱστορικὴ
Ἱερὰ Μονὴ τῆς Παναγίας τῆς Μολυβδοσκεπέαστου.
Πρὸ τῆς Ἀγρυπνίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπό-
λεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέας ἐτέλεσε
Τρισάγιο στὸν τάφο τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου τοῦ
Μητροπολίτου Σεβαστιανοῦ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται
στὸν περίβολο τῆς Μονῆς. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ
Ἑσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στὴν πορεία
τῶν Ἐθνικῶν θεμάτων καὶ ὑπογράμμισε τὴν ἀνάγκη
νὰ ὑπάρχει ἐνότητα στὸν χώρο τοῦ Βορειοηπειρωτι-
κοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐξ ἄλλου στὶς 27 καὶ 28 Αὐγούστου οἱ Ἐφημέριοι
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πραγματοποίησαν τὸ 15ο
ἐτήσιο Συνέδριό τους μὲ θέματα σχετικὰ μὲ τὸν Μονο-
φυσισμὸ καὶ τὸν Παπισμὸ. Τὸ Συνέδριο πραγματο-

ποιήθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ταξιαρχῶν (Γκούρας) κοντὰ
στὸ χωριὸ Ἀνδονοχώρι. Στὸ Συνέδριο προήδρευσε ὁ
Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἀνδρέας, ὁ ὁποῖος προσέφερε
σὲ ὅλους τοὺς Ἐφημέριους ἓνα καθαίσθητο τεῦχος
καὶ μία εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νεομάρτυρος
τοῦ ἐκ Κονίτσης. Στὸ σχετικὸ Ψήφισμα, τὸ ὁποῖο ἐξε-
δόθη, ἐκφράζεται ὁ βαθύτατος σεβασμὸς τῶν συνέ-
δρων πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ διατυπώ-
νονται οἱ ἀπόψεις τους γιὰ διάφορα ἐκκλησιαστικά,
ἐθνικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ θέματα. Οἱ σύνοδοι μεταξὺ
ἄλλων ἐκφράζουν τὴν ἀντίθεσή τους στὴν εἰσαγωγή
τοῦ μαθήματος τῆς «σεξουαλικῆς δαπαιδαγωγίσεως»
στὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος μας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Συνάντηση Φοιτητῶν καὶ Ἐπιστημόνων μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη

Τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθο-
λομαῖο συνήντησαν οἱ Φοιτητὲς καὶ οἱ Ἐπιστήμονες
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέ-
φθηκαν τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὴν Καππαδοκία
ἀπὸ τὶς 17 ἕως τὶς 24 Αὐγούστου. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος
ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του γιὰ τὴ συνάντηση καὶ θύμισε
στοὺς ἐκδρομεῖς τὴ φράση «ἐλᾶτε νὰ κοιταχτοῦμε»,
τὴν ὁποία χρησιμοποίησε ὁ μακαριστὸς Πατριάρχης
Ἀθηναγόρας, ποῦ εἶχε διατελέσει καὶ Μητροπολίτης
Κερκύρας. Ζήτησε δὲ ἀπὸ τοὺς ἐκδρομεῖς νὰ μεταφέ-
ρουν τὴν ἀγάπη του καὶ τὶς εὐχές του στὸν Σεβ. Μη-
τροπολίτη Κερκύρας κ. Νεκτάριο καὶ πρὸς ὅλο τὸν
κερκυραϊκὸ λαό, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐπιθυμία του νὰ
ἐπισκεφθεῖ τὴν Κέρκυρα. Τὸν Παναγιώτατο προσεφώ-
νησε ἐκ μέρους τῶν ἐκδρομῶν ὁ Πρωτ. Θεμιστοκλῆς
Μουτζανός, Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ τοῦ προσέφερε
ἓνα δίσκο μὲ τὰ σύμβολα τῆς Πολιτείας τῶν Ἐπταν-
σίων.

Στὴν Καππαδοκία οἱ ἐκδρομεῖς ἐπισκέφθηκαν τὸ
Προκόπι, τὰ σπήλαια τοῦ Κοράματος μὲ τὶς λαξευτὲς
ἐκκλησίες, τὴ Σινασσό, τὴ Μαλακοπή, τὸν ἱστορικὸ
Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου στὴν Καρ-
βάλη, ὁ ὁποῖος ἔχει μεταρπεῖ σὲ τζαμί, καὶ τὸ σπήλαιο
ὅπου ἔζησε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ρώσος.

2. «Ὁδ. Ἐλύτη «Ἐλιγμός».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ**Συνάντηση του Σεβ. Μητροπολίτου κ. Δωροθέου
μέ τον Ύπουργο Πολιτισμοῦ**

Ἡ προβολὴ καὶ περαιτέρω ἀξιοποίηση τῶν Κατακομβῶν τῆς Μήλου ἦταν τὸ κύριο θέμα συζητήσεως μεταξύ τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ κ. Ἀντωνίου Σαμαρά καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωροθέου. Ἡ συνάντηση ἔγινε στὶς 26.8.2009 στὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ σ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ Ὀμότιμος Καθηγητὴς Ἱστορίας τῆς Τέχνης κ. Νικόλαος Ζίας, ὁ Διευθυντὴς Συντηρήσεως Μνημείων τοῦ ΥΠΠΟ κ. Νικόλαος Μῆνος, ἡ Προϊσταμένη τῆς Β' ἐφορίας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Αἰκατερίνη Δεληλαπόρτα καὶ ὁ Τμηματάρχης τῆς Διευθύνσεως Ἀναστηλώσεως Βυζαντινῶν Μνημείων κ. Θ. Βλαχοῦλης. Οἱ Κατακόμβες τῆς Μήλου ἀποτελοῦν ἓνα μοναδικὸ Πρωτοχριστιανικὸ Μνημεῖο καὶ ἡ πρόσβαση ἐπισκεπτῶν ἔγινε καὶ πάλι δυνατὴ ἀπὸ τὶς 22.7.2009. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη μέχρι τὶς 24.8.2009 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκεπτῶν ἀνῆλθε στοὺς 10.014. Ὁ Σεβ. κ. Δωρόθεος εὐχαρίστησε τὰ στελέχη τοῦ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ γιὰ τὴν καθοριστικὴ συμβολὴ τους στὴν ὁλοκλήρωση τῶν ἐργασιῶν καὶ στὴν διασφάλιση τῆς ἐπισκεψιμότητας τῶν Κατακομβῶν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ**Ἐπίσκεψη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἰγνατίου
στὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων**

Κατὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὸ ὄρος Σινᾶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἐπισκέφθηκε στὶς 25.7.2009 τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλο Γ' συνοδευόμενος ἀπὸ ἱερεῖς, μοναχοὺς καὶ εὐλαβεῖς προσκυνητές. Ὁ Μακαριώτατος καλωσόρισε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη καὶ τὴ συνοδεία τοῦ λέγοντας ὅτι τὰ Πανάγια Προσκυνήματα σήμερα βρίσκονται στὸ ἐπίκεντρό του παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος. Ἐξέφρασε δὲ τὴν ἀνησυχία του γιὰ τὸ κλίμα ἀμφισβητήσεως τοῦ Θεοῦ στὸν δυτικὸ κόσμον καὶ γιὰ τὶς ἀπόψεις περὶ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ποὺ ἀκούονται στὸν ἐλληναδικὸ χῶρον. Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰγνάτιος ὑπογράμμισε τὴ μεγάλη ἀξία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πα-

τριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖο ἐπιτελεῖ. Μετὰ τὰ μεσάνυκτα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος συνελητούργησε μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιον στὴν ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς στὸν Πανάγιον Τάφο μὲ τὴ συμμετοχὴ πολλῶν πιστῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴ Ρωσία, τὴ Ρουμανία καὶ ἄλλες Ὀρθόδοξες χῶρες.

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ****Λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις
μὲ τὴν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου**

Στὶς 28 καὶ 29 Αὐγούστου πανηγύριζε ὁ Καθεδρικὸς Ἱερὸς Ναὸς Τιμίου Προδρόμου Νεαπόλεως Θεσσαλονίκης. Ἐφέτος τὶς λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις εὐλόγησε μὲ τὴν παρουσία τοῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος, ὁ ὁποῖος στὶς 28.8.2009 ἐτέλεσε τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Διονυσίου, κτήτορος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ. Στὸ πλαίσιο τῆς ἐπισκέψεώς του ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε καταυλισμὸ Ἀθιγγάνων συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἐπίκωριο Μητροπολίτη κ. Βαρνάβα.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς πανηγύρεως τεμάχιο Τιμίου Ξύλου μετεφέρθη ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Σουμελᾶ (Βερμίου) στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ πρὸς προσκύνηση καὶ ἀγιασμὸ τῶν πιστῶν. Τὸ τεμάχιο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ παρέμεινε στὴ Νεάπολη ὡς τὶς 5 Σεπτεμβρίου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ**Διεθνὲς Συνέδριο γιὰ τὴν Οἰκογένεια**

Κατὰ τὸ τριήμερον ἀπὸ 26 ἕως καὶ 28 Ἰουνίου πραγματοποιήθηκαν οἱ ἐργασίες τοῦ 15ου Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου ποὺ διοργανώνεται κάθε χρόνο παραμονὲς τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἰδρυτοῦ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ φετινὸ Συνέδριο, τὴν ἑναρξὴ τοῦ ὁποῖου κήρυξε μὲ κάθε ἐπισημότητα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος, εἶχε ὡς θέμα: «Οἰκογένεια: Παύλεια θεολογία καὶ σύγχρονη θεώρηση» καὶ συγκέντρωσε τὸ ἐνδιαφέρον εισηγητῶν ἀπὸ διάφορες ἐπιστῆμες.

Τις εργασίες του Συνεδρίου παρηκολούθησαν οι εκπρόσωποι των Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων και Αυτόκεφάλων Ἐκκλησιῶν οἱ ὁποῖοι ἀνέγνωσαν καὶ τὰ μηνύματα τῶν προκαθημένων:

1. Μητροπολίτης Ἀτλάντας κ. Ἀλέξιος (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο)
2. Μητροπολίτης Τριπόλεως κ. Θεοφύλακτος (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας)
3. Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σαμαρείας κ. Ἀμβρόσιος καὶ Ἀρχιμανδρίτης κ. Μιχαὴλ Μπολιαστῆς (Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων)
5. Πρωθιερεὺς κ. Βαλεντίνος Asmus (Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων)
6. Μητροπολίτης Ἀχρίδος καὶ Σκοπίων κ. Ἰωάννης (Πατριαρχεῖο Σερβίας)
7. Ἐπίσκοπος Δακίας κ. Δανιὴλ (Πατριαρχεῖο Ρουμανίας)
8. Ἐπίσκοπος Στοβίου κ. Ναούμ (Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας)
9. Χωρεπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος (Ἐκκλησία Κύπρου)
10. Μητροπολίτης Ἄρτης κ. Ἰγνάτιος (Ἐκκλησία Ἑλλάδος)
11. Ἐπίσκοπος Σοπράσι κ. Γρηγόριος (Ἐκκλησία Πολωνίας)
12. Ἐπίσκοπος Φιλομηλίου κ. Ἠλίας (Ἐκκλησία Ἀλβανίας).

Ὅπως κάθε χρόνο μετὰ τὸ πέρας τῶν εἰσηγήσεων ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς ὁμ. Καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Καραβιδόπουλος ἀνακοίνωσε τὸ θέμα τοῦ ἐπομένου Συνεδρίου τὸν Ἰούνιο τοῦ 2010 ποὺ εἶναι: «Θεσμὸς καὶ Χάρισμα στὴν Ἐκκλησία, κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο».

Τελευταῖος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τὸν τόμον πρακτικῶν τοῦ προηγούμενου συνεδρίου καὶ κήρυξε τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ φετινοῦ τονίζοντας:

«Ἡ οἰκογένεια: Παύλεια θεολογία καὶ σύγχρονη θεωρία» ἦταν τὸ θέμα τοῦ φετινοῦ, ἸΕ΄ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου ποὺ ὀλοκλήρωθηκε μετὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πρεσβείαν τοῦ τιμωμένου πρωτοκορυφαίου καὶ οὐρανοβάμονος ἀπόστολου Παύλου.

Τρεῖς ἡμέρες ἐργασιῶν, καὶ εἶχαμε τὴν εὐκαιρία καὶ τὴν χαρὰ νὰ παρακολουθήσουμε πολλὰ καὶ ἐνδιαφέ-

ρουσες εἰσηγήσεις ποὺ παρουσίασαν τὸν θεσμό τῆς οἰκογένειας τόσο στὴν ἱστορική του διάσταση ὅσο καὶ στὴν σύγχρονη προβληματική, πάντοτε μετὰ ἀναφορὰ στὴν Παύλεια θεολογία».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου γιὰ τὸ μυστήριον τῆς Θείας Κοινωνίας

Μὲ ἀφορμὴ τὴν πανελλήνια συζήτηση καὶ ἀνησυχία γιὰ τὴ γρίπη τῶν χοίρων ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος ἐξέδωσε στὴν 27.7.2009 Ἐγκύκλιο, μετὰ τὴν ὁποία καλεῖ τοὺς πιστοὺς νὰ προσέρχονται ἀφόβως στὸ μυστήριον τῆς Θείας Κοινωνίας. Στὴν Ἐγκύκλιο μετὰξὺ ἄλλων ἀναφέρονται καὶ τὰ ἑξῆς:

«...Ἀπὸ αἰῶνες μεταλαμβάνουν οἱ πιστοί, ὑγιεῖς καὶ ἀσθενεῖς, ἀπὸ τὸ ἴδιο ἅγιο ποτήριον καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια ἅγια ἰλαβίδα, ποὺ ποτὲ δὲν πλένουμε, ποὺ ποτὲ δὲν ἀπολυμαίνουμε, καὶ ποτὲ δὲν παρατηρήθηκε κάτι. Οἱ ἱερεῖς τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων, ἀκόμη καὶ τῶν λοιμωδῶν, μεταλαμβάνουν τοὺς πιστοὺς καὶ μετὰ εὐλάβεια καταλύουν τὴν Θεία Κοινωνία καὶ μακροζωοῦν. Ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι ὅ,τι ἱερώτερον ὡς Ἐκκλησία καὶ ἄνθρωποι ἔχουμε, τὸ μεγαλύτερον φάρμακον ψυχῆς καὶ σώματος. Αὐτὸ εἶναι καὶ διδασκαλία καὶ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὅσοι δυσπιστοῦν στὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ὅσοι εἰρωνεύονται τὴν ἐκ παρθένου γέννησίν Του, ὅσοι ἀρνοῦνται τὴν εὐωδία τῶν ἁγίων λειψάνων, ὅσοι περιφρονοῦν τὰ ἱερά καὶ ὅσια, ὅσοι βυσοδομοῦν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅσοι ζητοῦν νὰ ἐξαφανίσουν καὶ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος πίστεως ἀπὸ τὴν ψυχὴν μας φυσικὸ εἶναι νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν εὐκαιρία νὰ προσβάλλουν καὶ τὸ ἱερώτατον μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Τὸ γεγονός ὅτι οἱ Ἀγγλικοὶ καὶ οἱ Καθολικοὶ ἀποφάσισαν, γιὰ προληπτικούς λόγους, τὴ διακοπὴ τῆς μετάδοσης τῆς Θείας Κοινωνίας στὴν Ἀγγλία καὶ τὴ Νέα Ζηλανδία ἀντίστοιχα, ἂν ἀληθεύει, δὲν φανερώσει, ὅπως μερικοὶ ὑποστηρίζουν, σύνεση καὶ ἐλευθερία, ἀλλὰ καταδεικνύει μετὰ τὸν καλύτερον τρόπο τὴν τεράστια ἀπόσταση τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ εἶναι Εὐχα-

ρισιακή στη θεολογία και ζωή της, που ζει, πιστεύει και κηρύττει το Μυστήριο, από τις υπόλοιπες χριστιανικές ομάδες, που ξμμεσα όμολογούν την άπουσία της χάριτος και τών σημείων του Θεού από τὰ λεγόμενα μυστήριά τους και τὴν ἀπώλεια τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταυτότητάς τους. Ζὼν χωρὶς Μυστήριο μοιάζει μὲ σοβαρὴ ἀσθένεια χωρὶς φάρμακο...».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Μήνυμα

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῶν σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἄγαπητά μου παιδιά,

Ἄνοιξαν πάλη τὰ Σχολεῖα μας!

Βρισκόμαστε στὸ κατώφλι μιᾶς καινούργιας σχολικῆς χρονιάς. Μετὰ τὶς θερινὲς διακοπές, ἀρχίζει καὶ πάλη ἡ ὁμορφὴ προσπάθεια γιὰ μάθηση καὶ γνώση. Γιὰ τὴ συγκρότηση τῆς νεανικῆς προσωπικότητάς σας. Γιὰ τὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα σας.

Τὴ νέα σχολικὴ χρονιά ἐγκαινιάζουμε μὲ τὴν τέλεση τοῦ Ἁγιασμοῦ. Μὲ τὴν ἐπίκληση, δηλαδή, τῆς βοήθειας τοῦ οὐράνιου Πατέρα μας.

Τὶ μεγάλο πρᾶγμα! ἄνθρωπος παντοῦ καὶ πάντοτε, μὰ προπάντων σὲ σημαντικοὺς σταθμοὺς τῆς ζωῆς του, νὰ στρέφει τὸ βλέμμα στὸν οὐρανό. Νὰ ζητᾷ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Νὰ παρακαλεῖ τὸν Παντοδύναμο Κύριο νὰ ἐνισχύει τὸν ἀγῶνα του καὶ νὰ εὐλογήσει τὸν μόχθο του.

Ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς καρδιάς μου σᾶς εὐχομαι ἡ καινούργια χρονιά νὰ εἶναι εὐλογημένη. Νὰ ἔχετε ζῆλο καὶ κουράγιο στὴν προσπάθειά σας. Προθυμία καὶ ἀφοσίωση στὰ μαθήματά σας. Ἐπιμέλεια καὶ μεθοδικότητα στὴν ὅλη ἐργασία σας.

Μὴν ἠησιμονεῖτε ὅτι κάθε καλὸ καὶ ὠφέλιμο στὴ ζωὴ μας τὸ πετυχαίνουμε μὲ πολλὴν προσπάθεια καὶ κόπο. Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἔλεγαν: «Τὰ ἀγαθὰ κόποις κτῶνται». Δηλαδή, ὅ,τι καλὸ καὶ ὠφέλιμο πού ἐπιδιώκουμε στὴ ζωὴ μας, τὸ ἀποκτοῦμε μὲ κόπο. Μὲ ἀγωνία. Μὲ συνεχῆ προσπάθεια.

Μὲ πολλὴν πατρικὴ ἀγάπη

ὁ Ἐπίσκοπός σας

† Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεὼν

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΡΩΝ

Ἀπάντηση σὲ δημοσιεύματα (11-09-09)

«Μὲ ἀφορμὴ τόν, ὡς μὴ ὄφειλε, δημιουργηθέντα προβληματισμὸ σὲ ὀρισμένους συμπολίτες μας ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς τοποθετήσεως ἀπὸ τὸ ΥΠ.Ε.Π.Θ. τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας στὴν ἄμισθὴ θέση τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐφορευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημόσιας Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης Σερρών, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀνακοινῶνται τὰ ἑξῆς.

Κάθε καλοπροαίρετη δημόσια τοποθέτηση, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι διατυπώνεται μὲ εὐπρέπεια καὶ σοβαρότητα εἶναι ἀσφαλῶς ἀξία ἐκτιμήσεως, σεβασμοῦ, ἀλλῆλὰ καὶ ἀξιολογήσεως.

Ἡ Ἐκκλησία μας ὑπῆρξε διαχρονικὰ καὶ ἀσφαλῶς συνεχίζει νὰ εἶναι ὁ αὐθεντικὸς χῶρος καὶ τρόπος ἀναπτύξεως καὶ διασφαλίσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καθὼς καὶ ἡ πνευματικὴ κιβωτὸς ἐνὸς ἀξεπέραστου πολιτισμοῦ.

Ἀσφαλῶς αὐτὴ τὴν ἀξιολόγηση ἐξέφρασε καὶ ὁ συντάκτης τοῦ σχετικοῦ Νόμου (ἄρθρο & 2 τοῦ Νόμου 3149/2003 «περὶ δημοσίων βιβλιοθηκῶν...»), ὅπου πλὴν τῶν ἀλλῶν προτεινομένων προσώπων παρέχεται ἡ δυνατότητα συμμετοχῆς στὸ Ἐφορευτικὸ Συμβούλιο τῶν Δημοσίων Βιβλιοθηκῶν καὶ ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος οὐδέποτε ἐπεδίωξε καθ' οἷονδήποτε τρόπο τὴν τοποθέτησή του στὴ ἄμισθὴ θέση τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Σ. τῆς Δημόσιας Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης Σερρών.

Μοιλονότι τὰ ὑψηλὰ ποιμαντορικὰ καὶ πνευματικὰ του καθήκοντα ἀποτελοῦν τὸ πρῶτιστο καὶ κύριο μέλημά του δὲν θὰ μπορούσε, ἐφόσον τοῦ προτάθηκε, νὰ ἀρνηθεῖ τὶς ὑπηρεσίες του σὲ μία θέση προσφοράς μὲ στόχο τὴν περαιτέρω ἐνίσχυση τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας.

Αὐτονόητο τυγχάνει τέλος τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας μαζὶ μὲ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Ε.Σ., τὸν Διευθυντὴ, τοὺς ἐργαζομένους στὴν Δημόσια Βιβλιοθήκη Σερρών, τὶς ἀρχὲς τοῦ τόπου μας, τὸν πνευματικὸ κόσμο καὶ τὸν φιλογράμματο ἡδὸ τῶν Σερρών, θὰ ἐργασθοῦν μὲ εὐρύτητα πνεύματος καὶ μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις τους γιὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξη τῆς Δημόσιας Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης Σερρών, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κτῆμα ὄλων τῶν Σερραίων».

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Θεολογικά Συνέδρια Μεταπτυχιακῶν Φοιτητῶν

Ὁ Σύλλογος Μεταπτυχιακῶν Φοιτητῶν τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διοργάνωσε στή Ναύπακτο στίς 26 ἕως 28 Ἰουνίου τ.ἔ. τὸ Β Θεολογικὸ Συνέδριο μὲ θέμα «Ἐκκλησία καὶ Πολιτισμός». Τὸ Συνέδριο ἔλαβε χώραν στὸ Παπαχαραλᾶμπειο Μέγαρο καὶ τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπνύθυνε σχετικὸ χαιρετισμό. Τὸ Συνέδριο τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς, ὁ Περι-

φερειάρχης Δυτικῆς Ἑλλάδος κ. Σπύρος Σπυρίδων, ἡ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Καθηγήτρια κ. Ἑλένη Χριστινάκη καὶ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

Στὴν Πάρο πραγματοποιήθηκε ἀπὸ 3 ἕως καὶ 5 Ἰουλίου τὸ ΙΕ΄ Θεολογικὸ Συνέδριο τοῦ Συλλόγου Μεταπτυχιακῶν Φοιτητῶν τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ Συνέδριο τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλληνίκου καὶ εἶχε θέμα: «Mare Nostrum. Μεσόγειος καὶ Χριστιανισμὸς διὰ μέσου τῶν αἰῶνων».

Καὶ στὰ δύο συνέδρια εἰσηγήσεις παρουσίασαν Καθηγητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ πολλοὶ μεταπτυχιακοὶ φοιτητὲς.

**ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ**

**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ**

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

**ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ**

**ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥ-
ΛΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ**

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ επίσημη εἰρηνική επίσκεψη τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου

Ἀπὸ τὶς 4 ἕως καὶ τὶς 6 Ἰουλίου τ.ἔ. ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Κύριλλος πραγματοποίησε τὴν επίσημη εἰρηνική ἐπίσκεψή του στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως. Τὸν Πατριάρχη συνόδευαν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Βολοκολάμσκ κ. Ἰλαρίων, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σολνετονογόρσκι κ. Σέργιος, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Νικόλαος Μπαλασῶφ, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρεσβύτερος κ. Ἰγκὸρ Γιακιμτσούν, ὁ Ἱερολ. Ἀρχιδιάκονος κ. Βλαδίμηρος Ναζάρκιν, οἱ Ἱερολ. Διάκονοι κ. Ἰωάννης Νεφιόδορ καὶ κ. Ἀντώνιος Σεβριουόν καὶ ὁ Εὐλαβ. Ὑποδιάκονος κ. Μιχαήλ Κούκσωφ.

Τὴν Κυριακὴ 5.7.2009 ἐτελέσθη Πατριαρχικὸ Συλλεῖτουργο στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, κατὰ τὸ ὁποῖο συνελειτουργήσαν ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Παναγιώτατος ἐτέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Πατριαρχικοῦ Διακόνου κ. Βησσαρίωνος Κομζιά. Μαζὶ τους συνελειτουργήσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Αὐστρίας κ. Μιχαήλ καὶ Περγάμου κ. Ἰωάννης, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Βολοκολάμσκ κ. Ἰλαρίων καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σολνετογόρσκι κ. Σέργιος. Παρέστησαν μετὰξὺ ἄλλων ὁ Πρόεδρος τῆς Ρωσίας στὴν Ἄγκυρα κ. Βλαντιμίρ Ἰβανόφσκι καὶ οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι στὴν Κωνσταντινούπολη κ. Βασίλειος Μπορνόβας τῆς Ἑλλάδος, κ. Ἀλεξάντερ Κριβένκο τῆς Ρωσίας καὶ κ. Βολοντιμίρ Πουζοῦρκο τῆς Οὐκρανίας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος προσεφώνησε τὸν Πατριάρχη Μόσχας καὶ ὁ Μακαριώτατος κ. Κύριλλος ἀντεφώνησε καταλλήλως. Τὴν προσφώνηση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου δημοσιεύουμε στὴ συνέχεια. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας οἱ δύο Προκαθήμενοι ἐπισκέφθηκαν τὴν ἔκθεση φωτογραφιῶν στὸν χῶρο τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης καὶ παρακολούθησαν συναυλία ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων ἀπὸ τὴ ρωσικὴ χορωδία τῆς Ἱ. Μονῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος (Μόσχας).

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης στὴ Λυὸν τῆς Γαλλίας

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπισκέφθηκε στὶς 19 Ἰουλίου τ.ἔ. τὴ Λυὸν τῆς Γαλλίας. Ἐκεῖ προεξῆρχε τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μὲ τὴν ὁποία ἐορτάσθηκε ἡ συμπλήρωση 60 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς ἑλληνορθοδόξου κοινότητος στὴν πόλη. Παρέστησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἑσθονίας

κ. Στέφανος και εκπρόσωποι της Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Παναγιώτατος ὑπογράμμισε τὰ ἑξῆς: «Ἀναμφιβόλως πρέσβυς σας πρὸς Θεὸν εἶναι καὶ ὁ μέγας Πατὴρ καὶ Θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιος Ἱερομάργυς Εἰρηναῖος, ἐπίσης Ἐπίσκοπος τῆς Λυῶν ἢ Λουγδούνου, ὅπως ἐλέγετο τότε ἡ πόλις σας, ἡ ἀρχαιολάτη αὐτὴ ἀποικία τῶν Ροδιῶν, Μικρασιάτης, Σμυρναῖος τὴν καταγωγήν».

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος στὴν Τένεδο

Ἀπὸ τὶς 25 ὠς τὶς 27 Ἰουλίου τ.ἔ. ἡ Α.Π.Θ. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπισκέφθηκε τὴν νῆσο Τένεδο ὅπου προέστη τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Τὸν Πατριάρχη συνόδευσαν οἱ βουλευτὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου κ.κ. Γεώργιος Καλατζῆς καὶ Γεώργιος Ἀνωμερίτης, ὁ Ἄρχων Ἐξαρχος κ. Γεώργιος Τσάκος καὶ πλῆθος πιστῶν ἀπὸ τὴν Ἀμερική, Αὐστραλία καὶ Ἑλλάδα. Τοὺς ὑπεδέχθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰμβρου καὶ Τενέδου κ. Κύριλλος καὶ ἡ Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Εὐγενία Πισιοτζῆ. Ὁ Παναγιώτατος ἐπισκέφθηκε τὸ Κοιμητήριο τῆς Τενέδου καὶ ἐτέλεσε δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ποὺ ἀναπαύονται ἐκεῖ καθὼς καὶ τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Μελετίου Β΄ τοῦ Τενεδίου καὶ τῶν διατελεσάντων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη Ἐπισκόπων τῆς νήσου ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου καὶ Μητροπολιτῶν Ἰακώβου, Μελίτωνος, Νικολάου καὶ Φωτίου. Στὶς 27 Ἰουλίου, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ὁ κ. Βαρθολομαῖος προέστη τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ συνελειτούργησαν μαζί του οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος καὶ Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ.

Ἐπίσκεψη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στὴν Ἰμβρο

Στὶς 23 καὶ 24 Αὐγούστου τ.ἔ. ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπισκέφθηκε τὴν

νῆσο Ἰμβρο συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Μηθύμνης κ. Χρυσόστομο, Ἰμβρου καὶ Τενέδου κ. Κυρίλλο καὶ Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ. Ὁ Παναγιώτατος ἐτέλεσε τὰ θυρανοξία τῶν ἀνακαινισθέντων ἐξωκκλησιῶν Ταξιαρχῶν Ἐφτακαμάρου καὶ Ἁγίας Ἐλένης Μαδαροῦ καὶ ἐπιθεώρησε τὰ ἀνακαινιστικά ἔργα στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς πρωτευούσης Παναγίας. Ἐπίσης παρέστη σὲ πολιτιστικὴ ἐκδήλωση τοπικοῦ συλλόγου Ὁμογενῶν καὶ δέχθηκε σὲ ἀκρόαση στὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο τὸν Δήμαρχο Βόλου καὶ τοὺς Προέδρους τῶν Συλλόγων Ἰμβριῶν Ἀθηνῶν καὶ Μακεδονίας, Θράκης. Ἐξ ἄλλου ὁ Παναγιώτατος προέστη τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων στὸ χωριὸ τῆς καταγωγῆς του Ἁγιοι Θεόδωροι γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ἐγκαινίασε τὸ «Μουσεῖο Πατριάρχου Βαρθολομαίου».

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Θεοδώρου γιὰ τὸ Νέο Ἐκκλησιαστικὸ Ἔτος

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Ἀρχῆς τῆς Ἰνδίκτου, δηλαδὴ τοῦ Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους, τὴν 1η Σεπτεμβρίου τ.ἔ. ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος ἀπηύθυνε μήνυμα πρὸς ὄλους τοὺς Ὁρθοδόξους Κληρικούς καὶ λαϊκοὺς τῆς Ἀφρικῆς. Στὸ μήνυμά του ὁ κ. Θεόδωρος ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«... Ἡ προσευχή μου διάπτυρη ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Εἰρήνης, τὸν Κύριο Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, νὰ βασιλεύσει ἡ ποθητὴ εἰρήνη στὴν εὐαίσθητη περιοχὴ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, παντοῦ ὅπου ὑπάρχει σπαραγμὸς καὶ χύνεται ἀθῶο αἷμα μὲ ἀδικο τρόπο, νὰ σταματήσουν οἱ ἐχθροπραξίες καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀγάπη, ἡ ὁμόνοια, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ ἀνθρωπιά... Μὲ γνώμονα τὴν πίστη στὸν Χριστό, τὴ χαρὰ καὶ τὴν αἰσιοδοξία ποὺ πηγάζουν ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὴν προοπτικὴ καὶ πορεία μας, θὰ συνεχίσουμε τὸν «ἀγῶνα τὸν καλόν», θὰ μείνουμε στὶς ἐπάξεις καὶ θὰ εἴμεθα ἅπαντες ταπεινοὶ Ἱεραπόστολοι τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὠραίου αὐτοῦ ποὺ μᾶς διδάσκει πάντοτε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἐφαρμοζοντας τὴν

Παύλειο προτροπή, ή όποία είναι έπίκαιρη και δια-
χρονική, ώφέλιμη για όλους...».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Έπίσημη Έπίσκεψη του Άρχιεπισκόπου Χρυσόστομου στην Έκκλησία της Πολωνίας

Άπό τις 16 έως τις 21 Αύγουστου τ.έ. ό Μακαριώ-
τατος Άρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος πραγ-
ματοποίησε έπίσημη ειρηνική έπίσκεψη στην Όρθό-
δοξη Έκκλησία της Πολωνίας. Ό Μακαριώτατος τό
πρωι της Δευτέρας 17.8.2009 έτυχε θερμής ύποδοχής
στον Καθεδρικό Ναό της Άγίας Μαρίας Μαγδα-
ληνης Βαρσοβίας από τον Άρχιεπίσκοπο Βαρσοβίας
και Μητροπολίτη πάσης Πολωνίας κ. Σάββα και από
πλήθος Έπισκόπων, Έρεών και πιστών της Όρθο-
δόξου Έκκλησίας της Πολωνίας. Την ίδια ημέρα ό
Άρχιεπίσκοπος Κύπρου έπισκέφθηκε τον Άναπλη-
ρωτή Πρωθυπουργό της Πολωνίας. Κατά την αντιφώ-
νησή του προς τον Προκαθήμενο της Έκκλησίας της
Πολωνίας ό κ. Χρυσόστομος τόνισε μεταξύ άλλων τά
έξης:

«Η ταύτιση της Έκκλησίας μας με τό σύνολο του
λαού μας δέν μās έπιτρέπει ούτε για μία στιγμή να
άφεθοϋμε στη λήθη της σκληρής πραγματικότητας. Η
συμπράσταση από σās τους άδελφους έν τη πίστει
άνακουφίζει τον πόνο μας. Προγενόμαστε, όμως, και
της χαράς της έπίσκεψης και προσκύνησης των δικών
σας Άγίων και των ξακουστών τόπων λατρείας. Άνα-
μνησκόμεθα των Άγίων Ίσαποστόλων Κυρίλλου
και Μεθοδίου στην προσπάθεια και τους καμάτους,
διά των όποιων έφυτεύθη «ή άμπελος αύτη». Έπικα-
λούμαστε την εύλογία τους σ' έμās και τό λαό μας.
Πολλά πληροφορηθέντες και για τον παιδομάρτυρα
Γαβριήλ του Μπιαλιστόκ έπειγόμαστε να τον προ-
σκυνήσουμε και να ζητήσουμε τις μεσιτείες του προς
τον Θεό».

Κατά την περιοδεία του στην Πολωνία ό Μακαριώ-
τατος και ή συνοδεία του έπισκέφθηκαν μεταξύ
άλλων τό Μουσείο Έξεγέρσεως της Βαρσοβίας και
τις πόλεις Σιεματίτζε και Μπιαλιστόκ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Περιοδεία του Άρχιεπισκόπου Άναστασίου στη Μητρόπολη Άργυροκάστρου

«Όταν πριν από 18 χρόνια ήλθα στην Άλβανία, κά-
ποιοι μου είπαν ότι σ' αυτόν τον τόπο δέν ύπάρχει
έλπίδα, πώς είναι πέτρινος και δύσκολος. Άντιθέτως
διαπίστωσα όλο αυτό τό διάστημα ότι ύπάρχει έλπί-
δα, την όποία στηρίζουμε όχι σε αυτά που φαίνονται,
άλλά σ' αυτά που πιστεύουμε. Έμεις οι Χριστιανοί
τολμοϋμε να έλπίζουμε, άκόμη και όταν μās άδι-
κοϋν». Αυτό τόνισε μεταξύ άλλων ό Μακαριώτατος
Άρχιεπίσκοπος Άλβανίας κ. Άναστάσιος κατά την
πενθήμερη περιοδεία του σε πόλεις και χωριά της
Μητροπόλεως Άργυροκάστρου (13-18 Αύγουστου
τ.έ.). Ό Μακαριώτατος στις 15 Αύγουστου έτέλεσε
τά θυρανοίξια και ιερούργησε στο νέο μεγαλοπρεπή
Ναό του χωριού Άλίκο. Την έπομένη ημέρα ό κ. Άνα-
στάσιος έτέλεσε τά θυρανοίξια και λειτούργησε στον
Έερό Ναό του Τεπελενίου. Ό Δήμαρχος της πόεως
κατά την προσφώνησή του ύπογράμμισε τον θετικό
ρόλο του Άρχιεπισκόπου στην ειρηνική συνύπαρξη
κοινωνικών ομάδων με διαφορετική προέλευση και
θρησκεία. Στις 17.8.2009 ό Μακαριώτατος μίλησε στο
Άργυροκάστρο σε μέλη της Διαβαλκανικής Όμο-
σπονδίας Όρθοδόξων Νεολαιών. Έπίσης κατά την
πενθήμερη περιοδεία του ό Προκαθήμενος της Όρ-
θοδόξου Αυτόκεφάλου Έκκλησίας της Άλβανίας
έπισκέφθηκε τό έλληνικό χωριό Σαγιάδα της Θε-
σπρωτίας όπου τιμήθηκε από τον Δήμαρχο Σαγιάδας
κ. Βασίλειο Μάστορα και από τό Νομάρχη Θεσπρω-
τίας κ. Βασίλειο Γιόγιακα.

Διαφωνία με τη νομοθεσία περί «γάμου» άτόμων του ίδιου φύλου

Στις 18.8.2009 ή Έκκλησία της Άλβανίας έξέδωσε
άνακοίνωση με την όποία έκφράζει τη διαφωνία της
προς την πρόταση νόμου για τη νομιμοποίηση των
«γάμων» μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου. Η Έερά
Σύνοδος της Όρθοδόξου Έκκλησίας της Άλβανίας
τονίζει ότι γάμος ήταν και είναι ό σύνδεσμος μεταξύ
άνδρος και γυναίκος και έπισημαίνει ότι: «Όποτεδή-

ποτε έγιναν πειραματισμοί αντίθετοι προς τους αιώνιους νόμους του Θεού όδήγησαν σε ανθρώπινες και κοινωνικές καταστροφές». Η αλβανική κυβέρνηση έχει ανακοινώσει ότι θα προωθήσει το σχετικό νομοσχέδιο κατόπιν προτάσεως ενός Μη Κυβερνητικού Όργανισμού των Τιράνων.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Η τελευταία επιστολή του Έντουαρτ Κέννεντυ προς τον Πάπα

«Σ' όλη μου τη ζωή προσπάθησα να είμαι ένας πιστός Καθολικός και, παρὰ τὰ όλισθήματα και τις ανθρώπινες άποτυχίες, ποτέ δέν έπανσα να πιστεύω και να σέβομαι τις θεμελιώδεις διδασκαλίες της Πίστης μου». Αύτη ή όμολογία περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων στην τελευταία επιστολή, την όποία έστειλε στον Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ' ό έκλιπών Άμερικανός Γερουσιαστής Έντουαρτ Κέννεντυ. Άποσπάσματα της επιστολής άνεγνώσθησαν κατά την κηδεία του Γερουσιαστού στην Ουάσιγκτον (1.9.2009) από τον Καρδινάλιο Θεόδωρο Μάκ Κάρρικ, πρώην Άρχιεπίσκοπο της άμερικανικής πρωτευούσης. Στην επιστολή

του αύτη ό Κέννεντυ ένημέρωνε τον Πάπα ότι πάσχει από καρκίνο του έγκεφάλου και ότι ή Χριστιανική πίστη του δίνει παρηγορία στις δύσκολες ώρες. Ζητούσε δέ την προσευχή του Πάπα για την ύγεια του και έξομολογείτο τις άδυναμίες του χαρακτήρα του. Ό Καρδινάλιος Μάκ Κάρρικ δήλωσε ότι ό Πάπας έστειλε άπαντητική επιστολή στον Έντουαρτ Κέννεντυ και του συνέστησε να στηριχθεί στην πίστη και να παραδοθεί στο θέλημα του Θεού.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Έκλογή νέου Γενικού Γραμματέως

Στις 27 Αύγουστου τ.έ το Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών (Π.Σ.Ε.) εξέλεξε νέο Γενικό Γραμματέα του τον Νορβηγό Δρ Όλαφ Φύξε Τβέιτ. Ό κ. Τβέιτ έλαβε 84 ψήφους και θα αναλάβει καθήκοντα από την 1.1.2010 διαδεχόμενος τον Κενυάτη Σάμουελ Κόμπια. Άνθυποψήφιος ήταν ό Κορεάτης Δρ. Πάρκ Σεόνκ Ουόν, ό όποϊος έλαβε 51 ψήφους. Οί έργασίες της Έκτελεστικής και της Κεντρικής Έπιτροπής του Π.Σ.Ε. άρχισαν στην Γενεύη στις 22 Αύγουστου και ολοκληρώθηκαν στις 2 Σεπτεμβρίου.

Για την άποστολή άνακοινώσεων και ειδήσεων στο περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ μπορείτε να χρησιμοποιείτε τη διεύθυνση ήλεκτρονικού ταχυδρομείου:
periodika @ ecclesia.gr

Για το περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ τη διεύθυνση ήλεκτρονικού ταχυδρομείου: efimerios @ ecclesia.gr

Και για την έπικοινωνία σας με το περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ τη διεύθυνση ήλεκτρονικού ταχυδρομείου: theologia @ ecclesia.gr